

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 juli 2006

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en
Patrick Lachaert –**

betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de dames Stern Demeulenaere en Marleen Van den Eynde**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch;

mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;

de heer Karlos Callens, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Felix Strackx, Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille;

de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

867 (2005-2006)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nr. 4: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING	4
I.1. Inleiding	4
I.2. Wijziging van bestaande krachtlijnen	4
I.3. Nieuwe krachtlijnen.....	6
II. ALGEMENE BESPREKING	7
II.1. Reactie van de indieners na de hoorzitting	7
1.1. Amendementen na de hoorzitting	7
1.2. Verduidelijkingen van de voorgestelde tekst	7
1.3. Correcties bij de gedrukte toelichting van het voorstel van decreet.....	9
II.2. Algemene standpunten en bedenkingen	10
2.1. Algemene standpunten	10
2.2. Langetermijndoelstelling, saneringsdoel en richtwaarde.....	11
2.3. Risicobeheer.....	13
2.4. Delegatie aan de Vlaamse Regering.....	14
2.5. Voorstel voor verdere behandeling	14
II.3. Andere vragen en opmerkingen	15
II.4. Standpunt van de Vlaamse Regering.....	20
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	20
IV. EINDSTEMMING.....	37
Tekst aangenomen door de commissie	39

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed behandelde het voorstel van decreet van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming op 15, 22 en 29 juni en 6 en 12 juli 2006.

Op 29 juni 2006 hield de commissie een hoorzitting over het voorstel van decreet met de heer Jan Bouckaert van het advocatenkantoor Stibbe en vertegenwoordigers van de Milieu- en Natuurraad (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), het Vlaams-Economisch Verbond/Kamers van Koophandel (VOKA), de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM) en de Ondernemersvereniging Bodemsaneerders (OVb), de Bond Beter Leefmilieu (BBL) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSg). Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 867/3.

I. TOELICHTING

I.1. Inleiding

De heer *Paul Wille* stelt dat het opstellen van het voorliggende voorstel van decreet veel tijd in beslag heeft genomen. Dit is een gevolg van de complexiteit van de materie bodemsanering. Het gaat ook om een dynamisch gegeven en het is dus absoluut niet ongewoon dat het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering aan herziening toe is. Indien de decreetgever de uitvoering van dergelijke belangrijke decreten wil optimaliseren, kan het aangewezen zijn om na tien jaar uitvoering een decreet te herdenken en de uitvoering te reorganiseren.

Tijdens de lange voorbereidingstijd konden de indieners uitvoerig van gedachte wisselen met medewerkers van het kabinet en van de bevoegde diensten. Het uitgangspunt was volgens de heer Wille dat, ondanks de goede bedoelingen van het vorige concept, er talrijke moeilijkheden waren met de uitvoering van het bestaande decreet. De onvrede was niet alleen voelbaar bij OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) maar ook bij de burgers en de

betrokken bedrijven. Toch gelooft het lid dat het probleem van de bodemverontreiniging beheersbaar is: aangezien een groot deel van de verontreiniging historisch is, moeten bij de juiste opbouw van het beleid de problemen op termijn verminderen en opgelost geraken. Daar is uiteraard een prijskaartje aan verbonden, maar door de juiste benadering te kiezen, kan het grootste deel van de verontreiniging worden aangepakt met een redelijke inbreng van middelen.

Een ander uitgangspunt was, scherp geformuleerd, om te evolueren van een 'bodemsaneringsproces-decreet' naar een 'bodemsaneringsdecreet', dus een decreet dat meer focust op de eigenlijke sanering dan op de voorbereidende processen. Dit niet alleen om milieukundige redenen maar ook vanuit een sociale en economische invalshoek. De heer Wille denkt daarbij aan verontreinigde terreinen die een nabestemming kunnen krijgen inzake sociale woningbouw of bedrijvenzone, al dan niet in combinatie met groenvoorzieningen. De knelpunten werden in de voorbereiding niet uit de weg gegaan.

Het is volgens de spreker een technisch decreet geworden dat, ondanks een lange voorbereidingstijd, op voldoende consensus kan rekenen en dat voldoende pragmatisch is opgevat om te worden uitgevoerd. De discussie in de commissie zal volgens het lid dan ook vooral technisch zijn.

De heer Wille verwijst verder naar de gedrukte toelichting, die duidelijk de inhoud en de structuur beschrijft van het voorstel van decreet, dat zowel over bodemsanering als bodembescherming handelt. Ook de krachtlijnen en instrumenten worden erin uiteengezet.

I.2. Wijziging van bestaande krachtlijnen

Ook de heer *Erik Matthijs* wijst op de goede samenwerking die er bij de voorbereiding was tussen de indieners, het kabinet en OVAM. Het resultaat wordt nu aan het oordeel van de commissie onderworpen.

De doelstelling was een snellere, kostenefficiëntere en billijke procedure voor bodemsanering, met een zo hoog mogelijke bescherming van mens en milieu.

De grote lijnen van het bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 blijven volgens de heer Matthijs bewaard. Bij overdracht van een grond wordt een bodemattest gevraagd. Bij overdracht van een grond

waar er een risico-inrichting gevestigd was, is een oriënterend bodemonderzoek verplicht. Indien hieruit blijkt dat er verontreiniging is, volgt een beschrijvend onderzoek – dat kan in het voorstel van decreet voortaan gelijktijdig met het oriënterende onderzoek gebeuren – en daarna een bodemsaneringsproject. Eens deze onderzoeken conform zijn verklaard, kan de sanering beginnen.

Het lid geeft een overzicht van de voornaamste wijzigingen van de bestaande krachtlijnen:

- het ‘register van verontreinigde gronden’ ondergaat een naamsverandering naar ‘grondeninformatieregister’. Dit is volgens de indieners juister en minder stigmatiserend: in de OVAM-databank is er meer informatie dan enkel van verontreinigde gronden. Het is niet zo dat gronden opgenomen in het grondeninformatieregister automatisch moeten gesaneerd worden;
- het saneringsdoel wordt anders geformuleerd. Voor historische verontreiniging is dat minstens het risico voor mens en milieu wegwerken. Voor nieuwe verontreiniging is het doel in eerste instantie een betere bodemkwaliteit te realiseren dan de richtwaarden, terwijl de richtwaarden zelf alle bestemmingsfuncties toelaten;
- bij gemengde verontreiniging wordt getracht het onderscheid te maken: de nieuwe verontreiniging wordt behandeld op de manier van de nieuwe verontreiniging; de historische volgens de regels die gelden voor historische verontreiniging. Indien niet te scheiden, dan bepaalt het grootste aandeel de benadering. Indien het meest historische verontreiniging aanwezig is, dan gelden de bepalingen voor historische bodemverontreiniging. Indien de gronden voornamelijk kampen met nieuwe verontreiniging (na 29 oktober 1995) zijn dat de bepalingen voor nieuwe verontreiniging;
- de selectie van saneringstechnieken gebeurt volgens het principe van BBT (beste beschikbare technieken) en dit onafhankelijk van de financiële draagkracht van de saneringsplichtige;
- toch moet de sanering financieel haalbaar zijn: indien dit niet het geval is, worden gebruiksbeperkingen of bestemmingsbeperkingen opgelegd. De sanering moet minimum het risico wegnemen voor mens en milieu;
- er is gestreefd naar een betere definiëring van de saneringsplichtige. Er wordt in een getrappt systeem voorzien met in volgorde eerst de exploitant, dan de gebruiker, dan de eigenaar. Wanneer de saneringsplichtige zijn verplichting niet nakomt, neemt OVAM over in plaats van zich te wenden tot de volgende plichtige in het getrapte systeem. De kosten worden verhaald op de saneringsplichtige en de saneringsaansprakelijke;
- er is een verduidelijking en billijker regeling voor ‘onschuldig exploitant, gebruiker, eigenaar’. De exploitant en gebruiker worden vrijgesteld wanneer zij cumulatief kunnen aantonen dat (1) ze de vervuiling niet zelf hebben veroorzaakt en (2) de vervuiling tot stand kwam voor zij de grond in exploitatie of gebruik namen. De eigenaar wordt vrijgesteld wanneer hij cumulatief kan aantonen dat (1) hij de vervuiling niet zelf heeft veroorzaakt, (2) de vervuiling tot stand kwam voor hij eigenaar werd, (3) hij niet op de hoogte was of hoorde te zijn van de verontreiniging op het ogenblik van de verwerving en (4) er sinds 1993 geen risico-inrichting op de grond was gevestigd. Dit geldt evenwel niet als de huidige eigenaar de opvolger is van een rechtsvoorganger, een nieuw begrip in het decreet. Na fusie, splitsing en dergelijke kan men zijn verantwoordelijkheid niet ontlopen;
- er wordt in cofinanciering voorzien voor onbillijke situaties waarbij geen vrijstelling van saneringsplicht mogelijk is. Die moet dan wel gebeuren binnen de Europese richtlijnen over toegelaten staatssteun;
- bij historische verontreiniging blijft de aansprakelijkheid voor een ‘onschuldig beheerder’ beperkt tot de kosten die nodig zijn om te voorkomen dat de bodemsanering zich verder verspreidt of een onmiddellijk gevaar vormt;
- het voorstel van decreet voorziet in een betere regeling voor overdracht van vrijstellingen van saneringsplicht;
- de procedures voor bodemonderzoek worden vereenvoudigd. Doel is een snellere en kostenefficiëntere aanpak, onder meer door de mogelijkheid tot samenvoeging van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek. Dat zal zeker tijdswinst opleveren: vroeger moest het oriënterend onderzoek eerst door OVAM conform worden verklaard. Indien nu bij het oriënterend onderzoek vervuiling wordt vastgesteld, kan men meteen een beschrij-

vend onderzoek doen en dit in één keer bezorgen en conform laten verklaren;

- er moeten ook minder bodemonderzoeken plaatsvinden, bijvoorbeeld niet telkens er een nieuwe huurder is. ‘Huur’ wordt niet meer gezien als ‘overdracht’ en ook voor mede-eigendom is er een betere regeling uitgewerkt;
- de fasering van bodemonderzoek en sanering wordt mogelijk, zodat bodemsanering interessanter wordt voor projectontwikkelaars;
- onnodige bodemonderzoeken bij reeds gesaneerde gronden en gronden waarop in het verleden een risico-inrichting gevestigd was maar er geen vervuiling werd geconstateerd, worden afgeschaft. Andere bodemattesten krijgen een langere geldigheidsduur indien verantwoord;
- om vertragingen te vermijden, gelden de conformiteitsattesten die door OVAM worden gegeven voor een bodemsaneringsproject ook telkens als milieu- en stedenbouwkundige vergunning.

I.3. Nieuwe krachtlijnen

Ook de heer *Bart Martens* verwijst naar de wijze waarop het voorstel van decreet tot stand is gekomen. Aanvankelijk lagen de meningen verder uit elkaar, maar de indieners zijn er in geslaagd de meningen te laten convergeren in een tekst die zeker het verdedigen waard is.

Het lid licht de nieuwe krachtlijnen in het voorstel van decreet toe. Nieuw is vooreerst dat er een belangrijk hoofdstuk is over bodembescherming. Het huidige decreet handelt enkel over bodemsanering, wat toch een end-of-pipe-maatregel is. Bodemaantasting kan het gevolg zijn van erosie, verlies van organische stof, verzuring, verdichting, verlies van bodemvruchtbaarheid. Tot op heden is er nog geen rechtstreekse en gebiedsdekkende wetgeving rond bodembescherming. Er bestaan bijvoorbeeld wel subsidies voor erosiebestrijdende ingrepen in het kader van de beheersovereenkomsten met landbouwers. Het voorstel van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering maatregelen kan vaststellen die tot doel hebben de bodem te beschermen. Het kan gaan om bindende voorschriften (gebods- en verbodsbepalingen) inzake het gebruik van de bodem, maar ook om steunmaatregelen zoals subsidies. Hiermee volgt Vlaanderen een ontwikkeling die in enkele omringende landen al

langer aan de gang is en waarbij het bodemsaneringsbeleid opgaat in een bodembeschermingsbeleid.

Een volgende belangrijke nieuwe krachtlijn is volgens de heer Martens dat een afzonderlijke aanpak wordt uitgewerkt voor het onderzoek en de sanering van onderwaterbodems. De onderwaterbodems vallen ook reeds onder de definitie van het huidige decreet, maar de procedures van oriënterende en beschrijvende bodemonderzoeken en dergelijke zijn niet zonder meer toepasbaar op bodems van waterlopen. Het voorstel van decreet opteert daarom voor een specifieke regeling voor waterbodems, met een eigen onderzoeksmethodologie en een saneringsbeleid dat maximaal is afgestemd op het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. De Vlaamse Regering kan finaal de prioriteiten bepalen inzake sanering, maar er wordt een duidelijke band gelegd met de prioriteiten die in het kader van de bekkenbeheersplannen inzake sanering van waterbodems worden gesteld.

Er wordt ook voorzien in een soepele regeling voor de bodemsanering bij schadegevallen. Voor schadegevallen zoals een lekkende tank of een ongeval met een vrachtwagen, is het niet aangewezen de lange procedure van het decreet te volgen. Er wordt een regeling voorgesteld die het voor de saneringsplichtige mogelijk maakt om snel, adequaat en kostenefficiënt op te treden met minimale administratieve formaliteiten.

In een aantal gevallen van mogelijke ernstige verontreiniging is het dan weer aangewezen om, in afwachting van meer gegevens over de verontreiniging en de mogelijkheid tot sanering, over te gaan tot risicobeheer in plaats van of in afwachting van sanering. Het lid geeft als voorbeeld een verontreiniging die moeilijk te bereiken is omdat ze onder de betonplaat van een bestaande inrichting is gesitueerd of een verontreiniging waarvoor nog geen geschikte en betaalbare saneringstechniek voorhanden is. Het risicobeheer mag uiteraard geen uitweg zijn om te ontkomen aan sanering wanneer die effectief nodig blijkt. Daarom moet OVAM het verzoek tot risicobeheer evalueren en moet er een risicobeheersplan worden opgesteld evenals opvolgingsrapporten, op basis waarvan OVAM in voorkomend geval kan beslissen dat toch tot sanering moet worden overgegaan.

De heer Martens besluit dat deze nieuwe elementen in het voorstel van decreet gebaseerd zijn op de ervaringen met het huidige bodemsaneringsdecreet en de lessen die daaruit werden getrokken.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Reactie van de indieners na de hoorzitting

Op 29 juni 2006 hield de commissie een hoorzitting over het voorstel van decreet met de heer Jan Bouckaert van het advocatenkantoor Stibbe en vertegenwoordigers van de Milieu- en Natuurraad (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), het Vlaams-Economisch Verbond/Kamers van Koophandel (VOKA), de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM) en de Ondernemersvereniging Bodemsaneerders (OVB), de Bond Beter Leefmilieu (BBL) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/3*. De Vereniging van Erkende Bodemsaneringsdeskundigen (VEB) heeft schriftelijk een standpunt overgemaakt.

1.1. Amendementen na de hoorzitting

In de vergadering van 6 juli 2006 stelt de heer *Patrick Lachaert* dat de hoorzitting waardevolle informatie heeft opgeleverd. De indieners van het voorstel van decreet hebben naar aanleiding van de hoorzitting amendementen opgesteld die tegemoetkomen aan diverse opmerkingen van de sprekers. Die amendementen zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/2* en betreffen onder meer de definities en terminologie, de algemene termijnregeling, de kennisvoorwaarde van het statuut van onschuldig bezit en het, waar mogelijk, preciezer omschrijven van de bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering. Enkele andere amendementen betreffen het rechtzetten van foutieve verwijzingen naar artikelen of zijn ingegeven door een legistisch advies. De toelichting bij de amendementen wordt opgenomen in de artikelsgewijze bespreking (cf. infra).

1.2. Verduidelijkingen van de voorgestelde tekst

De heer Lachaert stelt verder dat tijdens de hoorzittingen een aantal aandachtspunten, vragen en opmerkingen aan bod kwamen, waarvan de indieners besloten dat een amendement niet aangewezen is, maar wel een mondelinge verduidelijking tijdens de bespreking in de commissie.

Grondeninformatieregister

Een eerste verduidelijking betreft het grondeninformatieregister in afdeling I van hoofdstuk I Iden-

tificatie en inventarisatie van gronden van titel III Bodemsanering. Mevrouw *Stern Demeulenaere* stelt dat in het huidige bodemsaneringsdecreet is opgenomen dat OVAM een bodemattest bezorgt aan de eigenaar en gebruiker van een grond die opgenomen wordt in het register van verontreinigde gronden en een kopie van het attest overmaakt aan de gemeente. Eveneens moet OVAM aan al deze betrokkenen een melding sturen indien “de informatie op het bodemattest wijzigt”. In het voorliggende voorstel van decreet is enkel opgenomen dat OVAM een bodemattest aflevert aan de betrokkenen indien een grond wordt opgenomen in het grondeninformatieregister. Zowel meester Bouckaert als de VVSG hebben tijdens de hoorzittingen opgemerkt dat het wenselijk zou zijn om in meerdere gevallen ambtshalve bodemattesten af te leveren.

De heer *Bart Martens*, indiener, antwoordt dat de tekst in het voorstel verkeerdelijk de indruk kan wekken dat OVAM enkel met de betrokkenen moet communiceren indien een grond wordt opgenomen in het grondeninformatieregister. Het moet echter benadrukt worden dat het grondeninformatieregister een veel ruimere omvang en ook een ruimere finaliteit heeft dan het vroegere ‘register van verontreinigde gronden’. Het verzenden van de bodemattesten bij opname in het grondeninformatieregister is vooral een signaal naar de betrokkene dat OVAM over gegevens beschikt met betrekking tot deze grond. Op deze informatie zijn ook andere juridische bepalingen van toepassing. Het spreekt voor zich dat OVAM de betrokkene op de juiste manier informeert indien er belangrijke zaken wijzigen met betrekking tot de informatie waarover ze beschikt. Dergelijke informatieverstrekking past echter binnen een behoorlijk bestuur en een behoorlijk gegevensbeheer. Een exhaustieve oplijsting van de diverse momenten waarop gelijk welk soort van informatiewisseling aangewezen zou zijn, zou enerzijds leiden tot zeer detaillistische bepalingen binnen dit decretale kader, en anderzijds het risico omvatten om belangrijke momenten alsnog te vergeten die momenteel nog niet voorzien worden.

Saneringscriterium bij historische bodemverontreiniging

Mevrouw *Stern Demeulenaere* verwijst naar het saneringscriterium zoals opgenomen in onderafdeling I van de afdeling II Historische bodemverontreiniging van het hoofdstuk III Saneringsplicht van titel III. Het huidige bodemsaneringsdecreet stelt dat “op gronden met historische bodemverontreiniging bodemsanering wordt uitgevoerd indien er ernstige aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging een

ernstige bedreiging vormt”. Het huidige voorstel bepaalt dat “op gronden met historische bodemverontreiniging wordt overgegaan tot een beschrijvend bodemonderzoek als er duidelijke aanwijzingen zijn van een ernstige bodemverontreiniging”. Meester Bouckaert heeft tijdens de hoorzitting opgemerkt dat het wenselijk is om nader te omschrijven hoe dit begrip ‘duidelijk’ moet worden begrepen.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat het voorstel op een aantal punten de regelgeving ook beter verstaanbaar wil maken. Zo vonden de indieners de bestaande formulering ronduit zwaar op de hand. Anderzijds dachten ze dat zeker particulieren, bedrijfsleiders van kleine ondernemingen en journalisten soms de indruk kregen dat een historische bodemverontreiniging, die was aangetroffen in een oriënterend bodemonderzoek, wel heel ernstige gezondheidsrisico's moest opleveren als er sprake was van ‘ernstige aanwijzingen van een ernstige bedreiging’. De tekst van het voorstel van decreet heeft enkel de bedoeling om deze mogelijke beeldvorming enigszins te nuanceren. Het is zeker niet de bedoeling van het voorstel om een ander beoordelingskader voor historische bodemverontreiniging in het leven te roepen. Anderzijds is het natuurlijk wel zo dat zowel een oriënterend als een beschrijvend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd volgens een standaardprocedure. Deze standaardprocedure zal ook de elementen moeten bevatten die moeten toelaten een uitspraak te onderbouwen over de vraag of al dan niet een beschrijvend bodemonderzoek of een bodemsanering noodzakelijk zijn. Aangezien deze standaardprocedures door de Vlaamse Regering moeten worden vastgesteld, wordt op die manier aan alle betrokkenen voldoende duidelijkheid gegeven over het beoordelingskader.

Overdrachten

Mevrouw *Stern Demeulenaere* wijst erop dat het voorstel van decreet in hoofdstuk VIII Overdrachten van titel III de huidige mogelijkheid behoudt dat de verwerver de nietigheid van de overdracht kan vorderen die plaatsvond in strijd met de bepalingen van afdeling I of II. Het voorstel van decreet bepaalt ook dat de verwerver kan verzaken aan de nietigheid voor een overdracht in strijd met de bepalingen van afdeling I als hij voor het verlijden van de authentieke akte betreffende de overdracht van gronden op de hoogte is gesteld van de inhoud van het meest recent afgeleverde attest en indien de verwerver zijn verza-king expliciet laat opnemen in de akte. De Federatie van Notarissen heeft in een schrijven geopperd

dat het wenselijk zou zijn om de mogelijkheid om te verzaken aan de nietigheid ook te voorzien voor de bepalingen van afdeling II (dus voor overdracht van een risicoground, waarvoor een bodemonderzoek noodzakelijk is).

De heer *Paul Wille* antwoordt dat de indieners menen dat het niet nodig, en zelfs niet opportuun is om een dergelijke mogelijkheid in te bouwen. Het lijkt de indieners wenselijk te zijn dat aan de verwerver duidelijk de mogelijkheid wordt gegeven de nietigheid in te roepen, gelet op de mogelijke zware gevolgen van bodemverontreiniging die werd aangetroffen in een oriënterend bodemonderzoek dat (in strijd met het decreet) pas werd uitgevoerd nadat het compromis werd ondertekend. Los van de gevolgen van een eventuele saneringsplicht, is het bijvoorbeeld ook mogelijk dat bouwprojecten ernstige vertraging zouden kunnen ondervinden, met alle mogelijke andere nadelige gevolgen.

Ambtshalve tussenkomst van OVAM

Mevrouw *Stern Demeulenaere* stelt dat artikel 160 van hoofdstuk XVI Ambtshalve tussenkomst van OVAM van titel III bepaalt dat indien OVAM ambtshalve optreedt, zij de kosten terugvordert. Meester Bouckaert merkte tijdens de hoorzitting op dat dit geformuleerd lijkt als een strikte verplichting voor OVAM. Dit lijkt nogal stroef en kan aanleiding geven tot overbodige procedures indien blijkt dat het opstarten van een terugvorderingsprocedure geen enkele zin heeft. Het leek hem meer opportuun dit te herformuleren zodat OVAM de mogelijkheid zou krijgen om zelf af te wegen of ze al dan niet terug zou vorderen.

De heer *Paul Wille* antwoordt namens de indieners dat indien de zinsnede zo geformuleerd zou worden dat OVAM de mogelijkheid heeft om zelf te beoordelen of ze al dan niet zou terugvorderen, dit verkeerdelijk de indruk zou kunnen wekken dat OVAM geval per geval zelf kan beoordelen of het om welke reden dan ook wenselijk is om terug te vorderen. Het moet echter duidelijk zijn dat OVAM steeds probeert om gelden voor ambtshalve bodemsanering terug te vorderen, behalve indien duidelijk is dat het opstarten van een terugvorderingsprocedure geen enkele zin heeft. Indien dat het geval is, kan OVAM de Vlaamse Regering verzoeken om op basis van artikel 160 van het voorstel van decreet af te zien van de terugvordering. Dit blijkt momenteel trouwens al gangbaar

te zijn (op basis van het huidige artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet).

1.3. Correcties bij de gedrukte toelichting van het voorstel van decreet

De heer *Patrick Lachaert* stelt dat, mede naar aanleiding van de hoorzittingen, de indieners het noodzakelijk achten om een aantal correcties bij de gedrukte toelichting bij het voorstel van decreet (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 1 tot 81*) in het verslag te laten opnemen.

Draagkrachtregeling

Een eerste correctie betreft de toelichting van de draagkrachtregeling (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 6*). In het tweede gedachtestreepje op pagina 6, eerste kolom, van de gedrukte toelichting moeten de woorden ‘het beschrijvend bodemonderzoek of’ geschrapt worden, aangezien de draagkrachtregeling overeenkomstig de voorgestelde tekst van artikel 14 en 24 uitsluitend betrekking kan hebben op de kosten van de bodemsanering en dus niet op die van het beschrijvend bodemonderzoek.

Artikel 16 tot en met 18 – aansprakelijkheid nieuwe bodemverontreiniging

In de eerste alinea van de gedrukte toelichting van de voorgestelde tekst van artikel 16 tot en met 18 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 24*), moet de verwijzing naar ‘de artikelen 25 tot en met 29’ gelezen worden als ‘de artikelen 25 tot en met 28’. Uitsluitend de bepalingen van artikel 25 tot en met 28 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering (aansprakelijkheid bij nieuwe bodemverontreiniging) werden vrijwel ongewijzigd overgenomen in het voorliggende voorstel van decreet. De mogelijkheid voor OVAM om financiële zekerheden te eisen van de saneringsplichtige tot waarborg van de uitvoering van zijn saneringsplicht of eventuele aansprakelijkheid, zoals opgenomen in artikel 29 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, wordt in voorliggende voorstel immers niet langer weerhouden.

Artikel 25 – aansprakelijkheid historische bodemverontreiniging

Om dezelfde reden dan de voorgaande wijziging moet in de tweede alinea van de toelichting bij de voorgestelde

stelde tekst van artikel 25 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 26*) de verwijzing naar ‘artikelen 32 en 33’ gelezen worden als ‘artikel 32’.

Artikel 36 (uitzondering op verplichting tot nieuw oriënterend bodemonderzoek) en afdeling VII Risicobeheer van hoofdstuk VI van titel III – ernstige bodemverontreiniging

In de tweede zin van de vierde alinea van de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 36 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 31*) moet ‘ernstige bedreiging’ gelezen worden als ‘ernstige bodemverontreiniging’. In het voorliggend voorstel is immers niet langer sprake van een bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt, maar wel van een ernstige bodemverontreiniging. Eenzelfde opmerking geldt voor de tweede zin van punt 1 en punt 4 van de toelichting bij artikel 36.

In de eerste zin van de tweede alinea van de toelichting bij de afdeling VII Risicobeheer van hoofdstuk VI van titel III (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 47*) moeten de woorden ‘of de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt’ gelezen worden als ‘of er sprake is van een ernstige bodemverontreiniging’.

Afdeling VI Behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen van hoofdstuk VI van titel III

In de tweede zin van de tweede alinea in de toelichting van afdeling VI Behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen van hoofdstuk VI van titel III (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 44*) moet het woord ‘ernstige’ gelezen worden als ‘duidelijke’.

Eenzelfde opmerking geldt voor de eerste zin van de eerste alinea van de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 104 (pagina 57).

Artikel 95 tot en met 100 – bodemsaneringsorganisaties

In de gedrukte toelichting bij deze bepalingen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 53 tot 55*) moet het woord ‘intrekking’ telkenmale gelezen worden als ‘opheffing’.

Artikel 102 – overdracht risicogronden: algemene bepaling

In de eerste alinea van de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 102 moet de verwijzing naar ‘artikel 95’ gelezen worden als ‘artikel 102’ (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 57*). Het gaat louter om de correctie van een fout in de artikelverwijzing.

In de laatste alinea van de toelichting bij artikel 102 (zelfde pagina) moeten de woorden ‘of concessie’ geschrapt worden, aangezien het aangaan of het beëindigen van een concessie op een grond wel degelijk overeenkomstig de voorgestelde tekst van artikel 2, 18°, c), moet worden beschouwd als een overdracht van gronden.

Artikel 104 – overdracht van risicogronden: nieuwe bodemverontreiniging

In de eerste zin van de eerste alinea van de toelichting bij artikel 104 moet het woord ‘ernstige’ vervangen worden door het woord ‘duidelijke’ (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 57*).

Eenzelfde opmerking geldt voor de eerste alinea van de toelichting bij artikel 109 tot en met 112 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/1, p. 59*).

II.2. Algemene standpunten en bedenkingen

2.1. Algemene standpunten

De heer *Karlos Callens* feliciteert namens de VLD-fractie de indieners van het voorstel van decreet. Het voorstel maakt de complexe regeling op vele punten duidelijker en dat kan alleen maar positief worden beoordeeld. Het lid heeft wel bedenkingen bij de uitvoering van de bepalingen over de gemeentelijke inventaris van risicogronden (cf. infra).

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* meent dat iedereen ervan overtuigd is dat een aanpassing van het bodemsaneringsdecreet noodzakelijk is. Het huidige decreet dateert van 1995 en is dus meer dan tien jaar oud. Een wijziging van het bodemsaneringsdecreet, of beter een nieuw decreet inzake bodemsanering en bodembescherming, biedt de mogelijkheid om beter op actuele situaties in te spelen. De hoorzitting heeft volgens het lid aangetoond dat de sprekers en de gehoorde instanties in min of meerdere mate achter het voorstel van decreet staan, de huidige situatie dwingt er ook toe. Maar mevrouw Van den Eynde meent niettemin te kunnen stellen dat het voorstel

van decreet op een aantal punten nog voor verbetering vatbaar is. De amendementen van de indieners van het voorstel van decreet bevestigen dit overigens.

Het is een zeer technisch en juridisch complex dossier. Het is van bijzonder groot belang dat de commissie de nodige tijd neemt om alles nauwgezet te omschrijven en daardoor betwistingen over aansprakelijkheid en dergelijke te vermijden.

Het voorliggende voorstel van decreet bevat een aantal nieuwe elementen, maar ook de bijsturing van een aantal bestaande bepalingen en maatregelen. Een van de meest opvallende elementen is de omvorming van het register van verontreinigde gronden naar het grondeninformatieregister. Dit is een positieve wending volgens het lid. Het laat toe een zeer ruime databank te ontwikkelen, die een zeer belangrijk instrument kan worden voor het bodembeleid in Vlaanderen. Het lid heeft nog wel vragen bij het functioneren van het grondeninformatieregister en de gemeentelijke inventaris (cf. infra).

Wat het saneringsdoel betreft kan Vlaams Belang zich scharen achter het voorliggende voorstel van decreet. Door deze wijziging wordt het mogelijk dat bedrijven sneller gaan saneren omdat de opgelegde doelstellingen minder zwaar zijn. Ook de administratieve vereenvoudigingen worden positief beoordeeld. Het afschaffen van de verplichting tot de opmaak van een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek en de tussentijdse rapporten, maar ook het voorzien in de mogelijkheid om oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek samen uit te voeren, zijn pluspunten in het voorstel van decreet. Mevrouw Van den Eynde wil aan de indieners wel verduidelijkingen vragen over de kostenefficiëntie en de transparantie van de kosten (cf. infra).

Het lid besluit dat Vlaams Belang positief staat tegenover dit voorstel van decreet. De fractie meent dat het voorstel een belangrijke bijdrage en een vooruitgang zal betekenen in de aanpak van de bodemverontreiniging in Vlaanderen. Het lid vraagt de commissie echter om niet overhaast te werken met dit zeer technische decreet. Een nieuw decreet moet zo goed mogelijk zijn en daarom is het van groot belang alle opmerkingen zorgvuldig te wikken en te wegen.

De heer *Rudi Daems* stelt vooreerst dat, net zoals uit de hoorzitting bleek, dit voorstel van decreet heel wat verbeteringen bevat ten overstaan van het decreet van 22 februari 1995. Het is een goede zaak dat er na tien

jaar een evaluatie van een dergelijk belangrijk decreet gebeurt.

Voor de heer Daems zitten er heel wat positieve punten in het voorstel van decreet, zoals de mogelijkheid tot het samenvoegen van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, een vereenvoudiging van de bepalingen inzake overdracht van appartementen, de verkorte procedure voor accidentele verontreiniging (schadegevallen), het grondeninformatieregister en het principe van de bodembescherming. Groen! stelt met genoeg vast dat heel wat punten worden overgenomen van het voorstel van decreet dat op het einde van de vorige legislatuur werd ingediend door de heer Johan Malcorps (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-04, nr. 2150/1*).

Toch zal Groen! dit decreetvoorstel niet goedkeuren, tenzij de commissie kan instemmen met een aantal amendementen die de fractie zal indienen. Daar zijn verschillende redenen voor. De heer Daems noemt als voornaamste bezorgdheid dat een aantal elementen aan het decreet zijn toegevoegd die op middellange en lange termijn het bodemsaneringsbeleid niet ten goede zullen komen.

Het lid heeft zich bij de bespreking van de beleidsnota van minister Kris Peeters en de beleidsbrief met de prioriteiten voor 2005-2006 meermaals gevraagd wat de minister bedoelde met de stelling dat bodemsanering diende gekaderd te worden in 'duurzame ontwikkeling'. Als ecologist grijpt de heer Daems in dat geval terug naar de Rio-conferentie over duurzame ontwikkeling en naar de zogenaamde Brundtland-definitie, die samengevat stelt dat de ontwikkeling van vandaag geen hypotheek mag leggen op de mogelijkheden van de toekomstige generaties.

Door observatie van het beleid kreeg het lid snel de indruk dat voor de huidige leefmilieuminister het begrip 'duurzame bodemsanering' een andere lading dekt. De factor 'economie' begint zwaarder te wegen in het bodemsaneringsbeleid. Met dit voorstel van decreet wordt dat gevoel bewaarheid. Het voorstel zet inzake enkele belangrijke basisprincipes een flinke stap achteruit. De heer Daems wil in de verdere bespreking van het voorstel dieper ingaan op deze basisprincipes. Zijn belangrijkste bedenkingen betreffen de algemene doelstelling van het decreet (langetermijndoelstelling, saneringsdoel en richtwaarde), het risicobeheer en de vergaande delegatie aan de Vlaamse Regering.

2.2. *Langetermijndoelstelling, saneringsdoel en richtwaarde*

De heer *Rudi Daems* sluit zich aan bij de opmerking van de Bond Beter Leefmilieu, die stelt dat de algemene doelstelling vaag en algemeen is geformuleerd. Daarom zal de fractie van het lid een amendement neerleggen om de (kwantitatieve) langetermijndoelstelling van het Vlaams Milieubeleidsplan, met name alle ernstige verontreiniging wegnemen tegen ten laatste 2036, als doelstelling op te nemen.

Het lid stelt ook een achteruitgang vast bij het concrete saneringsdoel voor nieuwe en gemengde verontreiniging. Ook de Vereniging van Erkende Bodemsaneringsdeskundigen (VEB) vraagt zich openlijk af of de voorziene wijzigingen wel opportuun zijn. Er zijn nog te veel onduidelijkheden en onzekerheden, onder meer wat betreft de verspreiding en effecten van verontreiniging, aldus de VEB. De slinger gaat de andere kant op, en moet misschien weer van richting veranderen.

Het is volgens het lid significant dat de huidige meerderheid het halen van de achtergrondwaarden als doelstelling verlaat. Groen! betreurt dit, ondanks het feit dat de fractie er zich voldoende van bewust is dat het halen van de achtergrondwaarden een zware opdracht is en in vele saneringsdossiers niet gehaald wordt.

De achtergrondwaarden worden ook verlaten voor de sanering van nieuwe bodemverontreiniging. Op die manier wordt volgens het lid nieuwe verontreiniging decretaal verankerd. Het lijkt erop dat een 'beetje verontreiniging' voortaan mag. Dit is volgens het lid in strijd met de algemene doelstelling inzake behoud en herstel van de milieukwaliteit.

Daarom vindt de fractie van de heer Daems dat het halen van de achtergrondwaarden minstens de doelstelling moet blijven en dat het Batneec-principe ('best available technology not entailing excessive costs' of de beste beschikbare technologie die geen buitensporige kosten meebrengt) kan gehanteerd worden om terugsaneerwaarden te bepalen die dan – gemotiveerd – kunnen afwijken van de achtergrondwaarde. Het gebruik van Batneec als criterium heeft bijkomend het voordeel dat het decreet flexibel kan mee-evolueren. Saneren tot de achtergrondwaarde is vandaag vaak niet mogelijk, maar kan dat in de toekomst wel zijn.

Opmerkelijk vindt de heer Daems in dit verband de uitspraak van een indiener die zegt dat de richtwaarde onafhankelijk is van de ruimtelijke bestemming. Uit het decreet meent het lid begrepen te hebben dat richtwaarden kunnen verschillen naargelang de bestemming en dat dus ook concrete beperkingen kunnen worden opgelegd. Als dat zo is, dan wordt het belangrijke principe van multifunctionaliteit van de bodem verlaten. Dit principe staat nochtans in de algemene doelstelling omschreven in artikel 3, §3. Artikelen 10 en 72 bepalen dat gebruiksbeperkingen kunnen worden opgelegd. Kunnen de indieners dit verder verduidelijken?

Een concrete vraag is ook of de formulering ‘beantwoorden aan’ in artikel 3, §2, hetzelfde betekent dan ‘gelijk aan’?

Derde minpunt aan de doelstellingen is volgens de heer Daems het ontbreken van het voorkomingsprincipe, en dit zowel bij het onderdeel bodemsanering als bij bodembescherming. Het mag niet enkel de bedoeling zijn om vervuilde bodem te herstellen en de bodem te beschermen. Een doelstelling zou ook moeten zijn om nieuwe verontreiniging te voorkomen. Ook bij grondverzet (artikel 138) is enkel sprake van beheersen van verontreiniging, niet van het voorkomen ervan. Bij bodembescherming moet ook het voorkomen en herstellen worden opgenomen als doelstelling bij het nemen van maatregelen. Grondverzet mag niet tot gevolg hebben dat de kwaliteit van de bodem op een bepaalde plaats achteruit gaat. Dit moet in het decreet worden verankerd en het lid zal daartoe een amendement indienen.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat het wel degelijk de bedoeling is dat de richtwaarde toestaat dat de bodem al zijn functies kan blijven vervullen zonder dat enige beperking moet worden opgelegd en dat onafhankelijk van de bestemming. Dat blijkt duidelijk uit de tekst van het decreet en de toelichting. In de toelichting bij artikel 3 wordt bovendien uitdrukkelijk verwezen naar de R-waarde die wordt gebruikt in het kader van het grondverzet. Die R-waarde ligt tussen de achtergrondwaarde en de bodemsaneringsnorm voor de meest gevoelige bestemmingsgebieden en maakt dus een vrij gebruik van de bodem mogelijk.

Artikel 3, §2, stelt dat de richtwaarden door de Vlaamse Regering worden vastgesteld en beantwoorden aan het gehalte aan verontreinigende stoffen of organismen op of in de bodem, dat toelaat dat de

bodem al zijn functies kan vervullen zonder dat enige beperking moet worden opgelegd. ‘Beantwoorden aan’ moet wel degelijk gelezen worden als ‘gelijk zijn aan of kleiner dan’.

Het inschrijven van een realistisch saneringsdoel houdt in dat de indieners voor de sanering van nieuwe bodemverontreiniging het principe van de multifunctionaliteit van de gesaneerde bodem willen bestendigen zonder te ver te willen gaan. De vertegenwoordigers van FEBEM en OVB hebben er tijdens de hoorzitting ook op gewezen dat de achtergrondwaarde in de praktijk dikwijls afschrikt om tot bodemsanering over te gaan. De vraag is ook waarom er een strengere regeling zou moeten zijn voor bodemsanering dan voor bodemverzet. Indien Groen! vasthoudt aan de achtergrondwaarde als doelstelling zou dat betekenen dat een gesaneerde bodem op een industrieterrein aan strengere eisen moet voldoen dan de grond die een particulier voor zijn tuin kan laten aanvoeren. Een meer pragmatische benadering lijkt volgens de indieners aangewezen.

Inzake het voorkomingsbeginsel antwoordt de heer Martens dat artikel 138, betreffende het gebruik van uitgegraven bodem, inderdaad vooral handelt over het beheersen van verontreiniging. De indieners verwijzen echter naar de algemene doelstelling in artikel 3 van het voorstel van decreet. Daarin wordt onder meer bepaald dat de bescherming van de bodem tot doel heeft zoveel mogelijk de streefwaarde voor bodemkwaliteit te behouden. De algemene doelstellingen van het decreet zijn ook van toepassing op het bodemverzet en het is niet nodig deze doelstelling nog eens te herhalen bij het hoofdstuk over het gebruik van uitgegraven bodem.

De heer *Rudi Daems* blijft de benadering van het saneringsdoel (richtwaarde in plaats van achtergrondwaarde) te pragmatisch vinden. Dit is volgens het lid duidelijk een stap achteruit.

De heer *Bart Martens* laat opmerken dat dezelfde pragmatische houding wordt aangenomen in het kader van de regeling inzake grondverzet, die dateert van de vorige legislatuur en dezelfde kwaliteitseisen bevat. Het heeft geen zin om zeer hoge eisen op te leggen aan de sanering van een industriegrond indien bij bedrijven en particulieren aangevoerde grond aan minder hoge normen moet voldoen. Het is niet realistisch te verwachten dat over heel Vlaanderen de bodem aan de achtergrondwaarden zal voldoen. Het blijft de bedoeling dat de richtwaarden alle bestem-

mingen en functies mogelijk maken en dat is op zich een ambitieuze doelstelling.

De heer *Rudi Daems* meent dat er een principieel verschil is tussen de doelstellingen van een basisdecreet en de meer pragmatische benadering in een uitvoeringsbesluit. Inzake grondverzet wordt gesleuteld aan de uitvoeringsbesluiten, bijvoorbeeld aan de normen voor bouwkundig gebruik, waardoor de diffuse verontreiniging dreigt toe te nemen.

De heer *Bart Martens* repliceert dat moet worden afgewacht in welke richting de uitvoeringsbesluiten inzake grondverzet worden aangepast. Ook een basisdecreet moet volgens het lid realistische doelstellingen bevatten om te vermijden dat het decreet zijn doel voorbij schiet.

2.3. Risicobeheer

Het meest heikele punt in het voorstel van decreet vindt de heer *Rudi Daems* de bepalingen over risicobeheer (artikelen 20 en 83). Er zijn volgens het lid in eerste instantie een aantal ecologische argumenten om de voorgestelde formulering van risicobeheer in twijfel te trekken. Een indiener beweerde tijdens de hoorzitting dat risicobeheer eerder de uitzondering dan de regel moet zijn, dat risicobeheer er is in afwachting van een definitieve sanering en zich beperkt tot de historische verontreiniging. In de toelichting leest de heer Daems echter dat beide op gelijke voet worden behandeld: risicobeheer in plaats van of in afwachting van bodemsanering. Ook in het geval van zogenaamde ‘gemengde’ verontreiniging kan de nieuwe verontreiniging onder risicobeheer vallen (artikelen 27 en 83).

Anderzijds is het lid voldoende realistisch om te stellen dat risicobeheer als tijdelijke maatregel in bepaalde gevallen verantwoord is, bijvoorbeeld in afwachting van de stopzetting van een exploitatie. Daarom zal een amendement worden voorgesteld dat risicobeheer toelaat in afwachting van sanering en onder bepaalde voorwaarden.

De termijn voor actualisatie van een risicobeheersplan (tien jaar) is volgens de heer Daems te lang. Bij amendement zal worden voorgesteld om die termijn terug te brengen tot vijf jaar, zoals de strengste periodiciteit bij een oriënterend bodemonderzoek.

Anderzijds is er volgens de heer Daems ook een sterk economisch argument om de formulering van risicobeheer, zoals ze nu in het voorstel van decreet staat, te wijzigen. Tijdens de hoorzitting werd daar meermaals op gewezen. De Vlaamse Confederatie Bouw (VCB) stelde dat – als risicobeheer meer de regel dan de uitzondering wordt – dit het onzekerheidsgevoel bij de bedrijven zou kunnen doen toenemen, bijvoorbeeld bij overdrachten. Dit zou volgens VCB zelfs een rem kunnen betekenen op de vastgoedmarkt, bijvoorbeeld bij stadskernvernieuwing en brownfieldprojecten. Meester Bouckaert van het advocatenkantoor Stibbe vond dat het niet duidelijk is waar risicobeheer stopt en sanering begint. De grens is volgens hem te vaag. FEBEM zei dat risicobeheer niet in de plaats mag komen van saneringsmaatregelen en stelt voor om duidelijke criteria op te nemen die omschrijven wanneer risicobeheer als overgangssituatie mogelijk is. Ook de Vereniging van Erkende Bodemsaneringsdeskundigen (VEB) vreest dat de slinger nu te veel de andere kant uitgaat.

De heer Daems denkt aan de volgende mogelijke criteria: risicobeheer in afwachting van sanering, bijvoorbeeld als er een infrastructurele ingreep is gepland, en risicobeheer in afwachting van stopzetting van de exploitatie. Er kunnen ook drempels ingebouwd worden om de stap naar risicobeheer te ontmoedigen ten voordele van sanering, zoals een voldoende hoge financiële waarborg of een evaluatie bij elke nieuwe overdracht.

De heer *Bart Martens* benadrukt in zijn antwoord vooreerst dat risicobeheer enkel kan worden toegepast voor historische bodemverontreiniging en gemene verontreiniging die als historische kan worden behandeld.

De heer *Rudi Daems* merkt op dat in vele gevallen het onderscheid moeilijk kan worden gemaakt.

De heer *Bart Martens* herinnert eraan dat bij gemengde verontreiniging wordt getracht het onderscheid te maken: de nieuwe verontreiniging wordt behandeld op de manier van de nieuwe verontreiniging; de historische volgens de regels die gelden voor historische verontreiniging. Indien niet te scheiden, dan bepaalt het grootste aandeel de benadering. Indien het meest historische verontreiniging aanwezig is, dan gelden de bepalingen voor historische bodemverontreiniging. Indien de gronden voornamelijk kampen met nieuwe verontreiniging zijn dat de bepalingen voor nieuwe verontreiniging. Risico-

beheer kan niet worden toegepast op zuivere nieuwe verontreiniging.

De toelichting omschrijft volgens het lid vrij nauwkeurig de voorwaarden waaronder tot risicobeheer kan worden overgegaan. Het verzoek tot opmaak van een risicobeheersplan moet worden ingediend bij OVAM. Die gaat na of het concrete geval beantwoordt aan het toepassingsgebied. Daarbij wordt onder meer gedacht aan gevallen van verontreiniging waarvan het verspreidingsrisico onvoldoende kan worden ingeschat of waarbij het duidelijk is dat saneringsmaatregelen niet evident zijn met de huidige stand van de wetenschap. Het kan ook gaan om een verontreiniging op een bedrijfsterrein waarbij de aanwezigheid van het bedrijfsgebouw het aantal saneringstechnieken beperkt, bijvoorbeeld omdat de verontreiniging zich onder een betonnen vloerplaat situeert. Het is aan OVAM om het verzoek tot opmaak van een risicobeheersplan te toetsen aan deze voorwaarden en de bepalingen van het decreet.

Inzake het voorstel om de termijn waarvoor een dergelijk risicobeheersplan geldt te beperken tot vijf jaar, laat de heer Martens opmerken dat door het systeem van evaluatie via periodieke opvolgingsrapporten OVAM steeds de mogelijkheid heeft sanering op te leggen. Artikel 89 bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen betreffende de schorsing van de verplichting tot bodemsanering in geval van risicobeheer. In het uitvoeringsbesluit moet worden beschreven onder welke voorwaarden de schorsing van de saneringsverplichting vervalt, bijvoorbeeld omdat niet langer aan de voorwaarden is voldaan, en er wel degelijk tot sanering moet worden overgegaan.

De indieners zijn met andere woorden van mening dat de voorgestelde decreettekst, de toelichting en de uitvoeringsbesluiten voldoende garanties bieden om misbruik van het systeem van risicobeheer uit te sluiten.

2.4. Delegatie aan de Vlaamse Regering

Voor een derde fundamentele bedenking bij het voorstel van decreet (naast de bedenkingen inzake de doelstellingen en het risicobeheer) baseert de heer Rudi Daems zich op de opmerkingen van juristen tijdens de hoorzittingen. Diverse sprekers vroegen zich af of de delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse Rege-

ring niet te ver gaat en of ze niet te weinig concreet is omschreven.

In de amendementen die door de indieners werden ingediend, wordt dit hier en daar gecorrigeerd, maar niet op alle punten. Zo wordt bijvoorbeeld inzake grondverzet zeer veel doorgeschoven naar een uitvoeringsbesluit, terwijl het logisch zou zijn om bijvoorbeeld het principe van multifunctionaliteit in het decreet op te nemen. Hetzelfde geldt voor het bepalen van de verhouding en de grens tussen risicobeheer en sanering (artikel 89).

De heer *Bart Martens* meent dat de indieners in de mate van het mogelijke tegemoetgekomen zijn aan deze opmerkingen. Via amendementen wordt de delegatie duidelijker omschreven, bijvoorbeeld bij artikel 30 over de verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren bij overdracht van gedwongen mede-eigendom.

Wat de regeling inzake grondverzet betreft, merkt de heer Martens op dat in het voorliggende decreetsvoorstel nu bepalingen uit het uitvoeringsbesluit *Vlarebo* (Vlaams reglement bodemsanering) zijn opgenomen. De indieners menen verder dat de toelichting zo is uitgewerkt dat de marge van de Vlaamse Regering beperkt wordt en dat misbruiken van de delegatiebevoegdheid worden vermeden. Indien het tegendeel mocht blijken, kan het parlement alsnog het decreet aanpassen.

2.5. Voorstel voor verdere behandeling

De heer *Rudi Daems* sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Van den Eynde om niet overhaast te werk te gaan, mede gelet op de vaststelling dat het voorstel pas in oktober 2006 in de plenaire vergadering kan worden behandeld. De hoorzitting heeft geleid tot waardevolle suggesties. De amendementen van de indieners na de hoorzitting zijn echter veeleer technisch. Enkele fundamentele vragen blijven onbeantwoord. In dit verband heeft het lid enkele concrete voorstellen voor de verdere behandeling. In de eerste plaats zou er een deskundigenadvies over het debat inzake het saneringsdoel en risicobeheer moeten worden gevraagd. In tweede instantie zou een inschatting moeten worden gemaakt van de meerkosten die dit voorstel zal veroorzaken, gelet op onder meer de verruiming van de notie onschuldig bezit en de uitbreiding van de verantwoordelijkheid van de waterloopbeheerders. Er ontbreekt ook een regule-

ringsimpactanalyse (RIA), die weliswaar niet vereist is voor voorstellen van decreet maar in dit geval zeker nuttig zou zijn.

Verder vraagt het lid om het advies van SERV en Minaraad betreffende dit decreetvoorstel te vragen. Tijdens de hoorzitting hebben deze raden een eerder uitgebracht advies toegelicht en zijn ze niet dieper kunnen ingaan op de nieuwe bepalingen inzake saneringsdoel en risicobeheer.

Gelet op de talrijke juridische opmerkingen tijdens de hoorzitting pleit het lid er tot slot voor het advies van de Raad van State te vragen over het voorstel van decreet. Het parlement heeft de tijd om dit te vragen en het beredeneerde advies kan helpen vermijden dat later fouten moeten worden rechtgezet door andere decreten.

De heer *Patrick Lachaert* antwoordt dat de indieners ruim overleg hebben gepleegd met deskundige ambtenaren van OVAM en het kabinet van de minister. In die zin werd reeds een deskundigenadvies ingewonnen. SERV en Minaraad hebben zich tijdens de hoorzitting bereid getoond om eventueel nog een advies uit te brengen over dit voorstel van decreet voor de behandeling in de plenaire vergadering.

Wat de financiële impact van het decreet betreft, stelt de heer *Lachaert* dat die afhankelijk is van de uitvoeringsbesluiten en de prioriteiten die de Vlaamse Regering zal bepalen. De Vlaamse Regering kan daartoe de nodige adviezen inwinnen. Over de impact van de verruiming van de notie onschuldig bezit is nog discussie mogelijk. Die is moeilijk in te schatten aan de hand van decretale bepalingen. Wat de middelen voor de sanering van onderwaterbodems betreft, is het de Vlaamse Regering die de prioriteiten vastlegt.

De heer *Bart Martens* voegt eraan toe dat er door de diensten van het Vlaams Parlement een legistiek advies werd uitgebracht. Tijdens de hoorzitting werd het voorstel van decreet van decreet bovendien uitvoerig gescreend door een jurist die de praktijk goed kent. Met deze opmerkingen werd in ruime mate rekening gehouden in de amendementen van de indieners. Daarom meent het lid dat een advies van de Raad van State in deze omstandigheden weinig meerwaarde zal bieden.

II.3. Andere vragen en opmerkingen

Grondeninformatieregister en kennisvoorwaarde

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* heeft vragen bij het grondeninformatieregister. Volgens een opmerking

van de VVSG tijdens de hoorzitting zou de transparantie van OVAM ten aanzien van de gemeenten onvoldoende worden benadrukt in het voorstel van decreet.

De bepaling van het decreet van 22 februari 1995 waarin gesteld wordt dat elke wijziging moet worden opgenomen in het register en dat bijgevolg telkens een bodemattest moet worden afgeleverd, wordt geschrapt. Uit de eerdere verduidelijking die werd gegeven door de indieners blijkt dat OVAM geacht wordt de betrokkene op de hoogte te brengen van belangrijke wijzigingen. Schept dit geen merkwaardig precedent? Wat is de juridische waarde van het feit dat OVAM verondersteld wordt dit te doen bij eventuele betwistingen, bijvoorbeeld over de vraag of de eigenaar geacht wordt al dan niet op de hoogte te zijn van de bestaande verontreiniging? Wanneer geeft OVAM informatie en wanneer niet? Wat zijn de bepalingen daarover en welke aanwijzingen moeten daarbij worden gevolgd?

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat de Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de eigenaar wordt geacht of niet wordt geacht op de hoogte te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving (artikel 23).

Het is logisch dat de betrokkenen op de hoogte zullen worden gebracht van wijzigingen in het bestand. Dit is conform het verdrag van Aarhus inzake de toegankelijkheid van milieu-informatie en ook de privacywetgeving vereist dat dit wordt meegedeeld. De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen inzake het beheer van het grondeninformatieregister.

Gemeentelijke inventaris

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* merkt op dat uit de toelichting bij artikel 7 blijkt dat ook de gemeentelijke inventaris van risicogronden zou behouden blijven en worden verfijnd. Het is belangrijk dat OVAM alle wijzigingen in de bestaande toestand doorgeeft om die verfijning te kunnen waarmaken. Zal OVAM alle gegevens doorgeven of enkel de meest belangrijkste? De gemeente blijft voor de burger het eerste lijnsloket en het is belangrijk dat het lokale bestuur op de hoogte is van de toestand van de bodems op haar grondgebied.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan bepalen inzake het beheer van het grondeninformatieregister en dus ook wat betreft de uitwisseling van informatie tussen OVAM en de gemeenten. Momenteel lopen er reeds proefprojecten met enkele gemeenten.

De heer *Karlos Callens* ziet een probleem in de uitvoering van de bepalingen over de gemeentelijke inventaris van risicogronden. Uiteindelijk zal die taak in de praktijk enkel worden opgenomen indien de gemeente de samenwerkingsovereenkomst inzake milieu tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten ondertekent en indien in dat kader in een subsidie voor de gemeenten wordt voorzien. Het lid vreest dat de bepalingen anders dode letter zullen blijven. Het opstellen en bijhouden van de inventaris zal voor het gemeentebestuur immers extra werkings- en personeelskosten met zich meebrengen. Het is billijk dat het gewest hiervoor een vergoeding toekent aan de gemeenten. De toelichting bij artikel 7 vermeldt weliswaar de mogelijkheid om een aanmoediging toe te kennen in het kader van de samenwerkingsovereenkomst, maar het lid zou dit liever in het decreet opgenomen zien. Dit kan door bij amendement aan artikel 7 toe te voegen dat de gemeente voor het beheer van de inventaris een aangepaste vergoeding ontvangt van het Vlaamse Gewest. De Vlaamse Regering kan de hoogte van die vergoeding bepalen en stelt de nadere regels vast.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* bevestigt dat het takenpakket van de gemeenten inzake milieu de laatste jaren sterk is aangegroeid en verwijst naar haar vraag om uitleg over de optimalisering van de gemeentelijke milieudiensten (*Hand. VI. Parl. 2005-06, nr. C139*). Minister Peeters heeft toegezegd dit nader te onderzoeken en het lid zal dit verder opvolgen. Het lijkt inderdaad noodzakelijk om de gemeentelijke milieudiensten beter te ondersteunen, hetzij materieel hetzij financieel. De milieuwetgeving dwingt de gemeenten voortdurend om bijkomende taken op te nemen.

Namens de *minister* wordt gewezen op het onderscheid tussen het voorliggende decreet en de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten. Over die samenwerkingsovereenkomst kan de discussie op het gepaste moment worden gevoerd. Er lopen proefprojecten met het grondeninformatieregister en de gemeentelijke inventaris. Het gaat daarbij vooral over het elektronisch ter beschikking stellen van de informatie die bij OVAM aanwezig is. In die zin kan een materiële ondersteuning aangewezen zijn.

De heer *Patrick Lachaert* voegt eraan toe dat het vooral de bedoeling is dat de gemeenten over de meest actuele informatie beschikken. De gemeenten moeten hun medewerking verlenen door die informatie ter beschikking te stellen van het publiek.

De heer *Bart Martens* stelt dat het voorstel van decreet geen nieuwe taken oplegt aan de gemeenten. De verplichting tot opmaak van een gemeentelijke inventaris bestaat sinds 1998. Helaas geven vele gemeenten hier geen gevolg aan. Daarom wordt in de toelichting nog een aanmoediging gevraagd in het kader van de samenwerkingsovereenkomst milieu. OVAM kan wellicht de nodige software ter beschikking stellen van de gemeenten om dit op een gecoördineerde en efficiënte manier te laten verlopen.

De heer *Erik Matthijs* begrijpt de bezorgdheid van de heer Callens. Indien het bestand elektronisch ter beschikking kan worden gesteld, zal dit voor de vele kleine gemeenten weinig extra werk meebrengen. In grote historische steden zoals Gent vraagt de inventarisatie van risicogronden wel een grote inspanning.

De heer *Karlos Callens* stelt dat uit het project in Gent blijkt dat het opstellen van de inventaris een grote impact heeft op de werkings- en personeelskosten. Om de uitvoering van het decreet te verzekeren, pleit het lid voor een decretale bepaling over de ondersteuning van de gemeenten.

Saneringskosten en standaardprocedure

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* vraagt aan de indieners verduidelijking over de doorzichtigheid van de kosten die de saneringsplichtige moet maken bij de sanering van zijn gronden. Het lid verwijst naar eerdere besprekingen in de commissie over de problemen van particulieren die geconfronteerd worden met verontreiniging als gevolg van een lekkende stookolietank. Vaak worden voortdurend nieuwe en bijkomende onderzoeken gevraagd en blijven de facturen zich opstapelen. Op welke manier willen de indieners meer transparantie brengen in de kosten van de sanering die door OVAM wordt opgelegd?

In de toelichting spreken de indieners van een snelle en kostenefficiënte aanpak. Maar betekent dit dat OVAM en/of de erkende bodemsaneringsdeskundigen ook een duidelijke offerte moet opmaken bij het afronden van het bodemonderzoek? Op die manier zou de saneringsplichtige weten waaraan hij zich kan verwachten en wordt hij achteraf niet voor voldongen feiten geplaatst.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat dit een terechte bezorgdheid is. Een erkende bodemsaneringsdeskundige zal echter steeds een plan opmaken en een raming van de kosten geven. Dit document wordt

door OVAM gecontroleerd. Dit gebeurt nu reeds en zal ook in toepassing van het nieuwe voorstel van decreet gebeuren. Het verschil met het huidige decreet is dat er in meer mogelijkheden wordt voorzien, gaande van schadegevallen tot een gefaseerde aanpak, waardoor de procedure minder dwingend wordt.

Het bodemonderzoek zou volgens de indieners gebeuren volgens een standaardprocedure. Mevrouw *Marleen Van den Eynde* vraagt wie daarvoor zal instaan. Kan dit gebeuren op initiatief van een firma of bedrijf dat zelf een erkende bodemsaneringsdeskundige aanduidt of gebeurt dit steeds via OVAM?

De heer *Erik Matthijs* laat opmerken dat OVAM zelf nooit onderzoeken en saneringen uitvoert. Dat gebeurt altijd door daarin gespecialiseerde privé-bedrijven. De Vlaamse Regering kan, op voorstel van OVAM, een standaardprocedure vaststellen om de kwalitatieve en consistente uitvoering van de onderzoeken en saneringen te verzekeren.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* vindt ook in de artikelen 63 tot 65 over de aanvulling of wijziging van het bodemsaneringsproject geen bepalingen terug die de kostenefficiëntie moeten helpen garanderen. OVAM kan op basis van artikel 64 weliswaar de verplichting opleggen om binnen een bepaalde termijn een nieuw bodemsaneringsproject of nieuw beperkt bodemsaneringsproject op te stellen in geval het voorgaande project niet voldoet. Er is echter geen oplossing voor de particulier die bij de aanvang van de bodemsanering een kostenraming heeft gekregen maar nadien met ernstige overschrijdingen van het budget wordt geconfronteerd, omdat het project wordt gewijzigd of aangevuld.

De heer *Erik Matthijs* wijst erop dat voor particulieren cofinanciering mogelijk is in uitermate onbillijke gevallen. De manier waarop dit zal gebeuren en de voorwaarden waaronder moeten nog worden bepaald. De bodemsaneringsdeskundige maakt een raming op die wordt goedgekeurd door OVAM.

De heer *Bart Martens* wijst erop dat artikel 64 ook het voorwerp uitmaakt van amendering. Het amendement nr. 10 schrapt de bepaling dat OVAM eenzijdig wijzigingen of aanpassingen kan opleggen. Daardoor zal de procedure van artikel 63 moeten worden gevolgd, wat inhoudt dat de opdrachtgever zelf voor de aanvulling of wijziging van het project moet zorgen.

Bescherming drinkwater

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* stelt dat zowel VOKA als FEBEM tijdens de hoorzitting maatregelen vroegen ter bescherming van het drinkwater. Dit lijkt onvoldoende uitgewerkt in het voorstel van decreet. Menen de indieners dat dit via de uitvoeringsbesluiten moet worden geregeld?

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat de erkende bodemsaneringsdeskundige in het beschrijvend bodemonderzoek rekening moet houden met de eventuele nabijheid van drinkwaterwinningen.

Overdrachten, concessie en huur

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* laat opmerken dat het havenbestuur niet werd gehoord maar niettemin een belangrijke betrokken partij is. Het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen heeft in februari 2006 reeds een brief gestuurd naar leefmilieuminister Kris Peeters. Na de eerste screening van een voorlopige decreettekst blijkt volgens het havenbedrijf dat het aangaan, beëindigen, overdragen van een domeinconcessie in principe niet meer als overdracht van grond wordt beschouwd. De beëindiging van een domeinconcessie, aangegaan na 30 september 1996, blijft echter onder bepaalde voorwaarden wel te beschouwen als een overdracht van grond. Het havenbedrijf meent dat een verduidelijking van het voorgestelde onderscheid nuttig en noodzakelijk is, evenals een verduidelijking van de aanpak van een situatie waarbij de betrokken voorwaarden niet werden gerespecteerd. Het lid vraagt of aan deze bekommernis van het havenbestuur tegemoet wordt gekomen in het voorstel van decreet.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat in het voorliggende voorstel van decreet rekening werd gehouden met deze opmerking. Overeenkomstig de voorgestelde tekst van artikel 2, 18°, c), moet een concessie worden beschouwd als een overdracht van gronden. De toelichting bij artikel 102 bevat terzake nog een fout die echter eerder in dit verslag werd rechtgezet.

De heer *Rudi Daems* vraagt of de discriminatie tussen huur en concessie geen juridisch probleem vormt.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat de indieners menen dat er een wezenlijk verschil is tussen een huurovereenkomst, die in principe wordt gesloten tussen evenwaardige partijen, en een concessie, die slaat op het gebruik van een deel van het openbaar

domein. Concessies zijn in de praktijk vooral van toepassing in het havengebied, waar vaak risico-activiteiten plaatsvinden. Om die reden heeft het havenbedrijf ook aangestuurd op een onderscheid tussen huurovereenkomsten en concessies.

Hangende betwistingen

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* zegt dat het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen in zijn schrijven aan minister Peeters ook vragen stelde over de voorgestelde verlichting van de bewijslast in hoofde van de exploitant/gebruiker teneinde het statuut van onschuldig bezitter aan te tonen, daar de vereiste van het ontbreken van enige risico-activiteit sinds 1993 verdwijnt. Wat wordt de status van de momenteel hangende betwistingen inzake overdrachten in het kader van de administratieve beroepsprocedures, die op grond van de huidige cumulatieve voorwaarden in behandeling zijn?

De heer *Patrick Lachaert* antwoordt dat de hangende betwistingen worden behandeld conform de regelgeving die op dat ogenblik geldig is. Bij het in werking laten treden van het decreet kan in voldoende tijd worden voorzien om de hangende beroepsdossiers af te werken.

Administratieve beroepsprocedures

De heer *Rudi Daems* begrijpt dat de achterstand bij de afhandeling van beroepen op basis van het huidige decreet stilaan wordt weggewerkt. Is het niet opportuun om in het decreetsvoorstel dwingende termijnen voor beroepen in te stellen?

De heer *Bart Martens* antwoordt dat er in het voorstel enkel een dwingende termijn is bepaald inzake de beslissing over het conform verklaren van een bodemsaneringsproject. Dit is ook logisch omdat het een beslissing betreft in de uitvoeringsfase en niet langer in de onderzoeksfase. Het is ook aangewezen te bepalen dat de beslissing geacht wordt negatief te zijn indien niet binnen de termijn wordt beslist, aangezien het Europese Hof van Justitie duidelijke uitspraken gedaan heeft over stilzwijgende beslissingen over vergunningen en dergelijke.

Cofinanciering

De heer *Rudi Daems* vraagt of het niet logischer is om de cofinancieringsregeling te beperken tot historische verontreiniging.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat de indieners menen dat eventuele cofinanciering niet moet beperkt blijven tot historische verontreiniging. Een eerste reden is dat een generieke regeling inzake cofinanciering van bedrijven voor de sanering van nieuwe verontreiniging uitgesloten is wegens de Europese regeling inzake staatssteun. De Europese Unie staat niet toe dat aansprakelijke bedrijven worden gefinancierd. De indieners willen de regeling toch behouden om in een aantal manifest onbillijke gevallen tussen te komen. Bovendien moet de mogelijkheid behouden blijven voor cofinanciering van sanering bij particulieren (die niet onder de regeling inzake staatssteun vallen). Particulieren zullen in bepaalde gevallen een gedeeltelijke financiering genieten van een sectorfonds of een verzekering. In andere particuliere dossiers zal dat niet het geval zijn en de indieners willen de mogelijkheid behouden om in die gevallen alsnog aan cofinanciering te doen.

Onschuldig bezit

De heer *Rudi Daems* meent dat door meer vrijstellingsmogelijkheden de notie onschuldig bezit wordt verruimd. Op basis van de bepalingen van het huidige decreet wordt de kost van de ambtshalve sanering geraamd op 50 à 60 miljoen euro en dat tot 2036. Komen er in de toekomstige begroting extra middelen voor ambtshalve sanering?

De heer *Bart Martens* antwoordt dat nog niet is aangetoond dat de wijziging van de notie onschuldig bezit tot meer ambtshalve saneringen zal leiden. Het voorstel van decreet voorziet ook in een cascadereregeling voor de saneringsplicht, die zou kunnen leiden tot minder ambtshalve saneringen. Verder worden een aantal bepalingen verduidelijkt, bijvoorbeeld inzake de kennisvoorwaarde van het onschuldig bezit, waardoor de interpretatiemarge verkleint. Het is nog niet duidelijk wat op termijn het effect van dit alles zal zijn op het aantal ambtshalve saneringen.

De heer *Rudi Daems* merkt op dat door de cascadereregeling, zo blijkt althans uit de hoorzitting, de draagwijdte van de saneringsplicht wordt uitgebreid. Volgens het lid bestaat het risico dat er op die manier meer juridische procedures volgen en het immobilisme wordt vergroot.

Vrijstelling periodiek OBO

De heer *Rudi Daems* merkt op dat ingevolge de voorgestelde tekst van artikel 33 er geen verplichting is om een periodiek oriënterend bodemonderzoek (OBO) op te stellen voor bedrijven die een beroep doen op

een erkende bodemsaneringsorganisatie. Voor individuele bedrijven geldt die verplichting wel. Wat zijn de motieven om dit onderscheid te maken?

De heer *Bart Martens* antwoordt dat het een logisch onderscheid is in die zin dat erkende bodemsaneringsorganisaties ook een preventief beleid zullen uitstippelen voor alle risico-activiteiten die in de sector worden uitgeoefend. In die zin denken de indieners dat de kans op bodemverontreiniging kleiner is voor activiteiten waarvoor een dergelijke organisatie een sectoraal plan heeft opgesteld. De uitvoerende macht kan in een uitvoeringsbesluit verduidelijken wat de inhoud van een sectoraal plan moet zijn. De bepalingen over erkende bodemsaneringsorganisaties zijn overgenomen van het recente decreet van 16 juni 2006 dat eenparig werd aangenomen door de plenaire vergadering van 31 mei 2006.

De heer *Rudi Daems* verwijst naar de opmerkingen gemaakt tijdens de hoorzitting over het respecteren van de wetgeving op de overheidsopdrachten bij de werking van de erkende bodemsaneringsorganisaties. De indieners leken hiermee akkoord te gaan, maar op welke manier zal dit in het decreet worden ingeschreven? Of wordt dit elders vastgelegd?

Aanvullend BBO

De heer *Rudi Daems* verwijst naar het voorstel van decreet dat op het einde van de vorige legislatuur werd ingediend door de heer Malcorps. Daarin was de mogelijkheid opgenomen voor OVAM om in de plaats te treden van hardleerse bedrijven die weigeren het beschrijvend bodemonderzoek aan te vullen of die enkel een onvolledige aanvulling bezorgen. In deze mogelijkheid lijkt niet voorzien in het voorstel van decreet.

De opmerking is volgens de heer *Erik Matthijs* terecht. De mogelijkheid voor OVAM om ambts-halve op te treden bij een aanvulling van het BBO kan eventueel verder worden gespecificeerd in uitvoeringsbesluiten. Er zijn nu hoe dan ook meer mogelijkheden inzake het beschrijvend bodemonderzoek.

Verkavelingsvergunningen op vervuild terrein

De heer *Rudi Daems* vraagt hoe het probleem van verkavelingsvergunningen op verontreinigde terreinen zal worden opgelost.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat dit in het kader van de regelgeving op de ruimtelijke ordening moet worden bekeken. De heer *Bart Martens* bevestigt dit.

Het is wellicht aangewezen de bepalingen over de verkavelingsvergunningen in het decreet ruimtelijke ordening ook op andere punten te wijzigen.

Overstromingsgebieden

De heer *Rudi Daems* verwijst naar de hoorzitting met de Bond Beter Leefmilieu en vraagt hoe het probleem met de verontreiniging in overstromingsgebieden zal worden opgelost. Het gaat hier immers niet om risico-inrichtingen die in het grondeninformatieregister worden opgenomen.

Volgens de heer *Bart Martens* is de bezorgdheid over de overstromingsgebieden terecht, maar zou het een verkeerde oplossing zijn om deze gebieden op te nemen in de lijst van risico-activiteiten. De bodemverontreiniging in deze gebieden moet worden aangepakt en met het risico op verspreiding van de verontreiniging naar andere gronden moet rekening worden gehouden, maar niet door individuele verplichtingen op te leggen aan de honderden eigenaars en gebruikers die in deze gebieden actief zijn. Het opnemen in de lijst van risico-activiteiten zou ertoe leiden dat bij elke overdracht van een perceel in deze vaak grote overstromingsgebieden een oriënterend bodemonderzoek moet plaatsvinden. Het lid pleit voor een meer geïntegreerde en gebiedsgerichte aanpak van deze gebieden. Het kan een goede oplossing zijn deze gebieden systematisch mee te nemen in de bekkenbeheersplannen, waar een geïntegreerde en gebiedsgerichte benadering op zijn plaats is.

Waterbodems

Het hoofdstuk over de waterbodems krijgt van de heer *Rudi Daems* voorlopig het voordeel van de twijfel. Een belangrijke bedenking, ook geformuleerd tijdens de hoorzitting, is dat de waterloopbeheerder de dupe van deze regeling dreigt te worden indien de sanering niet goed wordt aangestuurd. De VVSG wees inzake de mogelijke tussenkomst van saneringswillige derde partijen op het probleem dat de waterloopbeheerders niet over middelen beschikken om deze saneringen uit te voeren. Meester Bouckaert liet tijdens de hoorzittingen opmerken dat de saneringsplicht voor de waterloopbeheerders ernstig wordt uitgebreid. Gelet op de moeilijke discussies over aansprakelijkheid inzake vervuiling eenmaal voorbij het lozingspunt, vreest het lid dat het voorstel van decreet deze dossiers nog complexer gaat maken, ten nadele van de overheid.

De heer *Bart Martens* erkent dat de saneringsplicht zwaar kan wegen voor de waterloopbeheerder. Maar de regels inzake aansprakelijkheid maken het de beheerder mogelijk de kosten te verhalen bij duidelijk aanwijsbare veroorzakers van een bepaalde verontreiniging van de waterloop. De indieners hebben willen voorkomen dat jarenlange procedures moeten worden gevoerd met de honderden of duizenden gebruikers van de waterlopen (waarbij het aandeel van elke gebruiker moet worden bepaald) vooraleer er effectief tot sanering kan worden overgegaan. De Europese kaderrichtlijn Water bepaalt dat tegen 2015 de waterlopen proper moeten zijn en dat betekent dat niet veel tijd mag worden verloren.

Wat de middelen voor de sanering van onderwaterbodems betreft, is het de Vlaamse Regering die de prioriteiten vastlegt. De indieners gaan ervan uit dat dit zal gebeuren in functie van de beschikbare middelen. De regering kan op basis van de prioriteiten in de bekkenbeheersplannen zelf een prioriteitenlijst opstellen van de onderwaterbodems die effectief zullen worden gesaneerd.

Overdracht bij erfenissen

De heer *Rudi Daems* verwijst naar artikel 2, 18°. De bepalingen inzake overdrachten betreffen de overdracht onder levenden. Wat indien personen eigenaar worden van een grond ingevolge een erfenis? Nu krijgen de overlevenden na de erfenis vaak onverwacht een aanmaning tot sanering. Kan hiervoor een regeling worden gevonden?

De heer *Bart Martens* meent dat bij een overlijden en een erfenis moeilijk aan de betrokkenen kan worden gevraagd om in alle gevallen een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren. In het kader van de huidige wetgeving kan iedereen een erfenis aanvaarden of weigeren en het is aan de erfgenamen om die beslissing te nemen.

II.4. Standpunt van de Vlaamse Regering

De heer *Kris Peeters*, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, deelt mee dat de Vlaamse Regering op 7 juli 2006 een standpunt heeft ingenomen over het voorstel van decreet.

In het Vlaamse regeerakkoord 2004-2009 geeft de Vlaamse Regering aan dat het bodemsaneringsdecreet moet worden geëvalueerd met het oog op een

betere toepassing ervan en dat een hoofdstuk over bodembescherming moet worden toegevoegd. Verder wordt gesteld dat zal worden gezorgd voor kortere en efficiëntere procedures met minder vormvereisten, zonder dat dit de kwaliteit van de sanering aantast, en voor een snellere afhandeling door de Vlaamse Regering van de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van OVAM inzake bodemsanering.

Het voorliggende voorstel van decreet is binnen dit kader tot stand gekomen. Ook werden de nodige aanpassingen gedaan om het voorstel in overeenstemming te brengen met de richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en het herstellen van milieuschade.

De Vlaamse Regering heeft in een nota de inhoud en structuur van het voorstel getoetst. Daarbij ging aandacht naar de aanpassing van de structuur van het decreet en de inhoudelijke bijsturing van een aantal bestaande krachtlijnen, waaronder het grondeninformatieregister, het saneringsdoel, de saneringsplicht en de vrijstelling ervan, de vereenvoudiging van de procedures en de oplossing van problemen met de overdracht van gronden. De regering heeft ook kennis genomen van de nieuwe krachtlijnen in het voorstel van decreet die betrekking hebben op de behandeling van verontreiniging bij schadegevallen, het beperkt bodemsaneringsproject, het risicobeheer, de bodemsaneringsorganisaties, faillissementen, de sanering van waterbodems en de bodembescherming. Ook de verduidelijking en verfijning van bepaalde procedures en begrippen en de implementatie van de richtlijn milieuschade werd bekeken.

De Vlaamse Regering heeft op basis van deze analyse beslist om haar goedkeuring te hechten aan het voorstel van decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De amendementen voorgesteld door de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaecker zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/2*.

De amendementen voorgesteld door de heer Rudi Daems zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 867/4*.

TITEL I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

TITEL II

Definities, doelstellingen en algemene bepalingen

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 2

Amendement nr. 28 voorgesteld door de heer Rudi Daems strekt ertoe in artikel 2, 18°, eerste lid, a), de woorden “onder levenden” te schrappen.

Dit amendement hangt samen met amendement nr. 32 van dezelfde indiener bij artikel 29. Voor de bespreking ervan wordt verwezen naar artikel 29.

Amendement nr. 28 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in de voorgestelde tekst van 18°, tweede lid, b) te vervangen door wat volgt:

“b) de rechtshandelingen en rechtsfeiten, vermeld in het eerste lid, met betrekking tot nutsleidingen en aanhorigheden;”.

De heer *Erik Matthijs* geeft toelichting bij dit amendement. Het aangaan en beëindigen van de rechten die vermeld worden in artikel 2, 18°, eerste lid, bijvoorbeeld een erfpacht en concessie, gebeurt niet noodzakelijk steeds ingevolge een rechtshandeling, zoals bijvoorbeeld het sluiten of opzeggen van een overeenkomst, maar kan ook plaatsvinden door een louter rechtsfeit, bijvoorbeeld het aflopen van de duur van de overeenkomst. Ook deze laatste over-

drachten worden door het voorgestelde amendement gevat door de uitzondering vermeld in artikel 2, 18°, tweede lid, b).

In geval van overdracht worden veelal niet enkel de nutsleidingen zelf, maar ook de aanhorigheden ervan overgedragen. Om de decretaal voorziene uitzondering niet zinledig te maken, is het aangewezen om ook de aanhorigheden van nutsleidingen op te nemen.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 2 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in 28° na het woord “lastgeving”, de woorden “of een gerechtelijke beslissing” in te voegen.

De *Erik Matthijs* licht toe dat, naar aanleiding van een opmerking tijdens de hoorzitting over het voorstel van decreet, de definitie van het begrip ‘gemandateerde’ in die zin wordt aangepast dat ook de curator onder het toepassingsgebied ervan valt.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 2 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Doelstellingen

Artikel 3

Amendement nr. 29 van de heer Rudi Daems strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 3, §1, te vervangen door de volgende tekst:

“§1. Het bodembeleid is het beleid gericht op een duurzaam bodembeheer waarbij tegemoet gekomen wordt aan de behoeften van de huidige generaties zonder de mogelijkheden van de toekomstige generaties om aan hun behoeften te voldoen in het gedrang te brengen. Daarvoor is het beleid in de eerste plaats gericht op het voorkomen van bodemverontreiniging. Verder dient het beleid de kwaliteit van de bodem door bodemsanering en bodembescherming te verzekeren, te behouden en te herstellen, zodat onze bodems in de toekomst nog zoveel mogelijk

functies kunnen uitoefenen en er nog verschillende types landgebruik mogelijk blijven. Kwantitatief uitgedrukt betekent dit dat tegen ten laatste 2036 alle ernstige verontreiniging wordt weggenomen. Tevens is het bodembeleid erop gericht een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak te scheppen, waarbij educatie en voorlichting van de doelgroepen inzake bodembeheer wordt gestimuleerd.”.

De heer *Rudi Daems* licht toe dat de duurzaamheidsdoelstelling in dit algemene artikel wordt aangevuld met het voorkomingsbeginsel. Verder wordt deze doelstelling kwantitatief vertaald door het toevoegen van de langetermijndoelstelling van het Vlaamse milieubeleid, die stelt dat tegen 2036 alle ernstige verontreiniging in Vlaanderen moet worden weggenomen.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat het voorkomingsbeginsel reeds voldoende is omschreven in het artikel. De tweede zin stelt duidelijk dat het beleid de kwaliteit van de bodem door bodemsanering en bodembescherming dient te verzekeren en te behouden. Het beginsel van preventief handelen is bovendien ook opgenomen in het decreet algemene bepalingen milieubeleid en moet dus in het uitvoeren en het bepalen van het beleid worden geïntegreerd. Wat de kwantitatieve doelstelling inzake sanering betreft, is het wel degelijk de bedoeling van de indieners dat deze doelstelling wordt gerespecteerd. De kwantitatieve doelstelling is opgenomen in het Vlaams milieubeleidsplan en is in principe dus bindend voor de uitvoerende macht. De voorgestelde toevoegingen lijken de indieners dus overbodig.

Amendement nr. 29 wordt verworpen met 13 stemmen.

Amendement nr. 30 voorgesteld door de heer Rudi Daems strekt ertoe in artikel 3, §2, telkens het woord “richtwaarden” te vervangen door het woord “achtergrondwaarden”.

Volgens de heer *Rudi Daems* is het meer dan wenselijk dat het behalen van de achtergrondwaarden de basisdoelstelling en dus het uitgangspunt voor elke bodemsanering blijft, ook al kan deze achtergrondwaarde niet altijd gehaald worden. Het Batneec-principe geldt dan als objectief criterium om de terugsaneerwaarden te bepalen en dus eventueel gemotiveerd af te wijken van de achtergrondwaarde. Als definitie van achtergrondwaarde geldt de definitie van het huidige bodemsaneringsdecreet.

De heer *Bart Martens* verwijst naar de algemene bespreking en de opmerkingen die daarbij gemaakt werden over richtwaarden en achtergrondwaarden. De indieners van het voorstel van decreet gaan ervan uit dat de richtwaarden een meer pragmatische aanpak inhouden en tegelijk ook een multifunctioneel gebruik van de bodem blijven mogelijk maken, zoals in het artikel en de toelichting beschreven. Tijdens de hoorzitting bleek ook dat een meer pragmatische doelstelling tot een toename van het aantal saneringen kan leiden aangezien saneringsplichtigen zich nu vaak laten afschrikken door het hoge saneringsdoel van de achtergrondwaarde.

Amendement nr. 30 wordt verworpen met 13 stemmen.

Amendement nr. 31 van de heer Rudi Daems strekt ertoe in artikel 3, §3, de woorden “beantwoorden aan” te vervangen door “zijn gelijk aan”.

‘Beantwoorden aan’ is volgens de indiener een begrip dat voor interpretatie vatbaar is en wordt bijgevolg beter vervangen door ‘gelijk aan’.

De heer *Bart Martens* pleit voor het behoud van de uitdrukking ‘beantwoorden aan’ aangezien die inhoudt dat het gehalte aan verontreinigende stoffen ook kleiner kan zijn. In bepaalde regio’s kunnen de concentraties aan verontreinigende stoffen kleiner zijn dan de gemiddelde achtergrondwaarden die voor het hele Vlaamse Gewest zijn vastgesteld. In het voorstel van decreet wordt de term streefwaarde gebruikt in plaats van achtergrondwaarde.

Amendement nr. 31 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 3 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK III

Algemene bepalingen

Artikel 4

Amendement nr. 3 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Artikel 4

§1. Behoudens andersluidende bepaling gaan de termijnen, vermeld in dit decreet, in:

- 1° in geval van kennisgeving bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, op de eerste dag die volgt op de dag waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats, dan wel op de maatschappelijke of administratieve zetel van de geadresseerde;
- 2° in geval van kennisgeving bij aangetekende brief of bij gewone brief, op de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;
- 3° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag. Als de laatste dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, verloopt de termijn de eerstvolgende werkdag.

§2. De Vlaamse Regering kan bepalen dat een kennisgeving ook op elektronische wijze kan gebeuren. Zij bepaalt in dat geval de nadere modaliteiten.”.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat artikel 4 in een algemene termijnregeling voorziet om de rechtszekerheid te verhogen. Tijdens de hoorzitting over het voorstel van decreet werd evenwel opgemerkt dat de voorgestelde regeling voor discussie vatbaar is vermits bepaald wordt dat de termijn begint te lopen de dag na de datum van de poststempel (kennisgeving op papieren drager). De rechtspraak van het Arbitragehof heeft vergelijkbare termijnen in het gerechtelijk wetboek strijdig geacht met het gelijkheidsbeginsel, omdat er geen enkele garantie is dat de geadresseerde een dag na de verzending de beslissing ontvangt. De voorgestelde termijnregeling wordt dan ook aangepast in die zin dat de termijn begint te lopen de dag waarop de geadresseerde geacht wordt de zending te hebben ontvangen. De termijnbepaling voor de kennisgeving op elektronische wijze wordt niet langer weerhouden bij gebrek aan juridische duidelijkheid omtrent het tijdstip waarop de geadresseerde wordt geacht het bericht of document ontvangen te hebben.

Amendement nr. 3, dat artikel 4 vervangt, wordt aangenomen met 13 stemmen.

TITEL III

Bodemsanering

HOOFDSTUK I

Identificatie en inventarisatie van gronden

Artikel 5 tot 7

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Erkenning als bodemsaneringsdeskundige

Artikel 8

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK III

Verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek en de bodemsanering uit te voeren en te (pre)financieren

Artikel 9 tot 11

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 12

Amendement nr. 4 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 12, §2, 3°, de tweede zin te vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de eigenaar niet op de hoogte was of

niet op de hoogte behoorde te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving.”.

De heer *Erik Matthijs* licht toe dat, naar aanleiding van een opmerking tijdens de hoorzitting, wordt voorgesteld om in de kennisvoorwaarde voor de vrijstelling van de saneringsplicht (statuut van onschuldig bezit) de bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering preciezer te omschrijven in die zin dat de Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de eigenaar niet op de hoogte was of niet op de hoogte behoorde te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 12 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 13 tot 22

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 23

Amendement nr. 5 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 23, §2, 3°, de tweede zin te vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de eigenaar niet op de hoogte was of niet op de hoogte behoorde te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving.”.

De indieners verwijzen voor de toelichting naar het voorgaande amendement.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 23 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 24 tot 27

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Oriënterend bodemonderzoek en beschrijvend bodemonderzoek

Artikel 28

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 29

Amendement nr. 32 van de heer Rudi Daems strekt ertoe aan artikel 29 een tweede paragraaf toe te voegen, die luidt als volgt:

“§2. Een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op initiatief van de instrumenterende notaris en op kosten van de nalatenschap indien een erfenis openvalt waarin de overdracht van een grond inbegrepen is.”.

De heer *Rudi Daems* licht toe dat het amendement samenhangt met zijn amendement nr. 28 bij artikel 2. Het huidige bodemsaneringsdecreet bepaalt in artikel 2, 18°, wat onder een overdracht van gronden moet worden verstaan. Deze lijst is een limitatieve lijst. Het amendement nr. 28 opteert ervoor om ook de eigendomsverwerving van een grond naar aanleiding van het opvallen van een erfenis in de definitie van overdracht van gronden op te nemen. Indien het overmaken van een bodemattest vóór het aanvaarden van een erfenis (al dan niet onder voorrecht van boedelbeschrijving) en eventueel het opstellen van een oriënterend bodemonderzoek – wanneer er op het terrein in het verleden of actueel risico-activiteiten werden of worden uitgeoefend of risico-inrichtingen werden of worden geëxploiteerd – verplicht word gesteld, zouden heel wat erfgenamen niet voor onaangename verrassingen komen te staan.

Momenteel gebeurt het volgens de heer Daems vaak dat erfgenamen pas na het aanvaarden van een erfenis geconfronteerd worden met bodemverontreiniging. Ook het huidige bodemsaneringsdecreet beschouwt overdrachten van eigendomsrechten op een grond naar aanleiding van het aanvaarden van een erfenis immers niet als een overdracht. Tijdens de commissiebesprekingen bleek dat de indieners van oordeel zijn dat erfgenamen zich kunnen bescher-

men door de erfenis te verwerpen. Dit is volgens de heer Daems evenwel geen realistische benadering van het probleem. Als er meerdere personen samen een grond erven, erven zij deze grond in onverdeeldheid. Voor deze overdracht van de grond valt men dus niet onder de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet. Als de erfgenamen uit onverdeeldheid wensen te treden, worden zij daarentegen wel geconfronteerd met de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet. Een overdracht onder levenden van een eigendomsrecht op een grond is namelijk zowel in het huidige bodemsaneringsdecreet als in het voorstel van decreet een overdracht van gronden die aanleiding kan geven tot het opstellen van een beschrijvend bodemonderzoek en het uitvoeren van bodemsaneringswerken. Artikel 2, 18°, eerste lid, a), dient verruimd te worden zodat ook het openvallen van een erfenis en het daaropvolgende aanvaarden van deze erfenis en de daaraan gekoppelde eigendomsoverdracht van een grond onder de definitie van een overdracht van gronden valt.

Het valt te verkiezen erfgenamen die geconfronteerd worden met de overdracht van het eigendomsrecht op een grond dezelfde bescherming te geven als personen die van een levend persoon een grond verwerven. Dit kan op eenvoudige wijze door aan de notaris, die de erfenis helpt regelen, de verplichting op te leggen een bodemattest aan te vragen en voor te leggen aan de potentiële erfgenamen. Pas nadat het bodemattest voorgelegd werd, kunnen zij immers met kennis van zaken beslissen of ze de erfenis al dan niet aanvaarden. Voor terreinen waar de kans op de aanwezigheid van bodemverontreiniging reëel is – omdat er momenteel of in het verleden activiteiten worden of werden uitgeoefend of risico-inrichtingen worden of werden geëxploiteerd – is het aangewezen te bepalen dat de notaris op kosten van de nalatenschap een oriënterend bodemonderzoek laat uitvoeren (amendement nr. 32).

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat de bezorgdheid die aan de basis van dit amendement ligt terecht is. Het gaat echter om een complexe juridische materie en de indieners van het voorstel van decreet willen eerst nagaan welke oplossing eventueel kan geboden worden aan het probleem van de overdracht van gronden bij erfenissen. Een aanpassing kan eventueel nog gebeuren bij de behandeling van het voorstel van decreet in de plenaire vergadering.

De heer *Patrick Lachaert* bevestigt het voornemen van de indieners om het probleem van de overdrach-

ten van gronden bij een erfenis te onderzoeken en eventueel een amendement in te dienen in de plenaire vergadering.

Onder die voorwaarde wil de heer *Rudi Daems* het amendement intrekken.

Amendement nr. 32 wordt ingetrokken.

Artikel 29 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 30

Amendement nr. 6 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaecker strekt ertoe artikel 30 te vervangen, door de volgende tekst:

“Artikel 30

In afwijking van artikel 29 kan de Vlaamse Regering bepalen dat de verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren bij de overdracht van gedwongen mede-eigendom als vermeld in artikel 577-3 van het Burgerlijk Wetboek die als een risicoground moet worden gekwalificeerd, rust op de vereniging van mede-eigenaars. Tevens kan de Vlaamse Regering bepalen in welke gevallen geen verplichting bestaat om voorafgaand aan de overdracht van dergelijke gedwongen mede-eigendom een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren of slechts een verplichting om eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren voor een welbepaalde datum.”.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat, naar aanleiding van een opmerking tijdens de hoorzitting over de bevoegdheidsdelegaties aan de Vlaamse Regering, wordt voorgesteld om de tekst van het artikel aan te passen in die zin dat de Vlaamse Regering de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek bij de overdracht van mede-eigendom (in geval van een risicoground) in welbepaalde gevallen kan leggen bij de vereniging van mede-eigenaars en tevens dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat er slechts een verplichting bestaat om voor een welbepaalde datum eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren.

Amendement nr. 6, dat artikel 30 vervangt, wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 31 tot 35

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 36

Amendement nr. 7 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe aan artikel 36 de woorden “of een verplichting bestaat om slechts een beperkte aanvulling van het meest recente oriënterend bodemonderzoek uit te voeren” toe te voegen.

De heer *Erik Matthijs* verwijst naar een opmerking tijdens de hoorzitting. Dit amendement stelt voor om de bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering in de tekst van artikel 36 te verruimen. Naast de bevoegdheid om de voorwaarden te bepalen waaronder bij overdracht en onteigening van risicogronden, sluiting, faillissement en vereffening van risico-inrichtingen en in het kader van de periodieke onderzoeksplicht, geen verplichting bestaat om een nieuw oriënterend bodemonderzoek uit te voeren, wordt de Vlaamse Regering tevens de bevoegdheid verleend om te bepalen wanneer in bovengenoemde gevallen slechts een beperkte aanvulling van het meest recente oriënterende bodemonderzoek moet worden uitgevoerd.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 36 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 37 tot 41

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 42

Amendement nr. 33 van de heer Rudi Daems strekt ertoe artikel 42 te vervangen door wat volgt:

“Artikel 42

Met behoud van de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren krachtens andere wetten of decreten, kan OVAM te allen tijde ambtshalve overgaan tot het uitvoeren of aanvullen van een beschrijvend bodemonderzoek.”.

De heer *Rudi Daems* verduidelijkt dat OVAM in sommige gevallen problemen ondervindt bij de procedure inzake de opmaak en/of aanvulling van een beschrijvend bodemonderzoek, bijvoorbeeld in een situatie waarbij een saneringsplichtige niet of onvoldoende ingaat op het administratieve verzoek om een beschrijvend bodemonderzoek aan te vullen met bijkomende gegevens of onderzoeksresultaten. Door het amendement wordt de mogelijkheid gecreëerd dat OVAM zelf ambtshalve kan overgaan tot de opmaak en/of aanvulling van een beschrijvend bodemonderzoek.

Het voorstel van decreet voorziet immers niet in de mogelijkheid voor OVAM om zelf aanvullingen door te voeren en daarna een beschrijvend bodemonderzoek conform te verklaren. In concrete dossiers doet OVAM dit echter soms volgens de heer Daems. De betrokken saneringsplichtigen stelden in het verleden beroep in tegen dergelijke OVAM-beslissingen. De minister bevoegd voor leefmilieu moest in de vorige legislatuur dan ook in enkele dossiers – sensu strictu contra legem, maar wel binnen de geest van het bodemsaneringsdecreet – beslissen dat OVAM wel zelf aanvullingen kan uitvoeren indien een saneringsplichtige duidelijk niet ingaat op OVAM-beslissingen die aan deze saneringsplichtige opleggen dat hij aanvullingen moet uitvoeren, zoniet raakt de bodemverontreiniging niet afgebakend en kan OVAM niet aanmanen om een bodemsaneringsproject op te stellen. Anders oordelen zou immers inhouden dat een saneringsplichtige de eigenlijke sanering voortdurend voor zich uit kan schuiven.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat het ambtshalve uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek volgens de indieners ook kan inhouden dat OVAM het beschrijvend bodemonderzoek zelf aanvult. De voorgestelde aanvulling kan dit echter verduidelijken.

Amendement nr. 33, dat artikel 42 vervangt, wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 43

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 44

Amendement nr. 8 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe een lid toe te voegen aan artikel 44, dat luidt als volgt:

“Een oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.”.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat – naar analogie met het (beperkt) bodemsaneringsproject, de bodemsaneringswerken, het eindevaluatieonderzoek, het risicobeheersplan en de risicobeheersmaatregelen – ook voor het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek in de verplichting wordt voorzien om dit uit te voeren onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform een standaardprocedure, die op voorstel van OVAM wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 44 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 45 en 46

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK V

Bodemsanering

Artikel 47 tot 49

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 50

Amendement nr. 9 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 50, §2, 5°, de woorden “artikel 50” te vervangen door de woorden “artikel 49”.

Dit amendement strekt ertoe een fout in de artikelverwijzing te corrigeren.

Amendement nr. 9 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 50 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 51 tot 63

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 64

Amendement nr. 10 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 64, eerste lid, de woorden “kan ze eenzijdig wijzigingen of aanpassingen opleggen” te vervangen door de woorden “kan ze de verplichting opleggen om binnen een welbepaalde termijn een voorstel tot kleine of grote wijziging of aanvulling van het conformverklaard bodemsaneringsproject of conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject op te stellen en bij de OVAM in te dienen.”.

De heer *Bart Martens* verduidelijkt dat, naar aanleiding van een opmerking tijdens de hoorzitting, wordt voorgesteld om de terminologie die gebruikt wordt in het eerste lid van de voorgestelde tekst van artikel 64 volledig af te stemmen op de bepalingen van artikel 63 betreffende een voorstel tot kleine of grote wijziging of aanvulling.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 64 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 65 tot 68

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Andere maatregelen

Artikel 69 tot 82

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 83

Amendement nr. 34 van de heer Rudi Daems strekt ertoe in artikel 83 na het woord “doel” de woorden “om in afwachting van een definitieve sanering” toe te voegen.

Volgens de heer *Rudi Daems* is het de bedoeling van de decreetgever dat risicobeheer eerder de uitzondering dan de regel wordt. Bijgevolg wordt risicobeheer vooral gehanteerd als tijdelijke maatregel om verdere verspreiding van de verontreiniging tegen te gaan en dus gebeurt risicobeheer in afwachting van een sanering.

In bepaalde gevallen is het zeker verantwoord om aan risicobeheer te doen. Het kan toegepast worden als de verontreiniging niet onmiddellijk bereikbaar is, bijvoorbeeld door een constructie die in de weg staat. Risicobeheer kan ook toegepast worden in afwachting van de stopzetting van een exploitatie, of omdat over een afzienbare periode een ruimer infrastructuurproject is gepland. Het gebrek aan financiële draagkracht van de saneringsplichtige mag niet gelden als bepalende factor om aan risicobeheer te doen dan wel tot effectieve sanering over te gaan.

De heer *Bart Martens* verwijst naar de algemene bespreking en de opmerkingen die daarbij werden gemaakt over risicobeheer. In vele gevallen zal risicobeheer inderdaad worden toegepast in afwachting van een definitieve sanering, maar in andere gevallen duidelijk niet. In de toelichting wordt vermeld dat risicobeheer onder meer kan worden toegepast wanneer men nog geen inschatting kan maken van de ernst van de verontreiniging. Indien bijvoorbeeld na verder onderzoek en monitoring zou blijken dat er geen ernstige verontreiniging is, moet niet tot sanering worden overgegaan.

Amendement nr. 34 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 83 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 84 en 85

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 86

Amendement nr. 35 van de heer *Rudi Daems* strekt ertoe in artikel 86 het woord “tien” te vervangen door het woord “vijf”.

De heer *Rudi Daems* pleit ervoor om de periodiciteit voor de actualisatie van een risicobeheersplan terug te brengen van tien naar vijf jaar, omdat een termijn van tien jaar door hem te lang wordt geacht. In bepaalde gevallen van bodemverontreiniging kan op tien jaar immers veel bijkomende milieuschade worden aangericht. Met een periodiciteit van vijf

jaar wordt de actualisatie ook geconformeerd met de (strengste) periodiciteit voor de opmaak van een oriënterend bodemonderzoek.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat in het kader van risicobeheer jaarlijkse opvolgingsrapporten moeten worden opgesteld en aan OVAM voorgelegd. Dit kan voor OVAM een aanleiding zijn om bijkomende beheersmaatregelen op te leggen of de verplichting om toch tot sanering over te gaan. Deze bepalingen laten toe te vermijden dat bijkomende milieuschade wordt aangericht.

Amendement nr. 35 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 86 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 87 en 88

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 89

Amendement nr. 36 van de heer *Rudi Daems* strekt ertoe artikel 89 te schrappen.

Dit artikel stelt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen betreffende de schorsing van de verplichting tot bodemsanering in geval van risicobeheer. De heer *Rudi Daems* verwijst naar zijn verantwoording bij amendement nr. 32 over risicobeheer in afwachting van een definitieve sanering. De schrapping van artikel 89 is een logisch uitvloeisel van het eerdere amendement.

De heer *Bart Martens* stelt dat in de toelichting bij het voorstel van decreet reeds wordt omschreven wanneer aan risicobeheer kan worden gedaan en wanneer tot sanering moet worden overgegaan. Het lijkt de indieners nuttig en nodig dat de Vlaamse Regering dit verder kan uitwerken in een uitvoeringsbesluit.

Amendement nr. 36 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 89 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 90

Amendement nr. 11 van de heren *Bart Martens*, *Erik Matthijs*, *Patrick Lachaert* en *Mark Demesmaecker* strekt ertoe in artikel 90, in het eerste lid, de woorden

“artikelen 18 en 25” te vervangen door de woorden “artikelen 19 en 25”.

Door dit amendement wordt een fout in de artikelverwijzing gecorrigeerd.

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 90 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 91

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK VII

Vrijwillige uitvoering van beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen

Artikel 92

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 93

Amendement nr. 12 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 93 het woord “OVAM” te vervangen door de woorden “bevoegde overheid, vermeld in artikel 75,”.

De heer *Bart Martens* licht het amendement toe. In de voorgestelde regeling inzake de behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen (artikel 74 tot en met 82) wordt, afhankelijk van de plaats waar het schadegeval gebeurt, OVAM dan wel de burgemeester aangeduid als bevoegde overheid voor het beoordelen en begeleiden van de maatregelen ter behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen. Het is dan ook logisch dat bij de vrijwillige uitvoering van de maatregelen in kwestie door een saneringswillige, zoals voorzien in de voorgestelde tekst van artikel 93, dezelfde overheden als bevoegde overheid worden aangeduid en dus niet uitsluitend OVAM.

Amendement nr. 12 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 93 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 94

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 95

Amendement nr. 37 van de heer Rudi Daems strekt ertoe aan artikel 95, §2, de volgende zin toe te voegen:

“De erkende bodemsaneringsorganisaties zijn voor de uitvoering van hun opdracht gehouden de wetgeving op de overheidsopdrachten toe te passen.”.

De heer *Rudi Daems* verduidelijkt dat, naar aanleiding van een opmerking tijdens de hoorzitting over het voorstel van decreet, wordt voorgesteld om de verplichting in te voeren voor de erkende bodemsaneringsorganisaties om de wetgeving op de overheidsopdrachten te gebruiken bij de uitvoering van hun maatschappelijke opdracht. Dit verhoogt de transparantie van hun werking. Dit is volgens de indiener des te meer verantwoord omdat deze organisaties veelal met overheidsgelden zullen werken om hun maatschappelijk doel te realiseren.

Volgens de heer *Erik Matthijs* is het duidelijk dat wanneer overheidsgelden worden ingezet, bijvoorbeeld wanneer subsidies aan erkende bodemsaneringsorganisaties worden verstrekt, de wet op de overheidsopdrachten moet worden toegepast. Dit kan verder worden gespecificeerd in een uitvoeringsbesluit.

Amendement nr. 37 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 95 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 96

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 97

Amendement nr. 13 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 97, §1, de eerste zin te vervangen door wat volgt:

“De persoon, vermeld in artikel 11 of 22, die saneringsplichtig is voor bodemverontreiniging die het gevolg is van een activiteit waarvoor een erkende bodemsaneringsorganisatie is opgericht, kan minstens voor de historische bodemverontreiniging die veroorzaakt is door die activiteit, de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering aan die erkende bodemsaneringsorganisatie overdragen, op voorwaarde dat hij hiervoor met die erkende bodemsaneringsorganisatie een overeenkomst sluit, volgens de voorwaarden die de Vlaamse Regering vaststelt.”.

De heer *Bart Martens* stelt dat dit amendement de formulering van de eerste zin van artikel 97, §1 wil verbeteren. Er wordt duidelijk aangegeven dat een bodemsaneringsorganisatie niet wordt opgericht voor bodemverontreiniging, maar wel voor een welbepaalde activiteit die aanleiding kan geven of heeft gegeven tot bodemverontreiniging.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 97 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 98 en 99

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 100

Amendement nr. 14 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 100 het woord “intrekken” te vervangen door het woord “opheffen”.

De heer *Bart Martens* licht toe dat het begrip ‘intrekking’ juridisch een andere betekenis en draagwijdte heeft dan het begrip ‘opheffing’. Intrekking is de rechtshandeling waarbij een administratieve overheid de beslissing die zij heeft genomen ab initio teniet doet. De ingetrokken rechtshandeling (bijvoorbeeld de erkenning als bodemsaneringsorganisatie) wordt

geacht nooit te hebben bestaan (werking ex tunc). Opheffing daarentegen is een beslissing waarbij een administratieve rechtshandeling van latere datum de initiële beslissing doet verdwijnen zonder afbreuk te doen aan de rechtseffecten die ze reeds bewerkstelligde (werking ex nunc). Kenmerkend voor de opheffing is dus dat ze slechts geldt voor de toekomst, hetgeen ook met de sanctie in artikel 100 beoogd wordt. Ook in de toelichting bij artikel 100 wordt verkeerdelijk melding gemaakt van ‘intrekking’. Deze term moet dan ook gelezen worden als ‘opheffing’. Hetzelfde geldt voor de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 8 (erkenning als bodemsaneringsdeskundige) en van artikel 139 (erkenning als bodemsaneringsorganisatie).

Amendement nr. 14 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 100 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK VIII

Overdrachten

Artikel 101 tot 114

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 115

Amendement nr. 15 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 115, §1, de woorden “§6” te vervangen door “§5”.

Dit amendement verbetert een fout in de artikelverwijzing.

Amendement nr. 15 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 115 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 116 tot 118

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK IX

Onteigening van gronden

Artikel 119 tot 121

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK X

Sluiting van een risico-inrichting

Artikel 122

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XI

Faillissement en vereffening

Artikel 123

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XII

Waterbodems

Artikel 124 tot 132

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 133

Amendement nr. 16 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 133 de woorden “artikel 22” te vervangen door de woorden “artikel 23”.

Dit amendement strekt ertoe een fout in de artikelverwijzing te corrigeren.

Amendement nr. 16 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 133 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 134 en 135

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XIII

Het gebruik van uitgegraven bodem

Artikel 136

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 137

Amendement nr. 17 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe aan artikel 137 de woorden “, op delfstoffen die in grindwinningsgebieden volgens het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning ontgonnen worden en op ingevoerde minerale delfstoffen die als geologische afzetting in hun natuurlijke staat ontgonnen worden” toe te voegen.

De heer *Bart Martens* licht het amendement toe. In de voorgestelde tekst van artikel 137 worden de primaire oppervlakedelfstoffen, zoals vermeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de oppervlakedelfstoffen, uitgesloten uit het toepassingsgebied van de grondverzetregeling. Delfstoffen zoals bedoeld in het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning zijn evenwel expliciet uitgesloten uit het toepassingsgebied van het oppervlakedelfstoffendecreet en vallen bijgevolg door de formulering van de voorgestelde tekst van artikel 137 wel degelijk onder de grondverzetregeling. Het is evenwel niet de bedoeling dat delfstoffen uit het grinddecreet onder het toepassingsgebied van de grondverzetregeling vallen. Ook is het geenszins de bedoeling om de in het buitenland gewonnen delfstoffen, die onder een gelijkaardige rechtsgrond als in Vlaanderen ontgonnen werden, bij invoer onder de regeling van het grondverzet te laten

vallen. Het voorgestelde amendement strekt ertoe om de delfstoffen in kwestie uit het toepassingsgebied van de grondverzetregeling uit te sluiten.

Een subamendement nr. 38 van de heer Rudi Daems stelt voor om aan de voorgestelde tekst van amendement nr. 17 de volgende zin toe te voegen:

“Deze regeling wordt beperkt tot de gevallen waar de delfstof als bouwstof wordt gebruikt.”.

Het gebruik van delfstoffen uit ontginningsgebieden als bouwstof wordt uitgesloten uit de grondverzetregeling. Het is volgens de heer *Rudi Daems* evenwel niet wenselijk dat ook delfstof toegepast als ‘bodem’ onttrokken wordt aan de grondverzetregeling.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat krachtens het oppervlaktedelfstoffendecreet een regeling werd uitgewerkt voor certificering en controle van delfstoffen. Het is daarom niet nodig een bepaling daarover in het decreet houdende de bodemsanering en bodembescherming op te nemen.

Subamendement nr. 38 wordt verworpen met 13 stemmen.

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 137 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 138

Amendement nr. 39 van de heer Rudi Daems strekt ertoe artikel 138, §1, te vervangen door wat volgt:

“§1. Bij het gebruik van uitgegraven bodem geldt het stand-stillbeginsel. Om de verspreiding van bodemverontreiniging te voorkomen en te beheersen stelt de Vlaamse Regering nadere regelen vast betreffende de voorwaarden voor het gebruik van uitgegraven bodem, de procedure voor het traceren van uitgegraven bodem en de taken die een bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats en grondreinigingscentrum als vermeld in artikel 139 hierbij vervult.”.

Volgens de heer *Rudi Daems* moet het stand-stillbeginsel bij uitgegraven bodem decretaal verankerd worden, omdat grondverzet niet tot gevolg mag hebben dat de kwaliteit van de bodem op een bepaalde plaats achteruit zou gaan. Ook wordt het voorko-

mingsbeginsel ter verduidelijking toegevoegd omdat het beheersen van bodemverontreiniging in de eerste plaats en zoveel mogelijk het voorkomen van nieuwe verontreiniging moet zijn.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat het stand-stillbeginsel is opgenomen in het decreet algemene bepalingen milieubeleid en ook in de huidige versie van Vlaams reglement betreffende bodemsanering (Vla-rebo). De Vlaamse Regering moet bij het bepalen en het uitvoeren van het beleid dit beginsel toepassen.

Amendement nr. 39 wordt verworpen met 13 stemmen.

Artikel 138 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 139

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XIV

Sites

Artikel 140 tot 145

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XV

Administratief beroep

Amendement nr. 18 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe het opschrift van afdeling I te vervangen door wat volgt:

“AFDELING I

Beroep tegen beslissingen in verband met het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject en het risicobeheersplan”.

Voor de verantwoording wordt verwezen naar amendement nr. 19 van dezelfde indieners.

Amendement nr. 18 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 146

Amendement nr. 19 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaecker strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Artikel 146

Tegen de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringproject of het risicobeheersplan, of tegen de vaststelling van de voorwaarden en de termijn voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken of de risicobeheersmaatregelen in het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject, beperkt bodemsaneringsproject of risicobeheersplan, kan beroep worden aangetekend bij ter post aangetekende zending met ontvangstbewijs of bij afgifte tegen ontvangstbewijs bij de Vlaamse Regering.

De volgende personen kunnen beroep aantekenen:

- 1° de personen en organen, vermeld in artikel 50, §2, eerste lid;
- 2° de personen waarvan de gronden opgenomen zijn in de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, beperkt bodemsaneringsproject of risicobeheersplan waarop geen werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering of het risicobeheer uit te voeren;
- 3° de personen, vermeld in artikel 24, §1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als het bodemsaneringsproject of beperkt bodemsaneringsproject inrichtingen omvat die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning vergunningsplichtig zijn.”.

De heer *Paul Wille* licht het amendement toe. In de voorgestelde tekst van artikel 85 (over het risicobeheersplan) wordt door een verwijzing naar de bepalingen betreffende de conformverklaring van het bodemsaneringsproject (artikel 55) voorzien in de mogelijkheid om tegen de beslissing van OVAM houdende conformverklaring van het risicobeheersplan en houdende vaststelling van de voorwaarden en de termijn voor uitvoering van de risicobeheersmaatregelen administratief beroep in te stellen. In de voorgestelde tekst van artikel 146 dat betrekking heeft op de organisatie van het administratief beroep in

kwestie wordt de conformverklaring van het risicobeheersplan als aanvechtbare beslissing evenwel niet vermeld. Met dit amendement wordt die vergetelheid gecorrigeerd.

Tevens wordt de formulering van de voorgestelde tekst van artikel 146, tweede lid, 3°, aangepast in die zin dat naar analogie met het bodemsaneringsdecreet en de toelichting bij de bepaling in kwestie enkel in de mogelijkheid wordt voorzien voor de natuurlijke personen en rechtspersonen die hinder kunnen ondervinden om een schorsend beroep in te dienen tegen de conformverklaring van het (beperkt) bodemsaneringsproject als dit project inrichtingen omvat die krachtens het milieuvergunningende decreet vergunningsplichtig zijn. In de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 146, tweede lid, 3°, wordt verkeerdelijk aangegeven dat ook elke rechtspersoon die zich de bescherming van het leefmilieu tot doel heeft gesteld op grond van artikel 146 een schorsend beroep kan instellen tegen de daarin opgesomde beslissingen van OVAM.

De heer *Rudi Daems* vraagt in welke mate het beroep van milieuverenigingen overeind blijft na dit amendement en of er geen strijdigheid is met het verdrag van Aarhus.

De heer *Bart Martens* antwoordt dat de milieu- en natuurverenigingen wel degelijk beroep kunnen blijven instellen op basis van artikel 153 tot 155 van het decreet. Het schorsende beroep blijft daarentegen voorbehouden voor adviesverlenende overheden. De gedrukte toelichting bij artikel 146, tweede lid, 3°, van het voorstel van decreet is in die zin foutief.

Amendement nr. 19, dat artikel 146 vervangt, wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 147

Amendement nr. 20 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaecker strekt ertoe in artikel 147, na het woord “aangetekend”, de woorden “of afgegeven tegen ontvangstbewijs” in te voegen.

De heer *Paul Wille* verduidelijkt dat dit amendement de voorgestelde tekst van artikel 147 in overeenstemming brengt met de bepaling in artikel 146 die voorziet in de mogelijkheid om het beroep bij ter post aangetekende zending in te dienen, dan wel af te geven tegen ontvangstbewijs.

Amendement nr. 20 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 147 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 148 tot 150

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 151

Amendement nr. 21 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 151 de woorden “4° en” te schrappen.

Door de verwijzing naar artikel 50, §2, eerste lid, 4°, is er in de voorgestelde tekst van artikel 151 immers sprake van een dubbele vermelding van het college van burgemeester en schepenen.

Amendement nr. 21 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 151 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 152 tot 155

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XVI

Ambtshalve tussenkomst van de OVAM

Artikel 156 tot 161

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XVII

Retributies

Artikel 162

Amendement nr. 22 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker

strekt ertoe in artikel 162, §9, de verwijzing naar “§6” te vervangen door “§7”.

Door dit amendement wordt een fout in de artikelverwijzing rechtgezet.

Amendement nr. 22 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 162 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 163

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK XVIII

Bevoegdheden van de Vlaamse Regering

Artikel 164 tot 166

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

TITEL IV

Bodembescherming

HOOFDSTUK I

Maatregelen ter bescherming van de bodem

Artikel 167

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Instrumenten ter bescherming van de bodem

Artikel 168 tot 170

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

TITEL V

Dwangmaatregelen, toezicht, strafbepalingen en verslag aan het Vlaams Parlement

HOOFDSTUK I

Dwangmaatregelen

Artikel 171

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Toezicht

Artikel 172

Amendement nr. 23 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe artikel 172, §1, te vervangen door wat volgt:

“§1. Met behoud van de bevoegdheid van de andere toezichthouders aangewezen krachtens andere wetten en decreten, oefenen de ambtenaren en de contractuele personeelsleden, aangewezen door de Vlaamse Regering, toezicht uit op de uitvoering van de bodemsanering en op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.”.

Amendement nr. 24 van dezelfde indieners strekt ertoe in artikel 172, §2, het woord “personeelsleden” te vervangen door de woorden “ambtenaren en contractuele personeelsleden”.

De heer *Paul Wille* licht toe dat in §1 (toezichthouders) en §2 (toezichtsrechten) van de voorgestelde

tekst van artikel 172 verschillende termen worden gebruikt voor de aanduiding van de toezichthouders, meer bepaald ‘ambtenaren’ (§1) en ‘personeelsleden’ (§2). Beide begrippen hebben evenwel niet dezelfde juridische betekenis. Terwijl het begrip ‘ambtenaar’ slaat op elk personeelslid dat in vast dienstverband is benoemd, is de draagwijdte van het begrip ‘personeelslid’ veel ruimer en heeft het betrekking op de ambtenaren, de stagiairs en de contractuele personeelsleden. Met het oog op een efficiënte inzet van de personele middelen is het opportuun om naast de ambtenaren ook de contractuele personeelsleden te kunnen aanwijzen als toezichthouders in het kader van dit decreet.

De amendementen nrs. 23 en 24 worden aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 172 wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK III

Strafbepalingen

Artikel 173

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Verslag aan het Vlaams Parlement

Artikel 174

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

TITEL VI

Overgangs-, opheffings- en inwerkingstredingsbepalingen

Artikel 175

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 176

Amendement nr. 25 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe artikel 176, §1, te vervangen door wat volgt:

“§1. Het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, het besluit van de Vlaamse Regering van 22 oktober 1996, en de decreten van 20 december 1996, 26 mei 1998, 18 mei 2001, 18 december 2002, 27 juni 2003, 19 december 2003 en 16 juni 2006, wordt opgeheven.”.

De heer *Paul Wille* licht toe dat, naar aanleiding van het legistiek advies van de diensten van het Vlaams Parlement, de voorgestelde tekst van artikel 176, §1, met dit amendement wetgevingstechnisch wordt gecorrigeerd. Voor een correcte opheffing moet immers de wetshistoriek van de op te heffen normen in de opheffingsbepaling uitdrukkelijk worden vermeld.

Amendement nr. 25 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 26 van dezelfde indieners strekt ertoe aan artikel 176 een §3 toe te voegen, die luidt als volgt:

“§3. In alle wetteksten waarin verwezen wordt naar het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering moet dit gelezen worden als een verwijzing naar dit decreet.”.

De heer *Paul Wille* verduidelijkt dat in andere regelgevingen, bijvoorbeeld in artikel 4,4°, van het afvalstoffendecreet, nog melding wordt gemaakt van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, terwijl dit voornoemde decreet wordt opgeheven door het voorstel van decreet.

Amendement nr. 26 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 176 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 177

Amendement nr. 27 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Mark Demesmaeker strekt ertoe in artikel 177, na de woorden “artikel 2,

18°”, de woorden “van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering” in te voegen.

De heer *Paul Wille* stelt dat, naar aanleiding van het legistiek advies, de voorgestelde tekst van artikel 177 wetgevingstechnisch wordt gecorrigeerd. De bedoelde persoonlijke gebruiksrechten zijn aangegaan overeenkomstig artikel 2, 18°, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering. De verwijzing naar artikel 2, 18°, moet daarom worden aangevuld met de woorden “van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering” en dit in overeenstemming met de toelichting bij de voorgestelde tekst van artikel 177.

Amendement nr. 27 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Amendement nr. 40 van de heer Rudi Daems strekt ertoe aan artikel 177 een nieuwe §2 toe te voegen met andere overgangsbepalingen. De huidige tekst van het artikel wordt dan §1. De voorgestelde tekst van §2 luidt als volgt:

“§2. De bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering blijven van toepassing op:

- alle oriënterende bodemonderzoeken, beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten die voor de inwerkingtreding van dit decreet aan de OVAM werden bezorgd;
- eindverklaringen die dienen afgeleverd te worden na de inwerkingtreding van dit decreet en waarvoor het bodemsaneringsproject conform verklaard werd voor de inwerkingtreding van dit decreet;
- alle aan de OVAM overgemaakte standpunten inzake de betwisting van de saneringsplicht die voor de inwerkingtreding van dit decreet aan de OVAM werden betekend;
- alle administratieve beroepen die aan de Vlaamse Regering werden betekend voor de inwerkingtreding van dit decreet;
- de besluiten houdende erkenning als bodemsaneringsdeskundige blijven van kracht.”.

De heer *Rudi Daems* licht toe dat het voorstel van decreet in weinig of geen overgangsbepalingen voor-

ziet. Dit is volgens het lid niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid van de burgers. Iedereen die voor de inwerkingtreding van het nieuwe decreet een oriënterend bodemonderzoek, een beschrijvend bodemonderzoek of een bodemsaneringsproject overmaakte aan OVAM met het oog op een evaluatie en/of conformverklaring ervan, wordt op de dag van de inwerkingtreding van het voorstel van decreet geconfronteerd met nieuwe regelgeving. Strikt gezien kan geen enkele van deze stukken op die dag dan ook voldoen aan de nieuwe bepalingen. Strikt gezien moet OVAM de aan haar overgemaakte stukken afkeuren en moeten de indieners ervan de door hen aangestelde erkende bodemsaneringsdeskundigen de opdracht geven aanvullingen uit te voeren zodat wordt voldaan aan het nieuwe decreet. Dit zal evenwel onmogelijk zijn want geen enkele deskundige zal nog erkend zijn.

Ook personen die een hangend dispuut hebben met OVAM of de Vlaamse Regering worden volgens de heer Daems plots geconfronteerd met nieuwe regelgeving. Dit stelt zich het scherpst bij betwistingen van de saneringsplicht of aanvragen voor het zogenaamde statuut van onschuldig bezitter bij OVAM of de Vlaamse Regering. Deze disputen dienen bij de inwerkingtreding van het voorstel van decreet onmiddellijk aan de nieuwe voorwaarden getoetst te worden. De indieners van standpunten bij OVAM of beroepschriften bij de Vlaamse Regering zullen inzake de aanvragen voor het statuut van onschuldig bezitter (in het voorstel van decreet de vrijstelling van saneringsplicht genoemd) nooit voldoen aan de nieuwe voorwaarden. Uit het voorstel blijkt immers uitdrukkelijk dat ook de nieuwe voorwaarden cumulatieve voorwaarden zijn. Aangezien standpunten of beroepschriften die voor de inwerkingtreding van het voorstel van decreet ingediend werden logischerwijs niet zullen aantonen dat voldaan is aan de nieuwe voorwaarden, zullen deze standpunten of beroepschriften ongegrond moeten worden bevonden. Enkel indien de betrokkenen zowel zouden aantonen dat ze aan de huidige als de toekomstige voorwaarden voldoen en zo speculeren op het ogenblik waarop de aanvraag zal beoordeeld worden, kunnen ze volgens de heer Daems voldoen aan de nieuwe voorwaarden. Voor hangende beroepschriften bij de Vlaamse Regering, waarvan de decretale behandelingstermijn overschreden is, biedt dit volgens het lid al helemaal geen uitweg. Tenzij OVAM al deze beroepsindieners zou contacteren en verzoeken een nieuw beroepschrift in te dienen.

De heer *Erik Matthijs* antwoordt dat de twee eerste streepjes van het amendement volgens de indieners

van het voorstel van decreet overbodig zijn. De finaliteit van oriënterende en beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten wijzigt niet door dit voorstel van decreet. Het probleem van de hangende betwistingen en administratieve beroepen moet volgens de heer Matthijs worden bekeken samen met de inwerkingtreding van het decreet. Het amendement kan wel worden gesteund wat de erkenning van de bodemsaneringsdeskundigen betreft (laatste streepje).

De heer *Patrick Lachaert* voegt eraan toe dat het voorstel van decreet in werking treedt op de data die door de Vlaamse Regering worden bepaald. Het is voor de indieners belangrijk dat voldoende tijd wordt genomen voor het oplossen van hangende dossiers en dat de inwerkingtreding goed wordt voorbereid.

Op voorstel van de voorzitter wordt over dit amendement een gesplitste stemming gehouden.

De eerste vier streepjes van de bij amendement nr. 40 voorgestelde tekst worden verworpen met 13 stemmen.

Om legistieke redenen wordt het laatste streepje aangevuld met een verwijzing naar artikel 3, §7, van het bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995, dat stelt dat de Vlaamse Regering de voorwaarde en de procedure voor de erkenning van bodemsaneringsdeskundigen bepaalt. De tekst luidt dan:

“De besluiten houdende erkenning als bodemsaneringsdeskundige, getroffen krachtens artikel 3, §7, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, blijven van kracht.”.

Het laatste streepje van amendement nr. 40 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 177 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 178

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* verklaart dat Vlaams Belang het voorstel van decreet zal goedkeuren omdat het een goed decreet lijkt. De administratieve vereenvoudigingen, het beter regelen van de overdracht van gronden en het voorzien in een even-

tuele cofinanciering zijn daarin belangrijke elementen. Belangrijk is nu dat ook de uitvoeringsbesluiten met de nodige zorg worden opgesteld.

Het gewijzigde voorstel van decreet wordt aangenomen met 13 stemmen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Stern
DEMEULENAERE
Marleen VAN DEN EYNDE

Patrick
LACHAERT

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

TITEL I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

TITEL II

Definities, doelstellingen en algemene bepalingen

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° bodem: vaste deel van de aarde met inbegrip van het grondwater, en de andere bestanddelen en organismen die er zich in bevinden;
- 2° waterbodem: waterbodem, zoals gedefinieerd in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid;
- 3° OVAM: Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
- 4° bodemverontreiniging: aanwezigheid van stoffen of organismen, veroorzaakt door menselijke activiteiten, op of in de bodem of opstallen, die de kwaliteit van de bodem op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloeden of kunnen beïnvloeden;
- 5° ernstige bodemverontreiniging: bodemverontreiniging die een risico oplevert of kan opleveren tot nadelige beïnvloeding van mens of milieu.

Bij de evaluatie van de ernst van de bodemverontreiniging wordt in concreto rekening gehouden met:

- a) de kenmerken, functies, bestemmingen en eigenschappen van de bodem;
- b) de aard en de concentratie van de verontreinigingsfactoren;
- c) de mogelijkheid op verspreiding van de verontreinigingsfactoren;
- 6° nieuwe bodemverontreiniging: bodemverontreiniging die tot stand gekomen is na 28 oktober 1995;
- 7° historische bodemverontreiniging: bodemverontreiniging die tot stand gekomen is voor 29 oktober 1995;
- 8° gemengde bodemverontreiniging: bodemverontreiniging die tot stand gekomen is gedeeltelijk voor 29 oktober 1995 en gedeeltelijk na 28 oktober 1995;
- 9° grond: de bodem of de opstallen die zich op of in de bodem bevinden, met uitzondering van de opstallen die door de Vlaamse Regering worden bepaald;
- 10° verontreinigde gronden: gronden waar de bodemverontreiniging tot stand kwam en gronden waar de verontreinigende stoffen of organismen zich hebben verspreid of waar de bodemverontreiniging schadelijke gevolgen heeft;
- 11° grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam: grond waar een emissie plaatsvindt of heeft plaatsgevonden die rechtstreeks of onrechtstreeks de bodem heeft verontreinigd;
- 12° emissie: elke inbreng door de mens van verontreinigingsfactoren in de atmosfeer, de bodem of het water;
- 13° risicogrond: grond waarop een risico-inrichting gevestigd is of was;
- 14° risico-inrichtingen: fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die een verhoogd risico op bodemverontreiniging kunnen inhouden en die voorkomen op een lijst die de Vlaamse Regering opstelt;
- 15° site: verzameling van verontreinigde gronden of potentieel verontreinigde gronden, vastgesteld krachtens dit decreet;

16° site-onderzoek: bodemonderzoek dat uitgevoerd wordt op een site om de bodemverontreiniging of potentiële bodemverontreiniging afkomstig van de bodemverontreinigende activiteit waarvoor de site is vastgesteld in kaart te brengen en om de ernst ervan vast te stellen. Het site-onderzoek voldoet aan de doelstellingen van een oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek voor de bodemverontreinigende activiteit waarvoor de site is vastgesteld;

17° gebruiker: natuurlijke persoon of rechtspersoon die titularis is van een zakelijk of persoonlijk recht op een grond, met uitzondering van de eigenaar;

18° overdracht van gronden:

- a) de overdracht onder levenden van het eigendomsrecht op een grond;
- b) het vestigen onder levenden van een recht van vruchtgebruik, een erfpacht of een opstalrecht op een grond, alsmede het onder de levenden beëindigen van deze op voormelde wijze gevestigde rechten;
- c) het aangaan of het beëindigen van een concessie op een grond;
- d) de overdracht van het eigendomsrecht op een grond en de beëindiging van een recht als vermeld in b) of c), ingevolge de ontbinding van een rechtspersoon;
- e) de overdracht onder levenden van een recht als vermeld in b) of c);
- f) de fusie van rechtspersonen, de splitsing van rechtspersonen en de met fusie of splitsing gelijkgestelde verrichtingen waarbij de rechtspersoon of de rechtspersonen waarvan het vermogen zal overgaan eigenaar is van grond of houder is van een recht als vermeld in b) of c);
- g) de inbreng of de overdracht van een algemeenheid of een bedrijfstuk, voor zover daartoe een recht als vermeld in a), b) of c), behoort;
- h) het opstellen van de statuten van het gebouw als vermeld in artikel 577-4 van het Burgerlijk

Wetboek, alsmede het acteren van de instemming van de mede-eigenaars met de afwijking zoals bedoeld in artikel 577-3, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek bij eenzijdige wilsuiking.

In afwijking van de voorgaande bepalingen worden niet beschouwd als een overdracht van gronden:

- a) de inbreng in een gemeenschappelijk huwelijksvermogen van een recht, als vermeld in het eerste lid, a), b) of c);
- b) de rechtshandelingen en rechtsfeiten, vermeld in het eerste lid, met betrekking tot nutsleidingen en aanhorigheden;

19° overeenkomsten betreffende de overdracht van gronden: alle overeenkomsten die een overdracht van grond in de zin van 18° tot voorwerp hebben, evenals:

- a) de inbreng in een rechtspersoon van een recht als vermeld in 18°, eerste lid, a), b) of c);
- b) het fusievoorstel en splitsingsvoorstel waarbij de rechtspersoon of de rechtspersonen waarvan het vermogen zal overgaan, eigenaar is van grond of houder is van een recht als vermeld in 18°, eerste lid, b) of c);
- c) het voorstel van inbreng of overdracht van algemeenheid of van inbreng of overdracht van een bedrijfstuk, voor zover daartoe een recht als vermeld in 18°, eerste lid, a), b) of c), behoort;
- d) het opstellen van de statuten van het gebouw als vermeld in artikel 577-4 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede het acteren van de instemming van de mede-eigenaars met de afwijking zoals bedoeld in artikel 577-3, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek bij eenzijdige wilsuiking;

20° behandelen van bodemverontreiniging: weg nemen, neutraliseren, immobiliseren, isoleren of afschermen van de bodemverontreiniging;

21° bodemsanering: behandelen van bodemverontreiniging door:

- a) het opstellen van een bodemsaneringsproject of een beperkt bodemsaneringsproject;
 - b) het uitvoeren van bodemsaneringswerken;
 - c) het uitvoeren van een eindevaluatieonderzoek;
- 22° bodemsaneringswerken: werken ter uitvoering van een bodemsaneringsproject of van een beperkt bodemsaneringsproject;
- 23° risicobeheer: beheersen van de risico's verbonden aan bodemverontreiniging door:
- a) het opstellen van een risicobeheersplan;
 - b) het uitvoeren van risicobeheersmaatregelen;
 - c) het opmaken van opvolgingsrapporten;
- 24° voorzorgsmaatregelen: maatregelen om mens of milieu tijdelijk te beschermen tegen de risico's van de bodemverontreiniging in afwachting van bodemsaneringswerken;
- 25° nazorg: maatregelen van bewaking, controle en zo nodig herstel om de mens of het milieu te blijven beschermen tegen de risico's van bodemverontreiniging na bodemsanering;
- 26° schadegeval: onvoorziene gebeurtenis die aanleiding geeft tot bodemverontreiniging;
- 27° rechtsvoorganger: rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden is met een andere rechtspersoon door wettelijke rechtsopvolging, via fusie, splitsing, met fusie of splitsing gelijkgestelde verrichtingen, inbreng of overdracht van een algemeenheid, inbreng of overdracht van een bedrijfstak, of enige gelijkaardige rechtsfiguur;
- 28° gemandateerde: diegene die op grond van een lastgeving of een gerechtelijke beslissing bevoegd is om handelingen te stellen met betrekking tot het onroerend vermogen van de aangewezen persoon;
- 29° code van goede praktijk: door de OVAM aanvaarde en voor het publiek toegankelijke geschreven regels met betrekking tot de activiteiten en maatregelen vermeld in dit decreet;
- 30° bodemsaneringsdeskundige: onafhankelijke deskundige erkend door de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK II

Doelstellingen

Artikel 3

§1. Het bodembeleid is het beleid gericht op een duurzaam bodembeheer waarbij tegemoet gekomen wordt aan de behoeften van de huidige generaties zonder de mogelijkheden van toekomstige generaties om aan hun behoeften te voldoen in gedrang te brengen. Daarvoor dient het beleid de kwaliteit van de bodem door bodemsanering en bodembescherming te verzekeren, te behouden en te herstellen, zodat onze bodems in de toekomst nog zoveel mogelijk functies kunnen uitoefenen en er nog verschillende types landgebruik mogelijk blijven. Tevens is het bodembeleid er op gericht een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak te scheppen, waarbij educatie en voorlichting van de doelgroepen inzake bodembeheer wordt gestimuleerd.

§2. Het beleid inzake bodemsanering is er op gericht om zoveel mogelijk de richtwaarden voor bodemkwaliteit te realiseren. Deze richtwaarden worden door de Vlaamse Regering vastgesteld en beantwoorden aan het gehalte aan verontreinigende stoffen of organismen op of in de bodem, dat toelaat dat de bodem al zijn functies kan vervullen zonder dat enige beperking moet worden opgelegd.

§3. Het beleid inzake bodembescherming is er op gericht de bodem te beschermen tegen verontreiniging en verstoring, en de waardevolle bodems te vrijwaren. De bescherming van de bodem tegen verontreiniging heeft tot doel zoveel mogelijk de streefwaarden voor bodemkwaliteit te behouden. Deze streefwaarden worden door de Vlaamse Regering vastgesteld en beantwoorden aan het gehalte aan verontreinigende stoffen of organismen op of in de bodem, dat als normale achtergrond in niet-verontreinigde bodems met vergelijkbare bodemkenmerken teruggevonden wordt.

HOOFDSTUK III

Algemene bepalingen

Artikel 4

§1. Behoudens andersluidende bepaling gaan de termen, vermeld in dit decreet, in:

1° in geval van kennisgeving bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, op de eerste dag die volgt op de dag waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats, dan wel op de maatschappelijke of administratieve zetel van de geadresseerde;

2° in geval van kennisgeving bij aangetekende brief of bij gewone brief, op de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° in geval van afgifte tegen ontvangstbewijs, op de dag na de datum van het ontvangstbewijs.

De termijnen verstrijken om middernacht van de laatste dag. Als de laatste dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, verloopt de termijn de eerstvolgende werkdag.

§2. De Vlaamse Regering kan bepalen dat een kennisgeving ook op elektronische wijze kan gebeuren. Zij bepaalt in dat geval de nadere modaliteiten.

TITEL III

Bodemsanering

HOOFDSTUK I

Identificatie en inventarisatie van gronden

AFDELING I

Grondeninformatieregister

Artikel 5

§1. De OVAM beheert een grondeninformatieregister waarin ze gegevens over gronden opneemt die haar in het kader van dit decreet worden bezorgd.

§2. Bij de opname van een grond in het grondeninformatieregister levert de OVAM ambtshalve een bodemattest af aan:

1° de eigenaar en de gebruiker van de grond en de exploitant op de grond, voor zover deze door de OVAM gekend zijn;

2° de gemeente van de plaats waar de grond gelegen is.

De OVAM levert ook op aanvraag een bodemattest af.

§3. Het bodemattest vermeldt de identificatie van de grond en geeft een overzicht van de informatie die over de grond beschikbaar is in het grondeninformatieregister.

De OVAM is niet verantwoordelijk voor de juistheid van de informatie die door derden aan haar werd verstrekt.

§4. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende het beheer en de toegankelijkheid van het grondeninformatieregister.

AFDELING II

Lijst van risico-inrichtingen

Artikel 6

De Vlaamse Regering stelt een lijst vast van risico-inrichtingen.

AFDELING III

Gemeentelijke inventaris

Artikel 7

§1. Elke gemeente beheert een inventaris van de risicogronden die op haar grondgebied gelegen zijn.

Op eerste verzoek verstrekt de Bestendige Deputatie van de provincie aan de gemeenten die gegevens die hen moeten toelaten de inventaris te beheren.

§2. Bij de opname van een grond in en de verwijdering van een grond uit de gemeentelijke inventaris, bezorgt de gemeente onverwijld een uittreksel betreffende de in de inventaris opgenomen gegevens aan de OVAM. De OVAM neemt deze gegevens op in het grondeninformatieregister.

§3. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende het beheer en de toegankelijkheid van de gemeentelijke inventaris.

HOOFDSTUK II

Erkenning als bodemsaneringsdeskundige

Artikel 8

§1. De Vlaamse Regering is bevoegd om een natuurlijke persoon of rechtspersoon als bodemsaneringsdeskundige te erkennen, alsook om de erkenning als bodemsaneringsdeskundige te schorsen of op te heffen.

De OVAM is van rechtswege erkend als bodemsaneringsdeskundige.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure tot erkenning, schorsing en opheffing van de erkenning als bodemsaneringsdeskundige. Ze bepaalt ook de voorwaarden voor het gebruik van de erkenning en kan nadere regelen vaststellen betreffende de indeling van de erkenning in types.

HOOFDSTUK III

Verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek en de bodemsanering uit te voeren en te (pre)financieren

AFDELING I

Nieuwe bodemverontreiniging

ONDERAFDELING I

Saneringscriterium

Artikel 9

§1. De Vlaamse Regering stelt bodemsaneringsnormen vast. Deze bodemsaneringsnormen beantwoorden aan een niveau van bodemverontreiniging dat een aanmerkelijk risico inhoudt van negatieve effecten voor de mens of het milieu, gelet op de kenmerken van de bodem en de functies die deze vervult.

§2. Als er duidelijke aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden, wordt onverwijld een beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd.

§3. Als het beschrijvend bodemonderzoek aantoont dat de bodemsaneringsnormen overschreden zijn, wordt onverwijld overgegaan tot bodemsanering.

§4. Als de bodemverontreiniging omwille van haar bijzondere aard niet aan bodemsaneringsnormen kan worden getoetst, geldt het saneringscriterium, vermeld in artikel 19, §1 en §2.

§5. De bepalingen van §2 en §4 zijn niet van toepassing op schadegevallen die conform de bepalingen van artikel 74 tot en met 82 worden behandeld.

ONDERAFDELING II

Saneringsdoel

Artikel 10

§1. Bodemsanering is er bij nieuwe bodemverontreiniging op gericht om de richtwaarden voor de bodemkwaliteit te realiseren.

§2. Als het wegens de kenmerken van de bodemverontreiniging of van de verontreinigde gronden niet mogelijk is de richtwaarden voor de bodemkwaliteit te realiseren door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen, wordt de bodemsanering er minstens op gericht een betere bodemkwaliteit te verwezenlijken dan bepaald door de toepasselijke bodemsaneringsnormen.

Ingeval de grond in het kader van een voorlopig vastgesteld ontwerp van plan van aanleg of uitvoeringsplan een bestemming krijgt waarvoor strengere bodemsaneringsnormen gelden, worden de strengere bodemsaneringsnormen als saneringsdoel gehanteerd.

§3. Als het wegens de kenmerken van de bodemverontreiniging of van de verontreinigde gronden niet mogelijk is de bodemkwaliteit, vermeld in §1 en §2, te verwezenlijken door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen, dan geldt het saneringsdoel, vermeld in artikel 21, §1.

§4. Als het niet mogelijk is de bodemkwaliteit, vermeld in §1 tot en met §3, te verwezenlijken door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen, worden zo nodig gebruiks- of bestemmingsbeperkingen opgelegd.

§5. Als de bodemverontreiniging omwille van haar bijzondere aard niet aan richtwaarden voor de bodemkwaliteit kan worden getoetst, wordt het saneringsdoel, vermeld in artikel 21, §1, gehanteerd. De bepalingen van §4 zijn van overeenkomstige toepassing.

§6. De selectie van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen, gebeurt onafhankelijk van de financiële draagkracht van de saneringsplichtige. De Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen in concreto rekening moet worden gehouden bij de evaluatie van de beste beschikbare technieken die geen overmatige kosten met zich meebrengen.

ONDERAFDELING III

Saneringsplichtige

A. Aanduiding van de saneringsplichtige

Artikel 11

De verplichting om in de gevallen, vermeld in artikel 9, met betrekking tot de verontreinigde gronden een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering uit te voeren, rust op de volgende personen:

- 1° als op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam een inrichting gevestigd is die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning: de exploitant in de zin van voormeld decreet;
- 2° bij gebrek aan een exploitant, of als de exploitant werd vrijgesteld van de verplichting op grond van artikel 12, §1: de gebruiker van de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam;
- 3° bij gebrek aan een exploitant en gebruiker, of als de exploitant en gebruiker werden vrijgesteld van de verplichting op grond van artikel 12, §1: de

eigenaar van de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam.

B. Vrijstelling van de saneringsplicht

Artikel 12

§1. De exploitant, respectievelijk de gebruiker is niet verplicht om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of het gemotiveerd standpunt van de exploitant of de gebruiker van oordeel is dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij de grond in exploitatie, respectievelijk in gebruik heeft genomen.

§2. De eigenaar is niet verplicht om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of het gemotiveerd standpunt van de eigenaar van oordeel is dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij eigenaar van de grond werd;
- 3° hij was niet op de hoogte en behoorde niet op de hoogte te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik dat hij eigenaar van de grond werd. De Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de eigenaar niet op de hoogte was of niet op de hoogte behoorde te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving;
- 4° sinds 1 januari 1993 was er geen risico-inrichting op de grond gevestigd.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 en §2 is de persoon, vermeld in artikel 11, alsnog verplicht het

beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM aantoonbaar maakt dat een rechtsvoorganger de bodemverontreiniging heeft veroorzaakt of dat de bodemverontreiniging tot stand gekomen is tijdens de periode dat een rechtsvoorganger de grond in exploitatie, gebruik of eigendom had.

§4. Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissing van de OVAM, vermeld in §1 tot en met §3, een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig artikelen 153 tot en met 155.

§5. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de behandeling van de aanvraag tot vrijstelling en de overdraagbaarheid van de vrijstelling van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren. De Vlaamse Regering kan een termijn vaststellen waarbinnen de aanvraag tot vrijstelling, op straffe van onontvankelijkheid, bij de OVAM moet worden ingediend.

ONDERAFDELING IV

Saneringsfinanciering

A. (Pre)financiering

Artikel 13

De saneringsplichtige, vermeld in artikel 11, voert het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit op eigen kosten.

De saneringsplichtige kan de kosten van het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering verhalen op de persoon die overeenkomstig artikel 16 aansprakelijk is en kan van deze saneringsaansprakelijke een voorschot vorderen of eisen dat hij een financiële zekerheid stelt.

B. Draagkrachtregeling

Artikel 14

§1. De saneringsplichtige, vermeld in artikel 11, die onvoldoende vermogen heeft om de bodemsanering te (pre)financieren, kan bij de Vlaamse Regering een gemotiveerde aanvraag tot toekenning van een

draagkrachtregeling indienen. De draagkrachtregeling heeft tot doel de financieringslasten in de tijd te spreiden.

De Vlaamse Regering beslist over de toekenning van een draagkrachtregeling binnen een termijn van negentig dagen na de ontvangst van de ontvankelijke aanvraag.

§2. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de procedure tot aanvraag en de voorwaarden tot toekenning van een draagkrachtregeling.

C. Cofinanciering

Artikel 15

De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de persoon die overgaat tot beschrijvend bodemonderzoek of tot bodemsanering aanspraak kan maken op cofinanciering. In dat geval stelt ze tevens nadere regelen vast betreffende de procedure en de voorwaarden tot cofinanciering, en het procentsgewijze aandeel van de cofinanciering in de totale kost van het beschrijvend bodemonderzoek of van de bodemsanering. De Vlaamse Regering kan tevens in nominale bedragen de maxima van de cofinanciering bepalen.

De cofinanciering wordt toegekend binnen de perken van de daartoe voorziene kredieten op de begroting van het Vlaamse Gewest.

ONDERAFDELING V

Aansprakelijkheid

Artikel 16

§1. Wie bodemverontreiniging heeft veroorzaakt, is aansprakelijk voor de kosten die overeenkomstig dit decreet gemaakt worden voor het beschrijvend bodemonderzoek, de bodemsanering en de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, evenals voor de schade die door deze activiteiten of maatregelen veroorzaakt wordt.

§2. Als de emissie waardoor de bodemverontreiniging tot stand is gebracht afkomstig is van een inrichting

die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, is evenwel de exploitant van deze inrichting als bedoeld in dat decreet aansprakelijk.

Artikel 17

§1. Als meerdere personen op grond van de bepalingen van dit decreet aansprakelijk zijn voor een zelfde bodemverontreiniging, zijn zij hoofdelijk aansprakelijk.

§2. In dat geval heeft diegene die de schadelijder heeft vergoed, een regres tegen de andere aansprakelijke personen, in de mate waarin de verschillende emissies waarvoor zij aansprakelijk zijn, hebben bijgedragen tot het veroorzaken van de bodemverontreiniging.

§3. De bepalingen van dit decreet doen geen afbreuk aan de mogelijkheden voor de aansprakelijke om op basis van een andere rechtsgrond regres uit te oefenen.

Artikel 18

De bepalingen van dit decreet doen geen afbreuk aan de andere rechten, die de personen die kosten maakten of schade leden als vermeld in artikel 16, §1, hebben tegen de veroorzaker of tegen andere personen.

AFDELING II

Historische bodemverontreiniging

ONDERAFDELING I

Saneringscriterium

Artikel 19

§1. Op gronden met historische bodemverontreiniging wordt overgegaan tot een beschrijvend bodemonderzoek als er duidelijke aanwijzingen zijn van een ernstige bodemverontreiniging.

§2. Op gronden met historische bodemverontreiniging wordt overgegaan tot bodemsanering als het

beschrijvend bodemonderzoek de aanwezigheid van een ernstige bodemverontreiniging aantoonst.

§3. De Vlaamse Regering wijst op voorstel van de OVAM die gronden met een ernstige historische bodemverontreiniging aan waar bodemsanering prioritair moet plaatsvinden.

Artikel 20

Op gronden met duidelijke aanwijzingen voor een ernstige historische bodemverontreiniging kan de persoon, vermeld in artikel 22, bij de OVAM een verzoek indienen om over te gaan tot risicobeheer overeenkomstig de procedure, vermeld in artikelen 83 tot en met 90.

ONDERAFDELING II

Saneringsdoel

Artikel 21

§1. Bodemsanering is er bij historische bodemverontreiniging op gericht om te vermijden dat de bodemkwaliteit een risico oplevert of kan opleveren tot nadelige beïnvloeding van mens of milieu door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen.

Ingeval de grond in het kader van een voorlopig vastgesteld ontwerp van plan van aanleg of uitvoeringsplan een andere bestemming krijgt, wordt de bodemsanering er op gericht te vermijden dat de bodemkwaliteit een risico oplevert of kan opleveren tot nadelige beïnvloeding van mens of milieu binnen deze toekomstige bestemming.

§2. Als het niet mogelijk is de bodemkwaliteit, vermeld in §1, te verwezenlijken door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen, worden zo nodig gebruiks- of bestemmingsbeperkingen opgelegd.

§3. De bepalingen van artikel 10, §6, zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING III

Saneringsplichtige

A. Aanduiding van de saneringsplichtige

Artikel 22

Als gronden met historische bodemverontreiniging overeenkomstig artikel 19 aan een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering moeten worden onderworpen, maant de OVAM de hiernavolgende persoon aan tot uitvoering ervan:

- 1° als op de grond waar de verontreiniging tot stand kwam een inrichting gevestigd is die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; de exploitant in de zin van voormeld decreet;
- 2° bij gebrek aan een exploitant, of als de exploitant werd vrijgesteld van de verplichting op grond van artikel 23, §1: de gebruiker van de grond waar de verontreiniging tot stand kwam;
- 3° bij gebrek aan een exploitant en gebruiker, of als de exploitant en gebruiker werden vrijgesteld van de verplichting op grond van artikel 23, §1: de eigenaar van de grond waar de verontreiniging tot stand kwam.

Alle belanghebbenden kunnen tegen deze beslissing van de OVAM een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 tot en met 155.

B. Vrijstelling van de saneringsplicht

Artikel 23

§1. De exploitant, respectievelijk de gebruiker is niet verplicht om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of het gemotiveerd standpunt van de exploitant of de gebruiker van oordeel is, dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;

2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij de grond in exploitatie, respectievelijk in gebruik heeft genomen.

§2. De eigenaar is niet verplicht om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of het gemotiveerd standpunt van de eigenaar van oordeel is, dat hij cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft de bodemverontreiniging niet zelf veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen voor het tijdstip waarop hij eigenaar van de grond werd;
- 3° hij was niet op de hoogte en behoorde niet op de hoogte te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik dat hij eigenaar van de grond werd. De Vlaamse Regering kan bepalen met welke elementen rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de eigenaar niet op de hoogte was of niet op de hoogte behoorde te zijn van de bodemverontreiniging op het ogenblik van de verwerving.

De eigenaar die, hoewel hij van de bodemverontreiniging op de hoogte was of behoorde te zijn, voor 1 januari 1993 een verontreinigde grond heeft verworven, is eveneens niet verplicht om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of het gemotiveerd standpunt van de eigenaar van oordeel is dat hij de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt en dat hij de grond sinds de verwerving enkel heeft aangewend voor particulier gebruik.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 en §2 is de persoon, vermeld in artikel 22, alsnog verplicht het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren, als de OVAM aantoonst dat een rechtsvoorganger de bodemverontreiniging heeft veroorzaakt of dat de bodemverontreiniging tot stand gekomen is tijdens de periode dat een rechtsvoorganger de grond in exploitatie, gebruik of eigendom had.

§4. Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissing van de OVAM, vermeld in §1 tot en met §3, een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

§5. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de behandeling van de aanvraag tot vrij-

stelling en de overdraagbaarheid van de vrijstelling van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren. De Vlaamse Regering kan een termijn vaststellen waarbinnen de aanvraag tot vrijstelling, op straffe van onontvankelijkheid, bij de OVAM moet worden ingediend.

ONDERAFDELING IV

Saneringsfinanciering

Artikel 24

De bepalingen van artikel 13 tot en met 15 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING V

Aansprakelijkheid

Artikel 25

§1. Met behoud van de toepassing van het laatste lid van artikel 14 van het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, wordt de aansprakelijkheid voor de kosten die overeenkomstig dit decreet gemaakt worden voor het beschrijvend bodemonderzoek, het waterbodemonderzoek, de bodemsanering en de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, evenals voor de schade die door deze activiteiten of maatregelen veroorzaakt wordt, bij historische bodemverontreiniging vastgesteld overeenkomstig de aansprakelijkheidsregels die van toepassing waren voor 29 oktober 1995.

§2. De aansprakelijkheid voor de kosten en verdere schade, vermeld in §1, die de persoon die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 23, §1 of §2, kan oplopen op basis van de voor 29 oktober 1995 van toepassing zijnde regels die aansprakelijkheid vestigen op de loutere eigendom of de loutere bewaking van de grond, wordt beperkt tot het bedrag van de kosten nodig om te voorkomen dat de bodemveront-

reiniging zich verder verspreidt of een onmiddellijk gevaar vormt.

AFDELING III

Gemengde bodemverontreiniging

Artikel 26

Als bij gemengde bodemverontreiniging op een grond een onderscheid tussen nieuwe bodemverontreiniging en historische bodemverontreiniging kan worden gemaakt, worden de respectievelijke bepalingen voor elke soort bodemverontreiniging toegepast.

Artikel 27

§1. Als bij gemengde bodemverontreiniging op een grond geen onderscheid tussen nieuwe bodemverontreiniging en historische bodemverontreiniging kan worden gemaakt, wordt een zo accuraat mogelijke verdeling van de bodemverontreiniging gemaakt in een deel dat naar alle redelijkheid als nieuwe bodemverontreiniging en een deel dat naar alle redelijkheid als historische bodemverontreiniging kan worden beschouwd. Op basis van het gemotiveerd voorstel van de bodemsaneringsdeskundige in zijn verslag van bodemonderzoek doet de OVAM uitspraak over de verdeling. Het deel nieuwe bodemverontreiniging wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen die gelden voor nieuwe bodemverontreiniging en het deel historische bodemverontreiniging overeenkomstig de bepalingen die gelden voor historische bodemverontreiniging.

§2. Als het niet mogelijk is om door het gebruik van de beste beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengen voor elk deel bodemverontreiniging een afzonderlijk beschrijvend bodemonderzoek of een afzonderlijke bodemsanering uit te voeren, dan zijn uitsluitend de bepalingen van toepassing die gelden voor het grootste deel van de bodemverontreiniging.

§3. Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in §1 en §2, beroep

indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

HOOFDSTUK IV

Oriënterend bodemonderzoek en beschrijvend bodemonderzoek

AFDELING I

Oriënterend bodemonderzoek

ONDERAFDELING I

Doel, inhoud en procedure

Artikel 28

§1. Een oriënterend bodemonderzoek heeft tot doel uit te maken of er duidelijke aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Het houdt een historisch onderzoek en een beperkte monsterneming in.

§2. Een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

De resultaten van het oriënterend bodemonderzoek worden aan de OVAM meegedeeld binnen dertig dagen na het afsluiten ervan.

§3. Als het oriënterend bodemonderzoek niet werd uitgevoerd conform de bepalingen van deze afdeling, kan de OVAM aanvullende onderzoeksverrichtingen opleggen. Het uitgevoerde bodemonderzoek wordt dan niet beschouwd als een oriënterend bodemonderzoek tot op het ogenblik dat de OVAM een conformiteitsattest heeft afgeleverd.

§4. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de kennisgeving en de conformverklaring van het oriënterend bodemonderzoek en de inhoud van het conformiteitsattest.

ONDERAFDELING II

Verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren

A. Overdracht van een risicoground

Artikel 29

Een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op initiatief en op kosten van de overdrager of de gemandateerde voor de overdracht van een risicoground.

Artikel 30

In afwijking van artikel 29 kan de Vlaamse Regering bepalen dat de verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren bij de overdracht van gedwongen mede-eigendom als vermeld in artikel 577-3 van het Burgerlijk Wetboek die als een risicoground moet worden gekwalificeerd, rust op de vereniging van mede-eigenaars. Tevens kan de Vlaamse Regering bepalen in welke gevallen geen verplichting bestaat om voorafgaand aan de overdracht van dergelijke gedwongen mede-eigendom een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren of slechts een verplichting om eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren voor een welbepaalde datum.

B. Onteigening van een risicoground

Artikel 31

Een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op initiatief en op kosten van de onteigenende overheid voor de onteigening van een risicoground.

C. Sluiting van een risico-inrichting

Artikel 32

Een oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op initiatief en op kosten van de exploitant naar aanleiding van de sluiting van een risico-inrichting.

D. Periodieke onderzoeksplicht bij exploitatie van een risico-inrichting

Artikel 33

De Vlaamse Regering kan bij algemene regel bepalen dat de exploitanten van bepaalde categorieën van risico-inrichtingen binnen een door haar bepaalde termijn en vervolgens periodiek volgens de door haar bepaalde periodiciteit op eigen initiatief en op eigen kosten een oriënterend bodemonderzoek moeten uitvoeren. Deze verplichting geldt niet voor de exploitanten die voor het voldoen van de verplichting, vermeld in 91, §1, een beroep doen op een erkende bodemsaneringsorganisatie als vermeld in afdeling II van hoofdstuk VII.

E. Faillissement

Artikel 34

In geval een handelaar of een vennootschap die een risico-inrichting exploiteert failliet wordt verklaard, wordt op initiatief van de curator een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op de gronden waar de gefailleerde de risico-inrichting exploiteerde.

F. Vereffening

Artikel 35

In geval een vennootschap die een risico-inrichting exploiteert in vereffening wordt gesteld, wordt op initiatief van de vereffenaar een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op de gronden waar de vennootschap in kwestie de risico-inrichting exploiteerde.

G. Geen nieuw oriënterend bodemonderzoek

Artikel 36

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waarbij in de gevallen, vermeld in artikelen 29 tot en met 35, geen verplichting bestaat om een nieuw oriënterend bodemonderzoek uit te voeren of een verplichting bestaat om slechts een beperkte aanvulling van het meest recente oriënterend bodemonderzoek uit te voeren.

ONDERAFDELING III

Ambtshalve oriënterend bodemonderzoek

Artikel 37

Met behoud van de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren krachtens andere wetten of decreten, kan de OVAM te allen tijde ambtshalve een oriënterend bodemonderzoek uitvoeren.

AFDELING II

Beschrijvend bodemonderzoek

ONDERAFDELING I

Doel, inhoud en procedure

Artikel 38

§1. Een beschrijvend bodemonderzoek wordt uitgevoerd om de ernst van de bodemverontreiniging vast te stellen. Het beoogt een beschrijving te geven van de soort, de aard, de hoeveelheid, de concentratie, de oorsprong en de omvang van de verontreinigende stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan en het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater.

Daarnaast kunnen in een beschrijvend bodemonderzoek gegevens worden opgenomen met betrekking tot de inschatting van het gevaar op blootstelling aan de bodemverontreiniging van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater bij een potentieel andere bestemming.

§2. Een beschrijvend bodemonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

§3. Een beschrijvend bodemonderzoek kan gefaseerd worden uitgevoerd in de gevallen en overeenkomstig de voorwaarden die worden bepaald in de standaardprocedure, vermeld in §2.

ONDERAFDELING II

Conformverklaring van het beschrijvend bodemonderzoek

Artikel 39

§1. Binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het verslag van het beschrijvend bodemonderzoek spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het onderzoek met de bepalingen van deze afdeling. De OVAM legt aanvullende onderzoeksverrichtingen op of levert een conformiteitsattest af.

§2. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de kennisgeving en de conformverklaring van het beschrijvend bodemonderzoek en de inhoud van het conformiteitsattest.

ONDERAFDELING III

Aard en ernst van de bodemverontreiniging en termijn voor het bodemsaneringsproject

Artikel 40

Op het moment van de conformverklaring van het beschrijvend bodemonderzoek spreekt de OVAM zich tevens uit over:

- 1° de vraag of en in welke mate de bodemverontreiniging als nieuw dan wel als historisch moet worden beschouwd;
- 2° de aanwezigheid van een bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt of van een ernstige bodemverontreiniging.

Artikel 41

De OVAM kan de termijn bepalen waarbinnen het bodemsaneringsproject moet worden opgesteld en aan haar moet worden bezorgd.

ONDERAFDELING IV

Ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek

Artikel 42

Met behoud van de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren krachtens andere wetten of decreten, kan de OVAM te allen tijde ambtshalve overgaan tot het uitvoeren of aanvullen van een beschrijvend bodemonderzoek.

ONDERAFDELING V

Administratief beroep

Artikel 43

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikel 39 tot en met 41, beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

AFDELING III

Oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek

ONDERAFDELING I

Verslag van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek

Artikel 44

Het beschrijvend bodemonderzoek kan gelijktijdig of onmiddellijk volgend op het oriënterend bodemonderzoek worden uitgevoerd. In dat geval worden de resultaten van beide onderzoeken in een verslag aan de OVAM bezorgd, onder de benaming 'Verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek'.

Een oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

ONDERAFDELING II

Conformverklaring van het oriënterend
en beschrijvend bodemonderzoek

Artikel 45

§1. Binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het onderzoek met de bepalingen van dit hoofdstuk. De OVAM legt aanvullende onderzoeksverrichtingen op, beschouwt het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek als een verslag van oriënterend bodemonderzoek of levert een conformiteitsattest af.

§2. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de kennisgeving en de conformverklaring van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek en de inhoud van het conformiteitsattest.

Artikel 46

De bepalingen van artikel 40 tot en met 43 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK V

Bodemsanering

AFDELING I

Bodemsaneringsproject

ONDERAFDELING I

Doel, procedure en inhoud van
het bodemsaneringsproject

Artikel 47

§1. Een bodemsaneringsproject stelt de wijze vast waarop bodemsaneringswerken worden uitgevoerd en de eventuele nazorg wordt verzekerd.

§2. Een bodemsaneringsproject wordt opgesteld onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het bodemsaneringsproject opgesteld volgens een code van goede praktijk.

§3. Het bodemsaneringsproject steunt op de resultaten van een conformverklaard beschrijvend bodemonderzoek. Als de OVAM van oordeel is dat de resultaten van dit bodemonderzoek onvoldoende actueel zijn om een accuraat beeld van de verontreinigingssituatie te geven, legt ze aan de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 of 22, de verplichting op om binnen een welbepaalde termijn het beschrijvend bodemonderzoek te actualiseren.

§4. Een bodemsaneringsproject kan gefaseerd worden opgesteld in de gevallen en overeenkomstig de voorwaarden bepaald in de standaardprocedure, vermeld in §2.

Artikel 48

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de inhoud, de kennisgeving en de ontvankelijkheid en volledigheid van het bodemsaneringsproject.

ONDERAFDELING II

Openbaar onderzoek en adviesverlening

Artikel 49

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de procedure tot openbaar onderzoek en adviesverlening met betrekking tot het bodemsaneringsproject.

ONDERAFDELING III

Conformverklaring van het bodemsaneringsproject

Artikel 50

§1. Na afloop van het openbaar onderzoek en na ontvangst van de adviezen, vermeld in artikel 49, en uiterlijk negentig dagen na ontvangst van het ontvankelijk en volledig bodemsaneringsproject, spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het bodemsaneringsproject met de bepalingen van dit decreet. De OVAM legt aanvullingen op of wijzigingen aan het bodemsaneringsproject op, of levert een conformiteitsattest af.

§2. De OVAM brengt het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject ter kennis van:

- 1° de saneringsplichtige;
- 2° de opdrachtgever van het bodemsaneringsproject;
- 3° de eigenaars en gebruikers van gronden waarop werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering uit te voeren;
- 4° het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de gronden gelegen zijn waarop

de bodemsaneringswerken zullen worden uitgevoerd;

5° de andere overheidsorganen die krachtens artikel 49 advies hebben uitgebracht;

6° de Vlaamse administratie bevoegd inzake milieu-inspectie.

Op bevel van de burgemeester wordt het conformiteitsattest binnen een termijn van tien dagen na ontvangst ervan bekendgemaakt door aanplakking van een bericht op de plaats waar de bodemsaneringswerken gepland zijn, alsook op de plaatsen voorbehouden voor de officiële berichten van bekendmaking, en gedurende dertig dagen ter inzage gelegd bij de diensten van het gemeentebestuur.

Artikel 51

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de conformverklaring van het bodemsaneringsproject en het opleggen van wijzigingen en aanvullingen op het bodemsaneringsproject.

ONDERAFDELING IV

Voorwaarden en termijn voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken

Artikel 52

In het conformiteitsattest bepaalt de OVAM de voorwaarden waaronder de bodemsaneringswerken moeten worden uitgevoerd. Deze voorwaarden beogen de bescherming van mens en milieu en de verwezenlijking van een goede plaatselijke aanleg.

Artikel 53

De OVAM kan de termijn bepalen waarbinnen de bodemsaneringswerken moeten worden aangevat.

ONDERAFDELING V

Conformiteitsattest als melding, milieuvergunning of stedenbouwkundige vergunning

Artikel 54

§1. Als de bodemsaneringswerken inrichtingen omvatten die krachtens het decreet van 28 juni 1985

betreffende de milieuvergunning meldings- of vergunningsplichtig zijn, geldt het conformiteitsattest, vermeld in artikel 50, §1, als melding respectievelijk als milieuvergunning.

§2. Als de bodemsaneringswerken werken omvatten die krachtens het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening vergunningsplichtig zijn, geldt het conformiteitsattest, vermeld in artikel 50, §1, als stedenbouwkundige vergunning.

ONDERAFDELING VI

Administratief beroep

Artikel 55

Behalve in de gevallen waarvoor de beroepsprocedure in artikelen 146 tot en met 152 geregeld is, kan elke belanghebbende tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikelen 50, §1, 52 en 53, bij de Vlaamse Regering een beroep indienen overeenkomstig de bepalingen van artikelen 153 tot en met 155.

AFDELING II

Beperkt bodemsaneringsproject

ONDERAFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 56

Als bodemverontreiniging kan worden behandeld door bodemsaneringswerken die maximaal honderdtachtig dagen in beslag nemen, kan in plaats van een bodemsaneringsproject een beperkt bodemsaneringsproject worden opgesteld, op voorwaarde dat de eigenaars en gebruikers van de gronden waarop bodemsaneringswerken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om het beperkt bodemsaneringsproject

uit te voeren zich schriftelijk akkoord verklaren met de uitvoering van de bodemsaneringswerken.

ONDERAFDELING II

Doel, procedure en inhoud van het beperkt bodemsaneringsproject

Artikel 57

De bepalingen van artikelen 47 en 48 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING III

Conformverklaring van het beperkt bodemsaneringsproject

Artikel 58

§1. Uiterlijk dertig dagen na ontvangst van het beperkt bodemsaneringsproject en het schriftelijk akkoord, vermeld in artikel 56, spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het beperkt bodemsaneringsproject met de bepalingen van dit decreet. De OVAM legt aanvullingen op of wijzigingen aan het beperkt bodemsaneringsproject op, of levert een conformiteitsattest af.

§2. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de conformverklaring van het beperkt bodemsaneringsproject en het opleggen van wijzigingen en aanvullingen op het beperkt bodemsaneringsproject, en de kennisgeving van deze beslissingen.

ONDERAFDELING IV

Voorwaarden en termijn voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken

Artikel 59

De bepalingen van artikelen 52 en 53 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING V

Conformiteitsattest als melding, milieuvergunning
of stedenbouwkundige vergunning

Artikel 60

De bepalingen van artikel 54 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING VI

Administratief beroep

Artikel 61

Behalve in de gevallen waarvoor de beroepsprocedure in artikel 146 tot en met 152 geregeld is, kan elke belanghebbende tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikel 58, §1, en de beslissingen van de OVAM, genomen krachtens artikel 59, bij de Vlaamse Regering een beroep indienen overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

AFDELING III

Bodemsaneringswerken

ONDERAFDELING I

Procedure

Artikel 62

Bodemsaneringswerken worden uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de voorwaarden vermeld in het conformiteitsattest en de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure worden de bodemsaneringswerken uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

ONDERAFDELING II

Aanvulling of wijziging van het conformverklaarde bodemsaneringsproject of beperkt bodemsaneringsproject tijdens de bodemsaneringswerken

Artikel 63

§1. Tijdens de uitvoering van de bodemsaneringswerken kan de opdrachtgever van het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject of de bodemsaneringswerken bij de OVAM een voorstel indienen tot kleine of grote wijziging of aanvulling van het conformverklaard bodemsaneringsproject of het conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject.

§2. Een voorstel tot kleine wijziging of aanvulling wordt bij aktename door de OVAM goedgekeurd of desgevallend afgekeurd. Een voorstel tot grote wijziging of aanvulling wordt bij beslissing door de OVAM goedgekeurd of desgevallend afgekeurd.

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de wijziging of aanvulling van een conformverklaard bodemsaneringsproject of een conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject.

§3. Als tijdens de uitvoering van de bodemsaneringswerken in het kader van een conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject blijkt dat de bodemverontreiniging niet binnen de termijn van honderdtachtig dagen, vermeld in artikel 56, kan behandeld worden, kan de opdrachtgever van de bodemsaneringswerken een eenmalige verlenging van het conformiteitsattest voor het beperkt bodemsaneringsproject voor een termijn van honderdtachtig dagen aanvragen. De gemotiveerde aanvraag tot verlenging moet, op straffe van onontvankelijkheid, uiterlijk dertig dagen voor het einde van de termijn van honderdtachtig dagen bij de OVAM worden ingediend. Uiterlijk dertig dagen na ontvangst van de aanvraag, spreekt de OVAM zich uit over de verlenging.

Artikel 64

Als de OVAM tijdens de uitvoering van de bodemsaneringswerken op basis van eigen bevindingen of op

basis van een verslag van de bodemsaneringsdeskundige onder wiens leiding de bodemsaneringswerken worden uitgevoerd, van oordeel is dat de maatregelen ter behandeling van de bodemverontreiniging, vermeld in het conformverklaard bodemsaneringsproject of het conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject, niet of in onvoldoende mate leiden tot de resultaten vastgelegd in het conformiteitsat-test, kan ze de verplichting opleggen om binnen een welbepaalde termijn een voorstel tot kleine of grote wijziging of aanvulling van het conformverklaard bodemsaneringsproject of conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject op te stellen en bij de OVAM in te dienen.

In voorkomend geval kan de OVAM de verplichting opleggen om binnen een welbepaalde termijn een nieuw bodemsaneringsproject of nieuw beperkt bodemsaneringsproject op te stellen en aan de OVAM te bezorgen.

Artikel 65

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissing van de OVAM, vermeld in artikelen 63 en 64, een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

ONDERAFDELING III

Kennisgeving van de bodemsaneringswerken en plaatsbeschrijving

Artikel 66

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de kennisgeving van de uitvoering van de bodemsaneringswerken en de uitvoering van een plaatsbeschrijving voor de aanvang van de bodemsaneringswerken.

AFDELING IV

Eindevaluatieonderzoek en eindverklaring

Artikel 67

§1. De bodemsaneringswerken worden beëindigd na het bereiken van de doelstellingen van de bodemsanering.

§2. Na de uitvoering van de bodemsaneringswerken wordt een eindevaluatieonderzoek uitgevoerd waarin de resultaten van de bodemsaneringswerken worden opgenomen en waarin zo nodig een voorstel van nazorg wordt geformuleerd.

§3. Een eindevaluatieonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het eindevaluatieonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

Artikel 68

Als de doelstellingen van de bodemsanering worden bereikt, levert de OVAM op basis van de resultaten van het eindevaluatieonderzoek een eindverklaring af. De OVAM bezorgt de eindverklaring aan de opdrachtgever van de bodemsaneringswerken en de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 of 22.

Alle belanghebbenden kunnen tegen deze beslissing van de OVAM een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

HOOFDSTUK VI

Andere maatregelen

AFDELING I

Veiligheidsmaatregelen

Artikel 69

§1. Als de OVAM van oordeel is dat bodemverontreiniging een onmiddellijk gevaar vormt, legt ze veiligheidsmaatregelen op. Deze bevoegdheid doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van andere overheden om veiligheidsmaatregelen te treffen.

§2. Een bodemsaneringsdeskundige die in het kader van de uitvoering van een opdracht krachtens deze titel van oordeel is dat bodemverontreiniging een onmiddellijk gevaar vormt en veiligheidsmaatregelen noodzakelijk zijn, maakt hiervan op gemotiveerde wijze onverwijld melding aan de OVAM.

§3. Als de veiligheidsmaatregelen inrichtingen omvatten die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning meldings- of vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de OVAM, vermeld in §1, als melding respectievelijk als milieuvergunning.

Als de veiligheidsmaatregelen werken omvat die krachtens artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de OVAM, vermeld in §1, als stedenbouwkundige vergunning.

§4. Veiligheidsmaatregelen worden uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige.

AFDELING II

Voorzorgsmaatregelen

Artikel 70

§1. De OVAM kan voorzorgsmaatregelen opleggen met het oog op het beschermen van de mens of het milieu tegen de risico's van bodemverontreiniging in afwachting van de uitvoering van bodemsaneringswerken.

§2. Een bodemsaneringsdeskundige die in het kader van de uitvoering van een opdracht krachtens deze titel van oordeel is dat voorzorgsmaatregelen noodzakelijk zijn, maakt hiervan op gemotiveerde wijze onverwijld melding aan de OVAM. De exploitanten, gebruikers of eigenaars van de verontreinigde gronden kunnen hierbij onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige voorzorgsmaatregelen voorstellen aan de OVAM.

Binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het voorstel spreekt de OVAM zich uit over de voorgestelde voorzorgsmaatregelen en kan ze voorzorgsmaatregelen opleggen.

§3. Als de voorzorgsmaatregelen inrichtingen omvatten die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning meldings- of vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de OVAM, vermeld in §1 of §2, als melding respectievelijk als milieuvergunning.

Als de voorzorgsmaatregelen werken omvatten die krachtens artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de OVAM, vermeld in §1 of §2, als stedenbouwkundige vergunning.

§4. Voorzorgsmaatregelen worden uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige.

AFDELING III

Nazorg

Artikel 71

§1. De OVAM kan nazorg opleggen in het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject of van het beperkt bodemsaneringsproject, of in de eindverklaring.

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissing van de OVAM een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

§2. De nazorg wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de voorwaarden, vermeld in het conformiteitsattest of de eindverklaring, en conform de standaardprocedure vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure, wordt de nazorg uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

§3. De persoon die tot nazorg moet overgaan, stelt op verzoek van de OVAM financiële zekerheden tot waarborg van zijn verplichting om de nazorg uit te voeren. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop deze financiële zekerheden worden gesteld.

AFDELING IV

Gebruiksbeperkingen

Artikel 72

§1. Als de OVAM van oordeel is dat bodemverontreiniging het gebruik van verontreinigde gronden

beperkt of verhindert, kan ze gebruiksbeperkingen opleggen.

Alle belanghebbenden kunnen tegen deze beslissing van de OVAM een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

§2. Elke belanghebbende kan onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige op gemotiveerde wijze gebruiksbeperkingen voorstellen aan de OVAM.

AFDELING V

Bestemmingsbeperkingen

Artikel 73

§1. Als de Vlaamse Regering van oordeel is dat bodemverontreiniging het gebruik van verontreinigde gronden overeenkomstig hun bestemming verhindert, kan ze op advies van de OVAM bestemmingsbeperkingen opleggen, nadat de eigenaar en gebruiker van de verontreinigde gronden of desgevallend de geman-dateerde gehoord zijn.

§2. Elke belanghebbende kan onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige op gemotiveerde wijze bestemmingsbeperkingen voorstellen aan de Vlaamse Regering.

AFDELING VI

Behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen

ONDERAFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 74

De bepalingen van deze afdeling zijn enkel van toepassing op schadegevallen die gemeld worden bij de bevoegde overheid binnen een termijn van veertien dagen nadat ze zich hebben voorgedaan en waarbij de effectieve behandeling van de bodemverontreiniging

kan worden uitgevoerd binnen honderdtachtig dagen vanaf de melding van het schadegeval of vanaf de vaststelling van het schadegeval door de bevoegde overheid.

ONDERAFDELING II

Bevoegde overheid

Artikel 75

De bevoegde overheid in het kader van deze afdeling is de OVAM als het schadegeval gebeurt op:

- 1° een grond in eigendom of beheer van een gemeente, autonoom gemeentebedrijf of intergemeentelijk samenwerkingsverband;
- 2° een grond waarop een inrichting gevestigd is die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingedeeld wordt in klasse 1;
- 3° een grond waarop een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering wordt uitgevoerd.

In alle andere gevallen is de bevoegde overheid de burgemeester van de gemeente waar het schadegeval gebeurt.

ONDERAFDELING III

Procedure

Artikel 76

§1. Als op een grond een schadegeval gebeurt, meldt de exploitant, gebruiker of eigenaar van de grond dit onverwijld aan de bevoegde overheid. In deze melding geeft de exploitant, gebruiker of eigenaar aan welke maatregelen hij eventueel reeds genomen heeft ter uitvoering van zijn zorgvuldigheidsplicht.

§2. De bevoegde overheid kan een schadegeval vaststellen, een uitspraak doen over de aanpak van een schadegeval en maatregelen tot behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen opleggen. De bevoegde overheid deelt haar beslissing binnen dertig dagen na ontvangst van de melding mee aan de personen, vermeld in artikel 80, voor zover deze door haar gekend zijn.

Als een schadegeval overeenkomstig het eerste lid wordt vastgesteld, zijn de bepalingen van artikel 9, §2 en §4, niet van toepassing.

Artikel 77

Als de maatregelen, vermeld in artikel 76, §2, inrichtingen omvatten die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning meldings- of vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in artikel 76, §2, als melding respectievelijk als milieuvergunning in de zin van voormeld decreet.

Als de maatregelen, vermeld in artikel 76, §2, werken omvatten die krachtens artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening vergunningsplichtig zijn, geldt de beslissing van de bevoegde overheid, vermeld in artikel 76, §2, als stedenbouwkundige vergunning.

Artikel 78

Na de uitvoering van de maatregelen, vermeld in artikel 76, §2, wordt onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige een evaluatierapport opgesteld waarin de resultaten van deze maatregelen worden opgenomen. Het evaluatierapport wordt aan de bevoegde overheid en de OVAM overgemaakt.

Artikel 79

§1. Als de OVAM op basis van de resultaten opgenomen in het evaluatierapport van oordeel is dat er na de uitvoering van de maatregelen, vermeld in artikel 76, §2, nog altijd bodemverontreiniging aanwezig is en dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden, maant de OVAM de persoon, vermeld in artikel 11, aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren.

§2. Als de OVAM op basis van de resultaten opgenomen in het evaluatierapport van oordeel is dat er geen duidelijke aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden, levert de OVAM aan de personen, vermeld in artikel 80, en aan de bevoegde

overheid een verklaring af waarin de resultaten van de uitgevoerde maatregelen vastgesteld worden.

ONDERAFDELING IV

Aanduiding van de plichtige

Artikel 80

De verplichting om onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige de maatregelen tot behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen onverwijld uit te voeren, rust op de volgende persoon:

- 1° de exploitant in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, als op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam een inrichting gevestigd is die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens voormeld decreet;
- 2° bij gebrek aan een exploitant: de gebruiker van de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam;
- 3° bij gebrek aan een exploitant en gebruiker: de eigenaar van de grond waar de bodemverontreiniging tot stand kwam.

Artikel 81

Als de plichtige, vermeld in artikel 80, niet of in onvoldoende mate optreedt, maant de bevoegde overheid die persoon aan om zijn verplichtingen alsnog na te leven binnen een bepaalde termijn. Wordt binnen de gestelde termijn aan de aanmaning geen of in onvoldoende mate gevolg gegeven, kan de bevoegde overheid ambtshalve in zijn plaats de maatregelen, vermeld in artikel 76, §2, uitvoeren en de kosten ervan verhalen op de ingebrekeblijvende plichtige en de persoon die overeenkomstig artikel 16 aansprakelijk is.

Artikel 82

Wie overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling kosten maakt, kan deze verhalen op de persoon die overeenkomstig artikel 16 aansprakelijk is en kan van

die persoon een voorschot vorderen of eisen dat hij een financiële zekerheid stelt.

AFDELING VII

Risicobeheer

ONDERAFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 83

Risicobeheer heeft tot doel de risico's verbonden aan een ernstige historische bodemverontreiniging te beheersen door het opstellen van een risicobeheersplan, het uitvoeren van risicobeheersmaatregelen en het opstellen van opvolgingsrapporten.

Ingeval een gemengde bodemverontreiniging die overeenkomstig artikel 27, §2, als een historische bodemverontreiniging moet worden behandeld, kan eveneens worden overgegaan tot risicobeheer.

ONDERAFDELING II

Risicobeheersplan

Artikel 84

§1. Een risicobeheersplan stelt de wijze vast waarop de risico's verbonden aan een ernstige bodemverontreiniging worden beheerst.

§2. De persoon die wenst over te gaan tot risicobeheer, dient een verzoek tot opmaak van een risicobeheersplan in bij OVAM, die zich uitspreekt over dit verzoek.

Een risicobeheersplan wordt opgesteld onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij gebrek aan dergelijke standaardprocedure wordt het risicobeheersplan opgesteld volgens een code van goede praktijk.

Het risicobeheersplan steunt op de resultaten van een conformverklaard beschrijvend bodemonderzoek.

Als de OVAM van oordeel is dat de resultaten van dit bodemonderzoek onvoldoende actueel zijn om een accuraat beeld van de verontreinigingssituatie te geven, legt ze de verplichting op om binnen een welbepaalde termijn het beschrijvend bodemonderzoek te actualiseren.

§3. De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de procedure voor indiening, goed- of afkeuring van het verzoek tot opmaak van een risicobeheersplan, alsmede betreffende de inhoud, kennisgeving, ontvankelijkheid en volledigheid van het risicobeheersplan en van de opvolgingsrapporten.

Artikel 85

De bepalingen van artikel 49 tot en met 55 zijn van overeenkomstige toepassing op het risicobeheersplan.

Artikel 86

Om de tien jaar te rekenen vanaf de datum van conformverklaring ervan moet het risicobeheersplan worden geactualiseerd. Bij gebrek aan periodieke actualisatie moet een bodemsaneringsproject of een beperkt bodemsaneringsproject worden opgesteld en bij de OVAM worden ingediend.

ONDERAFDELING III

Risicobeheersmaatregelen

Artikel 87

De bepalingen van artikel 62 tot en met 66 zijn van overeenkomstige toepassing op risicobeheersmaatregelen.

Artikel 88

De uitvoering van de risicobeheersmaatregelen wordt voortgezet tot voor de ernstige historische bodemverontreiniging tot bodemsanering wordt overgegaan, of tot de OVAM op basis van de opvolgingsrapporten van oordeel is dat er niet langer sprake is van een ernstige bodemverontreiniging en er bijgevolg geen

verplichting meer bestaat om voor deze bodemverontreiniging een bodemsanering uit te voeren.

ONDERAFDELING IV

Verhouding risicobeheer en saneringsplicht

Artikel 89

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de schorsing van de verplichting tot bodemsanering in geval van risicobeheer.

ONDERAFDELING V

Financiële zekerheden

Artikel 90

De persoon die tot risicobeheer overgaat, stelt op verzoek van de OVAM financiële zekerheden tot waarborg van de verplichtingen, vermeld in artikelen 19 en 25.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de financiële zekerheden worden gesteld.

AFDELING VIII

Bodempreventie- en bodembeheersplicht

Artikel 91

§1. De Vlaamse Regering kan de activiteiten specificeren waarvoor een individueel bodempreventie- en bodembeheersplan moet worden voorgelegd aan de OVAM. Die verplichting rust op diegene die deze activiteit verricht. Hij kan voor de nakoming van deze verplichting een beroep doen op een erkende bodemsaneringsorganisatie als vermeld in afdeling II van hoofdstuk VII.

§2. Het individueel bodempreventie- en bodembeheersplan dat overeenkomstig §1 moet worden opgesteld, bevat minstens een opgave van de maatregelen die diegene die de activiteit verricht, zal nemen ter voorkoming en beheersing van bodemverontreiniging die het gevolg is van de activiteit, vermeld in §1.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de verplichte inhoud, de goedkeuringsprocedure en de periodiciteit van de individuele bodempreventie- en bodembeheersplannen.

§3. De erkende bodemsaneringsorganisatie, vermeld in afdeling II van hoofdstuk VII, moet voor degenen die er een beroep op doen voor het voldoen van de verplichting, vermeld in §1, een sectoraal bodempreventie- en bodembeheersplan opstellen. Een dergelijk sectoraal bodempreventie- en bodembeheersplan moet een algemeen en een individueel deel bevatten. Het algemene deel bevat minstens de algemene maatregelen ter voorkoming en beheersing van bodemverontreiniging die het gevolg is van de in §1 vermelde activiteit. Het individuele deel bevat de eventuele afwijkende of aanvullende maatregelen voor iedereen op wie deze paragraaf van toepassing is. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de verplichte inhoud, de goedkeuringsprocedure en de periodiciteit van de sectorale bodempreventie- en bodembeheersplannen.

HOOFDSTUK VII

Vrijwillige uitvoering van beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen

AFDELING I

Algemeen

Artikel 92

Zolang er krachtens deze titel voor een grond met historische bodemverontreiniging geen verplichting tot beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering bestaat, kan elk persoon als saneringswillige een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering onder toezicht van de OVAM uitvoeren.

Een ander persoon dan de plichtige, vermeld in artikel 11 of 22, kan als saneringswillige de verplichting tot beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering, opgelegd krachtens deze titel, onder toezicht van de OVAM uitvoeren.

De bepalingen van artikel 16 tot en met 18, artikel 25, en artikel 38 tot 68 zijn van overeenkomstige toepassing op de vrijwillige uitvoering van het beschrijvend

bodemonderzoek en de bodemsanering, vermeld in het eerste en tweede lid, met behoud van de bevoegdheid van de OVAM om op een later tijdstip de andere bepalingen van deze titel toe te passen.

Artikel 93

Een ander persoon dan de plichtige, vermeld in artikel 80, kan als saneringswillige de verplichting tot behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen onder toezicht van de bevoegde overheid, vermeld in artikel 75, uitvoeren. De bepalingen van artikel 74 tot en met 82 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 94

Op een grond met een ernstige historische bodemverontreiniging of met een gemengde bodemverontreiniging als vermeld in artikel 27, §2, kan een ander persoon dan de plichtige, vermeld in artikel 22, onder toezicht van de OVAM overgaan tot risicobeheer. De bepalingen van artikel 83 tot en met 90 zijn van overeenkomstige toepassing.

AFDELING II

Bodemsaneringsorganisaties

ONDERAFDELING I

Doelstelling en erkenning van bodemsaneringsorganisaties

Artikel 95

§1. Een bodemsaneringsorganisatie is een rechtspersoon die als maatschappelijk doel heeft het voorkomen en beheersen van bodemverontreiniging, alsook het begeleiden en stimuleren van de sanering van bodemverontreiniging die tot stand is gekomen naar aanleiding van de uitoefening van een activiteit als vermeld in artikel 91, §1.

§2. Een bodemsaneringsorganisatie kan door de Vlaamse Regering worden erkend op voorwaarde dat ze mede is opgericht door een of meer organisaties

die gezamenlijk minimaal 60% vertegenwoordigen van alle natuurlijke personen of rechtspersonen die de activiteit uitoefenen waarvoor de bodemsaneringsorganisatie is opgericht.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure tot erkenning als bodemsaneringsorganisatie. Ze bepaalt tevens de voorwaarden voor het gebruik van de erkenning en kan bijkomende erkenningsvoorwaarden bepalen.

ONDERAFDELING II

Verplichte taken van erkende bodemsaneringsorganisaties

Artikel 96

Een erkende bodemsaneringsorganisatie heeft minstens de volgende taken met betrekking tot de bodemverontreiniging die het gevolg is van de activiteit waarvoor ze is opgericht:

- 1° het opmaken van een sectoraal bodempreventie- en bodembeheersplan overeenkomstig artikel 91, §3;
- 2° het stimuleren en optimaliseren van onderzoeks- en saneringsconcepten;
- 3° het verlenen van advies inzake preventie, beheersing, bodemonderzoek en bodemsanering van de bodemverontreiniging, alsook inzake de voorbereiding en opvolging van voorzorgsmaatregelen, aan diegenen die voor de vervulling van hun verplichting, vermeld in artikel 91, §1, een beroep doen op de erkende bodemsaneringsorganisatie.

ONDERAFDELING III

Facultatieve taken van erkende bodemsaneringsorganisaties

Artikel 97

§1. De persoon, vermeld in artikel 11 of 22, die saneringsplichtig is voor bodemverontreiniging die het gevolg is van een activiteit waarvoor een erkende

bodemsaneringsorganisatie is opgericht, kan minstens voor de historische bodemverontreiniging die veroorzaakt is door die activiteit, de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering aan die erkende bodemsaneringsorganisatie overdragen, op voorwaarde dat hij hiervoor met die erkende bodemsaneringsorganisatie een overeenkomst sluit, volgens de voorwaarden die de Vlaamse Regering vaststelt. Door die overeenkomst komt de plicht tot beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering voor de bodemverontreiniging zoals vervat in de overeenkomst te liggen bij de erkende bodemsaneringsorganisatie. In geval van beëindiging van de overeenkomst keert de plicht tot beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering terug.

§2. De erkende bodemsaneringsorganisatie voert de saneringen waarvoor ze conform §1 saneringsplichtig is uit overeenkomstig de termijnen die opgenomen zijn in het saneringsprogramma dat jaarlijks aan de OVAM ter goedkeuring moet worden voorgelegd. Dat saneringsprogramma omvat minstens de lijst en de prioriteit van alle beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringen waartoe de erkende bodemsaneringsorganisatie zich verbonden heeft overeenkomstig §1. De Vlaamse Regering kan de nadere regels vaststellen met betrekking tot de verplichte inhoud en de goedkeuringsprocedure van het saneringsprogramma.

§3. Voor de bodemonderzoeken en bodemsaneringen die worden uitgevoerd in het kader van §2, kan de Vlaamse Regering afwijkingen toestaan op de toepassing van artikel 38 tot en met 68 en van artikel 71.

ONDERAFDELING IV

Subsidies

Artikel 98

De Vlaamse Regering kan subsidies toekennen aan een erkende bodemsaneringsorganisatie voor de gedeeltelijke financiering van de taken inzake historische bodemverontreiniging of als historisch te beschouwen bodemverontreiniging die is veroorzaakt door de activiteit waarvoor een erkende bodemsaneringsorganisatie is opgericht. Voor gevallen van gemengde bodemverontreiniging kan de aan de erkende bodemsaneringsorganisatie toegekende sub-

sidie alleen worden aangewend voor de gedeeltelijke financiering van de taken inzake het als historisch te beschouwen deel van de bodemverontreiniging.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor de subsidies vast.

ONDERAFDELING V

Toezicht en sancties

Artikel 99

De Vlaamse Regering en de OVAM houden toezicht op de vervulling van de taken die krachtens deze afdeling rusten op een erkende bodemsaneringsorganisatie. De Vlaamse Regering kan de nadere regels hiervoor bepalen.

Artikel 100

Als een erkende bodemsaneringsorganisatie de verplichtingen in deze afdeling niet of onvoldoende naleeft, kan de Vlaamse Regering de erkenning van de bodemsaneringsorganisatie schorsen of opheffen. De Vlaamse Regering bepaalt hiervan de nadere voorwaarden.

HOOFDSTUK VIII

Overdrachten

AFDELING I

Overeenkomst betreffende de overdracht van gronden

Artikel 101

§1. Voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de overdracht van gronden moet de overdrager of desgevallend de gemandateerde bij de OVAM een bodemattest aanvragen en de inhoud ervan meedelen aan de verwerver.

Het bodemattest wordt afgeleverd binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de ontvankelijke aanvraag. Als de aanvraag betrekking heeft op een risicogrond wordt het bodemattest afgeleverd bin-

nen een termijn van zestig dagen na ontvangst van de ontvankelijke aanvraag.

§2. De onderhandse akte waarin de overdracht van gronden wordt vastgelegd, bevat de inhoud van het bodemattest.

§3. In alle akten betreffende de overdracht van gronden, neemt de instrumenterende ambtenaar de verklaring van de overdrager of desgevallend de gemandateerde op dat de verwerver voor het sluiten van de overeenkomst op de hoogte is gebracht van de inhoud van het bodemattest. De instrumenterende ambtenaar neemt tevens de inhoud van het bodemattest in de akte op.

AFDELING II

Overdracht van risicogronden

ONDERAFDELING I

Algemene bepalingen

A. Verplichting om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren

Artikel 102

§1. Risicogronden kunnen slechts overgedragen worden als er vooraf een oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd.

§2. Het oriënterend bodemonderzoek wordt uitgevoerd op initiatief en op kosten van de persoon, vermeld in artikel 29 of 30.

B. Melding van overdracht

Artikel 103

De overdrager of desgevallend de gemandateerde meldt aan de OVAM zijn bedoeling om tot de overdracht over te gaan. Op straffe van onontvankelijkheid voegt hij bij de melding een verslag van het oriënterend bodemonderzoek of een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de modaliteiten van de melding van overdracht.

ONDERAFDELING II

Nieuwe bodemverontreiniging

A. Saneringsplicht

Artikel 104

§1. Als de OVAM op basis van het oriënterend bodemonderzoek, vermeld in artikel 102, van oordeel is dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat een risicoground is aangetast door een nieuwe bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden, maant de OVAM binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van de melding van overdracht de overdrager of in voorkomend geval de gemandateerde aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren. Deze termijn van zestig dagen wordt geschorst als de OVAM aanvullende onderzoeksverrichtingen oplegt krachtens artikel 28, §3, tot op het ogenblik dat de OVAM een conformiteitsattest heeft afgeleverd.

Als de OVAM niet binnen de termijn van zestig dagen heeft aangemaand, kan de overdracht plaatsvinden, met behoud van de mogelijkheid voor de OVAM om de andere bepalingen van deze titel later toe te passen.

§2. Als de OVAM op basis van het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek of het grondeninformatieregister van oordeel is dat de bodemsaneringsnormen overschreden zijn, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de overdrager of desgevallend de gemandateerde:

- 1° een bodemsaneringsproject of een beperkt bodemsaneringsproject heeft opgesteld en hiervoor een conformiteitsattest werd afgeleverd;
- 2° jegens de OVAM de verbintenis heeft aangegaan de verdere bodemsanering en de eventuele nazorg uit te voeren;

3° financiële zekerheden heeft gesteld tot waarborg van de uitvoering van de verbintenis, vermeld in 2°. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop deze financiële zekerheden worden gesteld.

§3. Als de bodemverontreiniging omwille van haar bijzondere aard niet aan bodemsaneringsnormen kan worden getoetst, zijn de bepalingen van dit artikel van overeenkomstige toepassing als er een ernstige bodemverontreiniging aanwezig is.

B. Vrijstelling van de saneringsplicht

Artikel 105

§1. De overdrager of desgevallend de gemandateerde is niet verplicht om op de aanmaning tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek in te gaan of de vereisten, vermeld in artikel 104, §2, na te leven, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of op basis van het gemotiveerd standpunt van de overdrager of desgevallend de gemandateerde van oordeel is dat aan een van de volgende elementen voldaan is:

- 1° de bodemverontreiniging is niet op de over te dragen grond tot stand gekomen;
- 2° de overdrager voldoet cumulatief aan de voorwaarden, vermeld in artikel 12, §1, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van gebruiker;
- 3° de overdrager voldoet cumulatief aan de voorwaarden, vermeld in artikel 12, §2, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van eigenaar;
- 4° de exploitant of gebruiker die op de over te dragen grond aanwezig is, voldoet niet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 12, §1, en de bodemverontreiniging is volledig tot stand gekomen tijdens de periode dat de exploitant de grond in exploitatie of de gebruiker de grond in gebruik had, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van eigenaar.

§2. In afwijking van de bepalingen van §1 is de overdrager alsnog verplicht het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren of de verplichtingen, vermeld

in artikel 104, §2, na te leven als de OVAM een van de volgende elementen aantoonst:

- 1° een rechtsvoorganger van de overdrager heeft de bodemverontreiniging veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen tijdens de periode dat een rechtsvoorganger van de overdrager de grond in exploitatie, in gebruik of in eigendom had.

Artikel 106

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de procedure tot vrijstelling van de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek en de verplichtingen, vermeld in artikel 104, §2.

Artikel 107

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de overdraagbaarheid van de vrijstelling van de verplichtingen, vermeld in artikel 104.

C. Administratief beroep

Artikel 108

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikel 105, een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

ONDERAFDELING III

Historische bodemverontreiniging

A. Saneringsplicht

Artikel 109

§1. Als de OVAM op basis van het oriënterend bodemonderzoek, vermeld in artikel 102, van oordeel is dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat een risicoground is aangetast door een ernstige historische bodemverontreiniging, maant de OVAM binnen een

termijn van zestig dagen na ontvangst van de melding van overdracht de overdrager of in voorkomend geval de gemandateerde aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren.

Als de OVAM niet binnen de termijn van zestig dagen heeft aangemaand, kan de overdracht plaatsvinden, met behoud van de mogelijkheid voor de OVAM om de andere bepalingen van deze titel later toe te passen.

§2. Als de OVAM op basis van het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek of het grondeninformatieregister van oordeel is dat de grond is aangetast door een ernstige historische bodemverontreiniging, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de overdrager of in voorkomend geval de gemandateerde:

- 1° een bodemsaneringsproject of een beperkt bodemsaneringsproject heeft opgesteld en hiervoor een conformiteitsattest werd afgeleverd;
- 2° jegens OVAM de verbintenis heeft aangegaan de verdere bodemsanering en de eventuele nazorg uit te voeren;
- 3° financiële zekerheden heeft gesteld tot waarborg van de uitvoering van de verbintenis, vermeld in 2°. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop deze financiële zekerheden worden gesteld.

B. Vrijstelling van de saneringsplicht

Artikel 110

§1. De overdrager of in voorkomend geval de gemandateerde is niet verplicht om op de aanmaning tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek in te gaan of de vereisten vermeld in artikel 109, §2, na te leven, als de OVAM op basis van het dossier van de grond of op basis van het gemotiveerd standpunt van de overdrager of in voorkomend geval de gemandateerde van oordeel is dat aan een van de volgende elementen voldaan is:

- 1° de bodemverontreiniging is niet tot stand gekomen op de over te dragen grond;

2° de overdrager voldoet cumulatief aan de voorwaarden, vermeld in artikel 23, §1, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van gebruiker;

3° de overdrager voldoet cumulatief aan de voorwaarden, vermeld in artikel 23, §2, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van eigenaar;

4° de exploitant of gebruiker die op de over te dragen grond aanwezig is, voldoet niet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 23, §1, en de bodemverontreiniging is volledig tot stand gekomen tijdens de periode dat de exploitant de grond in exploitatie of de gebruiker de grond in gebruik had, als het gaat om een overdrager die de hoedanigheid heeft van eigenaar.

§2. In afwijking van de bepalingen van §1 is de overdrager alsnog verplicht het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren of de vereisten, vermeld in artikel 109, §2, na te leven, als de OVAM een van de volgende elementen aantoonst:

- 1° een rechtsvoorganger van de overdrager heeft de bodemverontreiniging veroorzaakt;
- 2° de bodemverontreiniging is tot stand gekomen tijdens de periode dat een rechtsvoorganger van de overdrager de grond in exploitatie, in gebruik of in eigendom had.

Artikel 111

De bepalingen van artikelen 106 en 107 zijn van overeenkomstige toepassing.

C. Administratief beroep

Artikel 112

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikel 110, een beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

ONDERAFDELING IV

Gemengde bodemverontreiniging

Artikel 113

In geval van gemengde bodemverontreiniging wordt conform artikelen 26 en 27 bepaald welke bepalingen van deze afdeling van overeenkomstige toepassing zijn.

ONDERAFDELING V

Overname uitvoering van verplichtingen

Artikel 114

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de overname van de uitvoering van de verplichtingen om tot overdracht van risicogronden te kunnen overgaan.

ONDERAFDELING VI

Versnelde overdrachtsprocedure

Artikel 115

§1. In afwijking van de bepalingen van artikelen 104, §2, en 109, §2, kan de overdracht toch plaatsvinden op voorwaarde dat de versnelde overdrachtsprocedure, vermeld in §2 tot en met §5, wordt nageleefd.

§2. De overdrager of de gemandateerde of de persoon, die de verplichtingen om tot overdracht van risicoground te kunnen overgaan heeft overgenomen krachtens artikel 114, en de verwerver melden samen aan de OVAM hun bedoeling om de versnelde overdrachtsprocedure toe te passen.

Zij voegen bij deze melding de volgende documenten:

1° het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek of het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, voor zover de OVAM daarvan nog niet in het bezit is;

2° een kostenraming van de bodemsanering en de eventuele nazorg, opgemaakt door een bodemsaneringsdeskundige;

3° een schriftelijke verklaring van een andere bodemsaneringsdeskundige die optreedt in opdracht van de verwerver, dat hij akkoord gaat met de bevindingen van het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek of het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, vermeld in 1°, en de kostenraming, vermeld in 2°.

§3. Binnen een termijn van zestig dagen na de ontvangst van alle documenten, vermeld in §2, spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het bodemonderzoek en het verzoek tot toepassing van de versnelde overdrachtsprocedure.

Als de OVAM zich niet binnen de termijn van zestig dagen heeft uitgesproken, kan de overdracht plaatsvinden, met behoud van de mogelijkheid om de andere bepalingen van dit decreet later toe te passen.

§4. Als uit het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, uit het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek of uit het grondeninformatieregister blijkt dat de grond is aangetast door een nieuwe bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt, door een ernstige historische bodemverontreiniging of door een gemengde bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt dan wel een ernstige bodemverontreiniging vormt naargelang de toepasselijke regeling krachtens de bepalingen van artikel 27, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de verwerver:

1° jegens de OVAM de verbintenis heeft aangegaan om een bodemsaneringsproject op te stellen en de verdere bodemsanering en de eventuele nazorg uit te voeren;

2° financiële zekerheden heeft gesteld tot waarborg van de uitvoering van zijn verplichtingen overeenkomstig 1°. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop deze financiële zekerheden worden gesteld.

§5. Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in §3 en §4, beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

AFDELING III

Nietigheid en niet-tegenstelbaarheid

Artikel 116

§1. De verwerver kan de nietigheid vorderen van de overdracht die plaatsvond in strijd met de bepalingen van afdeling I.

De nietigheid kan niet meer worden ingeroepen als voor het verlijden van de authentieke akte betreffende de overdracht van gronden cumulatief voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1° de verwerver is in het bezit gesteld van het meest recent afgeleverde bodemattest of van een bodemattest waarvan de inhoud identiek is aan de inhoud van het meest recent afgeleverde bodemattest;

2° de verwerver laat zijn verzaking aan de nietigheidsvordering uitdrukkelijk in de authentieke akte vaststellen.

§2. De verwerver kan de nietigheid vorderen van de overdracht die plaatsvond in strijd met de bepalingen van afdeling II.

§3. De overdracht die plaatsvond in strijd met de bepalingen van afdeling II van dit hoofdstuk is niet tegenstelbaar jegens de OVAM.

Artikel 117

In de akte houdende overdracht van de gronden vermeldt de instrumenterende ambtenaar dat de bepalingen van dit hoofdstuk werden toegepast.

AFDELING IV

Afstand van eigendomsrecht

Artikel 118

Afstand van het eigendomsrecht of van de andere zakelijke rechten, vermeld in artikel 2, 18°, ontslaat de houder van het zakelijk recht niet van de verplichting om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering uit te voeren die op hem rusten krachtens de bepalingen van dit decreet.

HOOFDSTUK IX

Onteigening van gronden

AFDELING I

Bepalingen van toepassing op alle onteigeningen

Artikel 119

De overheid die van plan is over te gaan tot onteigening vraagt bij de OVAM een bodemattest aan betreffende de gronden die ze wil onteigenen.

Het bodemattest wordt afgeleverd binnen dertig dagen na de ontvankelijke aanvraag. Als de aanvraag betrekking heeft op een risicogrond wordt het bodemattest afgeleverd binnen zestig dagen na de ontvankelijke aanvraag.

AFDELING II

Bepalingen van toepassing op de onteigening van risicogronden

Artikel 120

§1. Risicogronden kunnen slechts onteigend worden als er vooraf een oriënterend bodemonderzoek heeft plaatsgehad.

§2. Het oriënterend bodemonderzoek wordt op initiatief en op kosten van de onteigenende overheid uitgevoerd.

§3. De onteigenende overheid meldt aan de OVAM de bedoeling om tot onteigening over te gaan. Op straffe van onontvankelijkheid voegt zij bij de melding een verslag van het oriënterend bodemonderzoek of desgevallend een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de modaliteiten van deze melding.

Artikel 121

§1. De OVAM maant de onteigenende overheid binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van de

melding van de onteigening aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren, als ze op basis van het oriënterend bodemonderzoek, vermeld in artikel 120, van oordeel is dat er duidelijke aanwijzingen zijn van de aanwezigheid op de te onteigenen risicoground van:

- 1° een nieuwe bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden;
- 2° een ernstige historische bodemverontreiniging;
- 3° een gemengde bodemverontreiniging die de bodemsaneringsnormen overschrijdt of dreigt te overschrijden dan wel een ernstige bodemverontreiniging vormt naargelang de toepasselijke regeling krachtens de bepalingen van artikelen 26 en 27.

§2. De onteigening kan plaatsvinden nadat de OVAM een conformiteitsattest voor het beschrijvend bodemonderzoek of het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek heeft afgeleverd.

Als de OVAM zich niet binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het verslag van beschrijvend bodemonderzoek of het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek over de conformiteit van het beschrijvend bodemonderzoek heeft uitgesproken, kan de onteigening plaatsvinden, met behoud van de mogelijkheid om de andere bepalingen van deze titel later toe te passen.

HOOFDSTUK X

Sluiting van een risico-inrichting

Artikel 122

§1. Binnen een termijn van negentig dagen na de sluiting van een risico-inrichting wordt een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op de grond waar de inrichting gevestigd is of was.

§2. Het oriënterend bodemonderzoek wordt op initiatief en op kosten van de exploitant uitgevoerd.

§3. De exploitant meldt aan de OVAM de sluiting van de risico-inrichting. Op straffe van onontvanke-

lijkheid voegt hij bij de melding een verslag van het oriënterend bodemonderzoek of desgevallend een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de modaliteiten van deze melding.

§4. De bepalingen van artikel 104 tot en met 113 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XI

Faillissement en vereffening

Artikel 123

§1. Als een handelaar of een vennootschap die een risico-inrichting exploiteert, failliet wordt verklaard, brengt de curator binnen een termijn van dertig dagen na het vonnis van faillietverklaring de OVAM bij aangetekende brief daarvan op de hoogte. Naar aanleiding van de vereffening in het kader van het faillissement wordt op initiatief van de curator een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op de gronden waar de gefailleerde de risico-inrichting exploiteerde.

§2. Als een vennootschap die een risico-inrichting exploiteert in vereffening wordt gesteld, brengt de vereffenaar binnen een termijn van dertig dagen na het vonnis van invereffeningstelling of na de beslissing tot invereffeningstelling, de OVAM bij aangetekende brief daarvan op de hoogte. Naar aanleiding van de vereffening van de vennootschap wordt op initiatief van de vereffenaar een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op de gronden waar de betreffende vennootschap de risico-inrichting exploiteerde.

§3. De OVAM kan een termijn bepalen waarbinnen het oriënterend bodemonderzoek, vermeld in §1 en §2, moet worden uitgevoerd.

Binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst spreekt de OVAM zich uit over het ingediende verslag van oriënterend bodemonderzoek en stelt ze de curator of de vereffenaar, en de eigenaar en de gebruiker van de grond hiervan in kennis.

HOOFDSTUK XII

Waterbodems

AFDELING I

Waterbodemonderzoek

ONDERAFDELING I

Verplichting om een waterbodemonderzoek
uit te voeren

Artikel 124

§1. De Vlaamse Regering wijst de waterbodems aan waar de beheerder binnen een door haar bepaalde termijn op eigen initiatief en op eigen kosten een waterbodemonderzoek moet uitvoeren.

§2. Een waterbodemonderzoek kan worden uitgevoerd door een andere persoon dan de beheerder van de waterbodem.

ONDERAFDELING II

Doel, inhoud en procedure

Artikel 125

§1. Een waterbodemonderzoek heeft tot doel uit te maken of er een ernstige bodemverontreiniging ter hoogte van de waterbodem bestaat. Het beoogt een beschrijving te geven van de aard, hoeveelheid, concentratie, oorsprong en omvang van de verontreinigende stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan en het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater.

Daarnaast kunnen in een waterbodemonderzoek gegevens worden opgenomen met betrekking tot de inschatting van het gevaar op blootstelling aan de bodemverontreiniging van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater bij een potentieel andere bestemming.

§2. Een waterbodemonderzoek bestaat uit een historisch onderzoek en een monsterneming van de waterbodem en de gronden die verontreinigd kunnen zijn ten gevolge van de verspreiding van de verontreiniging van de waterbodem of het oppervlaktewater.

§3. Een waterbodemonderzoek wordt uitgevoerd onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure vastgesteld door de Vlaamse Regering. Bij ontstentenis van dergelijke standaardprocedure wordt het waterbodemonderzoek uitgevoerd volgens een code van goede praktijk.

§4. Een waterbodemonderzoek kan gefaseerd worden uitgevoerd in de gevallen en overeenkomstig de voorwaarden bepaald in de standaardprocedure, vermeld in §3.

ONDERAFDELING III

Conformverklaring van het waterbodemonderzoek

Artikel 126

Binnen een termijn van negentig dagen na ontvangst van het verslag van het waterbodemonderzoek spreekt de OVAM zich uit over de conformiteit van het onderzoek met de bepalingen van deze afdeling, en levert ze een conformiteitsattest af of legt ze aanvullende onderzoeksverrichtingen op.

De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende de kennisgeving en de conformverklaring van het waterbodemonderzoek en de inhoud en de kennisgeving van het conformiteitsattest.

ONDERAFDELING IV

Ernst van de bodemverontreiniging

Artikel 127

Op het moment van de conformverklaring van het waterbodemonderzoek beoordeelt de OVAM of er sprake is van een ernstige bodemverontreiniging.

ONDERAFDELING V

Administratief beroep

Artikel 128

Alle belanghebbenden kunnen tegen de beslissingen van de OVAM, vermeld in artikelen 126 en 127, beroep indienen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 153 tot 155.

ONDERAFDELING VI

Ambtshalve waterbodemonderzoek

Artikel 129

Onverminderd de bevoegdheden van de toezichthoudende ambtenaren krachtens andere wetten of decreten, kan de Vlaamse Regering de OVAM belasten om ambtshalve een waterbodemonderzoek uit te voeren.

AFDELING II

Saneringsplicht

ONDERAFDELING I

Saneringscriterium

Artikel 130

§1. Er wordt overgegaan tot bodemsanering als het waterbodemonderzoek de aanwezigheid van een ernstige bodemverontreiniging aantoont.

§2. De Vlaamse Regering wijst die waterbodems met een ernstige bodemverontreiniging aan, evenals de gronden die verontreinigd zijn ten gevolge van de verspreiding van de verontreiniging van de waterbodem of het oppervlaktewater, waar bodemsanering prioritair moet plaatsvinden. De Vlaamse Regering

kan zich bij de prioriteitsbepaling baseren op de beheersplannen, vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

ONDERAFDELING II

Saneringsdoel

Artikel 131

De bepalingen van artikel 20 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING III

Aanduiding van de plichtige tot uitvoering en (pre)financiering van de bodemsanering

Artikel 132

§1. De verplichting om op eigen kosten de bodemsanering uit te voeren, rust op de beheerder van de waterbodem.

§2. De persoon, vermeld in §1, kan de kosten van de bodemsanering verhalen op de persoon die overeenkomstig artikel 25 aansprakelijk is en kan van deze saneringsaansprakelijke een voorschot vorderen of eisen dat hij een financiële zekerheid stelt.

§3. De bodemsanering kan worden uitgevoerd door een andere persoon dan de saneringsplichtige persoon, vermeld in §1.

ONDERAFDELING IV

Vrijstelling van de saneringsplicht

Artikel 133

De bepalingen van artikel 23 zijn van overeenkomstige toepassing.

ONDERAFDELING V

Aansprakelijkheid

Artikel 134

De bepalingen van artikel 25 zijn van overeenkomstige toepassing.

AFDELING III

Bodemsanering

Artikel 135

De bepalingen van hoofdstuk V en hoofdstuk VI zijn van overeenkomstige toepassing op de bodemsanering van waterbodems, met uitzondering van de bepalingen van artikel 50, §2, en de bepalingen vastgesteld krachtens artikelen 48, 58, §2, en 66, voor zover de saneringswerken plaatsvinden binnen een strook vanaf de bovenste rand van het talud van het oppervlaktewaterlichaam tot vijf meter landinwaarts.

HOOFDSTUK XIII

Het gebruik van uitgegraven bodem

AFDELING I

Toepassingsgebied

Artikel 136

De bepalingen van dit hoofdstuk regelen het gebruik van uitgegraven bodem. De bepalingen van dit hoofdstuk gelden ook voor gereinigde uitgegraven bodem en uitgegraven bodem waarop een fysieke scheiding wordt toegepast.

Artikel 137

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het gebruik van primaire oppervlaktedelfstoffen, als vermeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de oppervlaktedelfstoffen, op delfstoffen die in grindwinningsgebieden volgens het decreet van

14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning ontgonnen worden en op ingevoerde minerale delfstoffen die als geologische afzetting in hun natuurlijke staat ontgonnen worden.

AFDELING II

Algemene bepalingen

Artikel 138

§1. Om de verspreiding van bodemverontreiniging te beheersen stelt de Vlaamse Regering nadere regelen vast betreffende de voorwaarden voor het gebruik van uitgegraven bodem, de procedure voor het traceren van uitgegraven bodem en de taken die een bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats en grondreinigingscentrum als vermeld in artikel 139 hierbij vervult.

§2. De Vlaamse Regering kan het gebruik van uitgegraven bodem afhankelijk maken van het opstellen van een technisch verslag. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast met betrekking tot de inhoud van het technisch verslag.

Een technisch verslag wordt opgesteld onder leiding van een bodemsaneringsdeskundige conform de standaardprocedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM. Bij ontstentenis van dergelijke standaardprocedure wordt het technisch verslag opgesteld volgens een code van goede praktijk.

AFDELING III

Erkenning als bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats of grondreinigingscentrum

Artikel 139

§1. De Vlaamse Regering is bevoegd om een rechtspersoon te erkennen als bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats of grondreinigingscentrum voor het uitvoeren van de taken, vastgesteld door de Vlaamse Regering krachtens de bepalingen van artikel 138, §1.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure tot erkenning, schorsing en opheffing van de erkenning als bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats of grondreinigingscentrum, evenals de voorwaarden voor het gebruik van de erkenning.

§3. De Vlaamse Regering kan bepalen in welke gevallen de OVAM de taken van een erkende bodembeheerorganisatie kan overnemen. De Vlaamse Regering kan ook nadere regelen vaststellen betreffende de procedure en de voorwaarden tot overname van de taken door de OVAM.

HOOFDSTUK XIV

Sites

AFDELING I

Vaststelling van een site

Artikel 140

§1. De OVAM kan een site vaststellen op basis van bodemverontreiniging of potentiële bodemverontreiniging. Deze vaststelling wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Alle belanghebbenden kunnen binnen een termijn van dertig dagen na de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad tegen deze vaststelling beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

§2. De Vlaamse Regering kan een site vaststellen op basis van andere factoren dan bodemverontreiniging of potentiële bodemverontreiniging, na advies van de OVAM inzake de bodemverontreiniging of potentiële bodemverontreiniging. Deze vaststelling kan vergezeld zijn van een potentiële nabestemming en wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. In deze vaststelling kan de Vlaamse Regering afwijken van de regeling, vastgesteld krachtens de bepalingen van

artikel 138. In dat geval kan de Vlaamse Regering bepalen dat artikel 141 niet van toepassing is op de site.

AFDELING II

Verplichting om een site-onderzoek uit te voeren

Artikel 141

§1. De vaststelling als site heeft van rechtswege tot gevolg dat binnen honderdtachtig dagen na de dag van bekendmaking van de aanduiding in het Belgisch Staatsblad een verslag van site-onderzoek moet worden uitgevoerd.

§2. Alle belanghebbenden kunnen, op straffe van verval, binnen een termijn van zestig dagen na de dag van bekendmaking van de aanduiding van de site in het Belgisch Staatsblad bij aangetekende brief een gemotiveerd verzoek indienen bij de OVAM tot exoneration van enige verplichting tot het uitvoeren van een site-onderzoek.

§3. De OVAM doet uitspraak binnen zestig dagen na ontvangst van het gemotiveerd verzoek, vermeld in §2.

De OVAM is daarbij niet gebonden door de grenzen van de grond die het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot exoneration, maar kan ook uitspraak doen zowel over andere gronden die behoren tot de site als over de gehele site. De OVAM deelt haar beslissing mee aan de eigenaars en gebruikers van de bij de beslissing betrokken gronden.

Na de toekenning van de exoneration, kan de OVAM in geval van overdracht van een tot de site behorende grond, vrijstelling verlenen van de onderzoeksplicht, vermeld in artikel 102, §1.

§4. Binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing van de OVAM, vermeld in §3, kunnen alle belanghebbenden tegen deze beslissing

sing beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 tot en met 155.

AFDELING III

Verplichting om een beschrijvend bodemonderzoek en bodemsanering uit te voeren op een site

Artikel 142

De bepalingen van artikel 38 tot en met 68 zijn van overeenkomstige toepassing op sites.

AFDELING IV

Site versus grond

Artikel 143

De toepassing van dit hoofdstuk heeft geen schorrend effect op de toepassing van de bepalingen van dit decreet op een grond die deel uitmaakt van een site, behoudens uitdrukkelijke andersluidende beslissing van de OVAM. De OVAM garandeert zonodig een optimale coördinatie.

Artikel 144

Iedere beslissing van de Vlaamse Regering of van de OVAM betreffende een site, geldt onverkort voor iedere van deze site deeluitmakende grond. Iedere beslissing van de Vlaamse Regering of van OVAM betreffende een grond geldt, behoudens uitdrukkelijk andersluidende beslissing, uitsluitend voor deze grond.

AFDELING V

Algemene bepaling

Artikel 145

De bepalingen van artikel 69 tot en met 139 zijn van overeenkomstige toepassing op sites.

HOOFDSTUK XV

Administratief beroep

AFDELING I

Beroep tegen beslissingen in verband met het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject en het risicobeheersplan

Artikel 146

Tegen de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject of het risicobeheersplan, of tegen de vaststelling van de voorwaarden en de termijn voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken of de risicobeheersmaatregelen in het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject, beperkt bodemsaneringsproject of risicobeheersplan, kan beroep worden aangetekend bij ter post aangetekende zending met ontvangstbewijs of bij afgifte tegen ontvangstbewijs bij de Vlaamse Regering.

De volgende personen kunnen beroep aantekenen:

- 1° de personen en organen, vermeld in artikel 50, §2, eerste lid;
- 2° de personen waarvan de gronden opgenomen zijn in de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, beperkt bodemsaneringsproject of risicobeheersplan waarop geen werken zullen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om de bodemsanering of het risicobeheer uit te voeren;
- 3° de personen, vermeld in artikel 24, §1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als het bodemsaneringsproject of beperkt bodemsaneringsproject inrichtingen omvat die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning vergunningsplichtig zijn.

Artikel 147

Het beroep wordt, op straffe van onontvankelijkheid, aangetekend of afgegeven tegen ontvangstbewijs binnen dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving van het conformiteitsattest, respectievelijk binnen dertig dagen na de eerste dag van de aanplakking van

de beslissing overeenkomstig artikel 51, §2, tweede lid, wanneer het beroep wordt aangetekend door de personen, vermeld in artikel 146, 2° en 3°.

Artikel 148

Bij het beroepschrift worden, op straffe van onontvankelijkheid, de volgende documenten gevoegd:

- 1° een afschrift van de bestreden beslissing;
- 2° in het geval het beroep wordt aangetekend door de personen, vermeld in artikel 146, 2° en 3°, een attest van de burgemeester waaruit de bekendmaking overeenkomstig artikel 50, §2, tweede lid, blijkt.

Artikel 149

Binnen een termijn van veertien dagen na ontvangst van het beroep, wordt de indiener van het beroep door de Vlaamse Regering of de daartoe gemachtigde ambtenaar bij aangetekende brief in kennis gesteld over de ontvankelijkheid van het beroep.

Artikel 150

§1. Inzake de overwegingen en onderdelen van de bestreden beslissing waarbij de OVAM uitspraak heeft gedaan als bodemsaneringsdeskundige, met name de beslissingen, vermeld in artikelen 50, §1, 52, 53, 58, §1, en 59, beperkt het administratief beroep zich tot een marginale toetsing waarbij de Vlaamse Regering in haar beslissing uitspraak doet over de manifeste onredelijkheid van de overwegingen en onderdelen van de bestreden beslissing.

§2. Binnen een termijn van negentig dagen na de verzendingsdatum van de kennisgeving van het ontvankelijk beroep, doet de Vlaamse Regering uitspraak over het beroep. De beslissing van de Vlaamse Regering wordt binnen tien dagen na datum van deze beslissing bij aangetekende brief ter kennis gebracht van alle personen en overheidsorganen die in kennis werden gesteld van het ontvankelijk beroep.

§3. Als de uitspraak over het ingediende beroep en de kennisgeving ervan niet gebeurt binnen de termijn, vermeld in §2, wordt het beroep geacht verworpen te zijn.

§4. De uitspraak wordt op de wijze, vermeld in artikel 50, §2, tweede lid bekendgemaakt.

Artikel 151

Het beroep is schorsend wanneer het wordt ingediend door het college van burgemeester en schepenen of de andere overheidsorganen, vermeld in artikel 50, §2, eerste lid, 5°.

Artikel 152

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen betreffende de procedure voor de behandeling van het beroep.

AFDELING II

Andere beroepen

Artikel 153

Behalve in de gevallen waarvoor de beroepsprocedure in artikel 146 tot en met 152 geregeld is, kan door elke belanghebbende tegen elke beslissing van de OVAM waartegen overeenkomstig dit decreet beroep openstaat, bij de Vlaamse Regering een niet-schorsend beroep worden aangetekend bij ter post aangezekende zending met ontvangstbewijs of bij afgifte tegen ontvangstbewijs.

Artikel 154

Het beroep wordt, op straffe van onontvankelijkheid, aangetekend binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving van de beslissing van de OVAM.

Artikel 155

§1. Inzake de overwegingen en onderdelen van de bestreden beslissing waarbij de OVAM uitspraak heeft gedaan als bodemsaneringsdeskundige, met name de beslissingen vermeld in artikelen 27, 39, §1, 40, 41, 63, 64, 68, 71, §1, 72, §1, 115, §3 en §4, 126 en 127, beperkt het administratief beroep zich tot een marginale toetsing waarbij de Vlaamse Regering

in haar beslissing uitspraak doet over de manifeste onredelijkheid van de overwegingen en onderdelen van de bestreden beslissing.

§2. De bepalingen van artikelen 149, 150, §2, en 152 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XVI

Ambtshalve tussenkomst van de OVAM

Artikel 156

Als de persoon die krachtens dit decreet verplicht is om een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, uit te voeren niet of in onvoldoende mate optreedt, wordt hij door de OVAM aangemaand zijn verplichtingen alsnog na te leven binnen een bepaalde termijn. Geeft hij aan de aanmaning geen gevolg, dan kan de OVAM beslissen om ambtshalve in zijn plaats op te treden.

Artikel 157

De OVAM kan beslissen om ambtshalve een beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in afdelingen III, VI en VII van hoofdstuk VI, uit te voeren, als de exploitant, gebruiker en eigenaar van de gronden waar de bodemverontreiniging tot stand kwam niet gehouden is om een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering uit te voeren krachtens de bepalingen van artikel 13 of 23, artikel 105 of 110, of artikel 133.

Artikel 158

In geval van toekenning van een exoneration, vermeld in artikel 141, §2, kan de OVAM beslissen om ambtshalve een site-onderzoek of desgevallend ambtshalve een beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in afdelingen III, VI en VII van hoofdstuk VI, op siteniveau uit te voeren.

Artikel 159

Als de OVAM ambtshalve optreedt, kan ze zich laten bijstaan door andere overheidsinstellingen, ondernemingen of deskundigen.

Artikel 160

Als de OVAM ambtshalve optreedt krachtens artikel 156, verhaalt zij de kosten op de persoon, vermeld in artikel 156, of op de persoon die aansprakelijk is overeenkomstig artikel 16 of 25. Als de OVAM ambtshalve optreedt krachtens artikel 157 of 158, verhaalt zij de kosten op de persoon die aansprakelijk is overeenkomstig artikel 16 of 25.

Artikel 161

§1. Op grond van de beslissing van de OVAM krachtens artikelen 156, 157 of 158 om ambtshalve een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, uit te voeren, heeft de OVAM tot zekerheid van de voldoening van de kosten van de ambtshalve uitvoering ervan een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de personen, vermeld in artikel 160, en kan ze een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van deze personen.

§2. Het voorrecht neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.

§3. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens de betekende beslissing tot ambtshalve uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI.

§4. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering.

De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande beroep, op voorlegging van een afschrift van de beslissing tot ambtshalve uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, die eensluidend wordt verklaard door die ambtenaar en die melding maakt van de betekening ervan.

§5. Artikel 19, tweede lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde kosten van de ambtshalve uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend

bodemonderzoek, bodemsanering of andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI, waarvoor een beslissing door de OVAM genomen werd en waarvan de betekening aan de personen, vermeld in artikel 160, is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

HOOFDSTUK XVII

Retributies

Artikel 162

§1. De Vlaamse Regering kan de toegankelijkheid van het grondeninformatieregister afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§2. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een verslag van oriënterend bodemonderzoek, een verslag van site-onderzoek, een verslag van beschrijvend bodemonderzoek, een verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, een verslag van aanvullende onderzoeksverrichtingen, evenals een bodemsaneringsproject, een beperkt bodemsaneringsproject, een aangevuld of gewijzigd bodemsaneringsproject en een eindevaluatieonderzoek afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§3. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot vrijstelling van de saneringsplicht afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§4. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot cofinanciering en van de aanvraag tot toepassing van de draagkrachtregeling afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§5. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot erkenning als bodemsaneringsdeskundige, bodembeheerorganisatie, tussentijdse opslagplaats en grondreinigingscentrum afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§6. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een aanvraag tot toepassing van haar bevoegdheden, vermeld in artikelen 164 en 165, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§7. De Vlaamse Regering kan de beoordeling van een beroep, vermeld in artikelen 146 en 153, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

§8. Als de OVAM ambtshalve optreedt overeenkomstig artikelen 156, 157 of 158 zijn de ingebrekeblijvende plichtige of de aansprakelijke personen een retributie verschuldigd aan de OVAM.

§9. Als de Vlaamse Regering in de gevallen, vermeld in §1 tot en met §7, een retributie vaststelt, moet, op straffe van onontvankelijkheid, het bewijs van betaling van de retributie gevoegd worden:

1° bij de aanvraag van een bodemattest;

2° bij het verslag van oriënterend bodemonderzoek, het verslag van beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, het verslag van aanvullende onderzoeksverrichtingen, het bodemsaneringsproject, het beperkt bodemsaneringsproject, het aangevuld of gewijzigd bodemsaneringsproject en het eindevaluatieonderzoek;

3° de aanvraag, vermeld in §3 tot en met §6;

4° het beroep, vermeld in §7.

Artikel 163

§1. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de retributies, vermeld in §1 tot en met §8.

§2. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren van de OVAM aan die belast zijn met de inning en de invordering van de retributies, vermeld in artikel 162, en bepaalt de nadere regelen betreffende hun bevoegdheid.

HOOFDSTUK XVIII

Bevoegdheden van de Vlaamse Regering

AFDELING I

Schikkingen, dadingen, overdracht van schuldvorderingen en zekerheden, subrogatie, afzien van verhaal en overeenkomsten

Artikel 164

In verband met de toepassing van de bepalingen van artikelen 9 tot en met 135 en artikel 160 kan de

Vlaamse Regering alle schikkingen, voorstellen tot concordaat inbegrepen, aannemen, dadingen sluiten, schuldvorderingen en zekerheden overdragen, derden in haar rechten subrogeren, van verhaal afzien, afwijkingen toestaan en overeenkomsten sluiten.

Artikel 165

Met behoud van de toepassing van artikel 164 kan de Vlaamse Regering in verband met de toepassing van de bepalingen van artikel 140 tot en met 145 alle schikkingen aannemen, afwijkingen toestaan en overeenkomsten afsluiten.

AFDELING II

Onteigening

Artikel 166

Met behoud van haar andere bevoegdheden in verband met onteigeningen, kan de Vlaamse Regering, voor de uitvoering van bodemsaneringswerken, op verzoek van de persoon die krachtens deze titel tot bodemsanering verplicht is of van de OVAM, overgaan tot de onteigening ten algemene nutte van onroerende goederen. De onteigening gebeurt op naam en voor rekening van de aanvrager.

TITEL IV

Bodembescherming

HOOFDSTUK I

Maatregelen ter bescherming van de bodem

Artikel 167

De Vlaamse Regering kan maatregelen vaststellen ter bescherming van de bodem. Deze maatregelen kunnen algemene bindende voorschriften inzake het gebruik van de bodem inhouden.

HOOFDSTUK II

Instrumenten ter bescherming van de bodem

AFDELING I

Subsidieregeling

Artikel 168

De Vlaamse Regering stelt de nadere regelen vast waarbinnen een administratieve overheid aanspraak kan maken op een subsidie ten behoeve van de uitvoering van maatregelen ter bescherming van de bodem. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan de door de administratieve overheid uit te voeren maatregelen moeten beantwoorden om te kunnen worden gesubsidieerd, stelt de nadere procedureregelen inzake de toekenning van de subsidies vast, en bepaalt de tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de kostprijs van de bedoelde maatregelen.

De subsidies worden toegekend binnen de perken van de daartoe voorziene kredieten op de begroting van het Vlaamse Gewest.

AFDELING II

Steunregeling

Artikel 169

Met behoud van de toepassing van de bestaande regelingen krachtens andere wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten tot aanmoediging van de toepassing van maatregelen die mede de bescherming van de bodem beogen, kan de Vlaamse Regering voorzien in een specifieke steunregeling tot aanmoediging van de toepassing door bodemgebruikers van maatregelen ter bescherming van de bodem waardoor alleszins een hogere kwaliteit voor natuur en milieu wordt bereikt dan de basiskwaliteit. Met basiskwaliteit voor natuur en milieu wordt die kwaliteit bedoeld die wordt bereikt door het naleven van de gebruike-

lijke goede landbouwmethoden, door het naleven van de eisen gesteld in artikelen 3, 4 en 5 van verordening 1782/2003 en door het naleven van voorschriften vastgesteld in regelgeving betreffende natuur en milieu.

De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud, de hoogte, de voorwaarden en de procedure van deze steun.

AFDELING III

Onteigening ten algemene nutte

Artikel 170

Om redenen van bodembescherming kan het Vlaamse Gewest onroerende goederen verwerven door onteigening ten algemene nutte en kunnen de gemeenten en de provinciën door de Vlaamse Regering hiertoe worden gemachtigd.

De gemeenten kunnen in de gevallen bepaald door de Vlaamse Regering onroerende goederen verwerven door onteigening ten algemene nutte zonder dat een machtiging van de Vlaamse Regering vereist is.

TITEL V

Dwangmaatregelen, toezicht, strafbepalingen en verslag aan het Vlaams Parlement

HOOFDSTUK I

Dwangmaatregelen

Artikel 171

§1. De OVAM is bevoegd om de eigenaars en de gebruikers van gronden waar een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, waterbodemonderzoek, bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI van titel III, moeten worden uitgevoerd, het bevel te geven om de door de OVAM aangewezen personen op deze gronden toe te laten zodat ze ter plaatse de nodige verrichtingen kunnen doen. Bij de uitvoering van hun opdracht kunnen de personeelsleden van de OVAM de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

§2. De OVAM kan het bevel geven om de door haar aangewezen personen toe te laten om een oriënterend bodemonderzoek, site-onderzoek, beschrijvend bodemonderzoek, waterbodemonderzoek, bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI van titel III, uit te voeren of om over te gaan tot het nemen van monsters of tot het wegnemen of behandelen van verontreinigende stoffen, van een deel van de bodem of van gebouwen.

§3. Wanneer dit nuttig is voor het oriënterend bodemonderzoek, het site-onderzoek, het beschrijvend bodemonderzoek, het waterbodemonderzoek, de bodemsanering of de andere maatregelen, vermeld in hoofdstuk VI van titel III, kunnen de door OVAM aangewezen personeelsleden en de bodemsaneringsdeskundigen of de personen die onder hun leiding of toezicht staan, delen of aanhorigheden van woongelegenheden betreden mits voorafgaande schriftelijke machtiging door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.

HOOFDSTUK II

Toezicht

Artikel 172

§1. Met behoud van de bevoegdheid van de andere toezichthouders aangewezen krachtens andere wetten en decreten, oefenen de ambtenaren en de contractuele personeelsleden, aangewezen door de Vlaamse Regering, toezicht uit op de uitvoering van de bodemsanering en op de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

§2. De ambtenaren en contractuele personeelsleden, vermeld in §1, kunnen bij de uitoefening van hun opdracht:

- 1° elk onderzoek of elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten worden nageleefd;
- 2° inzage en afschrift nemen van documenten en andere informatiedragers waarvan inzage voor de vervulling van hun opdracht nodig is, een kopie ervan maken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag nemen voor de tijd die vereist is voor hun onderzoek;

- 3° zonder kosten voorwerpen en stoffen voor onderzoek meenemen of ter plaatse monsters nemen. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop en de voorwaarden waaronder monsters worden genomen;
- 4° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande waarschuwing, vrij alle gronden betreden waar aanwijzingen zijn dat bodemverontreiniging aanwezig is of waar een bodemsanering wordt uitgevoerd. Tot de delen of aanhorigheden van woongelegenheden hebben ze slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en mits voorafgaande schriftelijke machtiging van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg;
- 5° zich laten vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen op grond van hun specifieke technische kennis;
- 6° mondeling of schriftelijk ter plaatse de staking van werkzaamheden of handelingen bevelen die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van dit decreet of van zijn uitvoeringsbesluiten;
- 7° alle maatregelen treffen om te voorzien in de toepassing van het bevel tot staking van de werkzaamheden;
- 8° in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen;
- 9° in geval van overtredingen processen-verbaal opstellen die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is. Op straffe van nietigheid wordt een afschrift van het proces-verbaal ter kennis gebracht van de overtreder binnen een termijn van veertien dagen na de vaststelling van de overtreding.

HOOFDSTUK III

Strafbepalingen

Artikel 173

Met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 10 miljoen euro of met een van die straffen alleen, wordt gestraft:

- 1° de persoon die de maatregelen of voorschriften vastgesteld bij of krachtens dit decreet overtreedt;

- 2° de persoon die de verplichting tot het aanvragen van een bodemattest en de mededeling van de inhoud ervan aan de verwerver voor het sluiten van een overeenkomst betreffende de overdracht van gronden niet naleeft;

- 3° de persoon die de verplichting om een oriënterend bodemonderzoek, beschrijvend bodemonderzoek of waterbodemonderzoek niet naleeft;

- 4° de persoon die de verplichting om bodemsanering of de andere maatregelen opgelegd krachtens dit decreet uit te voeren niet naleeft;

- 5° de curator en de vereffenaar die de kennisgevingsverplichting, vermeld in artikel 123 niet naleeft;

- 6° de persoon die de verplichtingen, vastgesteld krachtens hoofdstuk XIII van titel III, niet naleeft;

- 7° de persoon die het bij of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert;

- 8° de persoon die geen gevolg geeft aan de opgelegde dwangmaatregelen.

De bepalingen van hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek zijn van toepassing op de in dit artikel bepaalde overtredingen.

HOOFDSTUK IV

Verslag aan het Vlaams Parlement

Artikel 174

De Vlaamse Regering brengt jaarlijks bij het Vlaams Parlement omstandig verslag uit over de uitvoering van het decreet.

TITEL VI

Overgangs-, opheffings- en inwerkingtredingsbepalingen

Artikel 175

De bepalingen van artikel 37 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen zijn niet van toepassing op bodem en

afval op of in de bodem die het voorwerp uitmaken van een conformverklaard bodemsaneringsproject.

Artikel 176

§1. Het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, het besluit van de Vlaamse Regering van 22 oktober 1996, en de decreten van 20 december 1996, 26 mei 1998, 18 mei 2001, 18 december 2002, 27 juni 2003, 19 december 2003 en 16 juni 2006, wordt opgeheven.

§2. Artikel 2 van het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001 wordt opgeheven.

§3. In alle wetteksten waarin verwezen wordt naar het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering moet dit gelezen worden als een verwijzing naar dit decreet.

Artikel 177

§1. Het beëindigen van de persoonlijke gebruiksrechten die werden aangegaan na 30 september 1996 en waarbij het aangaan van deze gebruiksrechten conform de op dat ogenblik van kracht zijnde bepalingen van artikel 2, 18°, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering als een overdracht van gronden werd beschouwd, behoudt zijn kwalificatie als een overdracht van gronden, voor zover de op dat ogenblik van kracht zijnde bepalingen betreffende de overdracht van gronden werden nageleefd op het ogenblik van het aangaan van deze gebruiksrechten.

§2. De besluiten houdende erkenning als bodemsaneringsdeskundige, getroffen krachtens artikel 3, §7, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, blijven van kracht.

Artikel 178

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data, die door de Vlaamse Regering worden bepaald.
